

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැත්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාතාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

පිළිගන්නා ලද කෙටුම්පත් පනත් [නි. 1439] :

මෝටර් වාහන (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීගේ කෙටුම්පත් පනත [නි. 1442] :

National Council of the Young Men's Christian Associations of
Ceylon (Incorporation) Bill—[ආර්. සිංගල්ටන්-සැමන් මයා.]

පළමුවන වර කියවන ලදී

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත [නි. 1443] :

දෙවන වර සහ තුන්වන වර කියවා සංශෝධනාකාරයෙන් සම්මත කරන ලදී

වෛද්‍ය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත [නි. 1544] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 1567]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

மோட்டார் வாகனப் போக்குவரத்து (திருத்த) மசோதா [ப. 1439] :

முதன்முறை மதிப்பிடப்பெற்றது

தனி அங்கத்தவர் மசோதா [ப. 1442] :

The National Council of the Young Men's Christian Associations of Ceylon
(Incorporation) Bill—[திரு. ஆர். சிங்கல்டன் சமன்]

முதன்முறை மதிப்பிடப்பெற்றது

மீ லங்கா சாகித்திய மண்டலம் (திருத்த) மசோதா [ப. 1443] :

இரண்டாம் மூன்றாம் முறை மதிப்பிடப்பெற்று, திருத்தப்பெற்றவாறு நிறைவேறியது.

மருத்துவம் (திருத்த) மசோதா [ப. 1544] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 1567]

Volume 63

No. 11

Friday,

8th October 1965

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

MOTOR TRAFFIC (AMENDMENT) BILL [Col. 1439] :

Read the First Time

PRIVATE MEMBER'S BILL [Col. 1442] :

The National Council of the Young Men's Christian Associations of Ceylon
(Incorporation) Bill—[Mr. R. Singleton Salmon] :

Read the First Time

SRI LANKA SAHITYA MANDALAYA (AMENDMENT) BILL [Col. 1443] :

Read a Second and the Third Time, and passed as amended

MEDICAL (AMENDMENT) BILL [Col. 1544] :

Second Reading—Debate Adjourned

ADJOURNMENT MOTION [Col. 1567]

කෙටුම්පත් පනත් පිළිගැන්වීම

මන'ත්‍රි මණ'ඩලයේ රැස්වීම

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1965 ඔක්තෝබර් 8 වන සිකුරාදා

1965, ஒக்ரோபர் 8, வெள்ளிக்கிழமை

Friday, 8th October 1965

පු. හා. 10ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කළු
නායකතුමා [ශ්‍රීමත් ඇල්බට් එෆ්. පීරිස්, කේ.බී.
ඊ.] මූලාසනාදායී විය.

சுபை, மு.ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ ஸ்ரீமான் அல்பட் எப். பீரிஸ், கே.பி.ஈ.] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. SPEAKER
[THE HON. SIR ALBERT F. PERIES, K.B.E.]
in the Chair.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

Regulations made under Sections 62 and 105 of the Factories Ordinance (Cap. 128)—[ගරු එම්. එම්. මොහමඩ්]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபையின் செயல்திகார பீடத்தில் இருக்கவேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

Regulations made under Sections 143 and 237 of the Motor Traffic Act (Cap. 203)—[ଗରୁ ଟି. ଇଡ଼ି. ଭି. ଇନଡ଼ିଡ଼ି]

සහායෙහි මන නිවිස යුතුයයි නියෝග කරන ලදි.

சபையின் செயல்திகார பீடத்தில் இருக்கவேண்டுமென ஆலோசனையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

කෙටුම්පත් පතන් පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILLS PRESENTED

MOTOR TRAFFIC (AMENDMENT) BILL

"to amend the Motor Traffic Act."

පිළිගත්වන ලද්දේ ප්‍රවාහණ ඇමති ගරු ඩී. එල්. බී. හුරල්ලෙ විසිනි 1965 ඔක්තෝබර් 19 වැනි අඟහරුවාදා දෙවන වර කියවිය යුතුයයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

போக்குவரத்து அமைச்சர் கௌரவ ஈ. எல். பி.
ஹுருல்ல அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

1965 ஓக்டோபர் 19 ஆம் தேதி, செவ்வாய்க்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

*Presented by the Hon. E. L. B. Hurulle,
Minister of Communications; to be read
a Second time upon Tuesday, 19th October
1965 and to be printed.*

මන්නි මණ්ඩලයේ රැස්වීම

சபை ஆமர்வு

SITTING OF THE HOUSE

ගරු සේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති
සහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේත් රාජ්‍යාරක්ෂක හා
විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේත්
පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சரதும் பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence and External Affairs)

I move,

“That this House at its rising this day do adjourn until 2 P.M. on Tuesday, 19th October 1965.”

ප්‍රභූන්‍ය සහානමුට කරන ලදි.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ
නුත්තන මන්ත්‍රී)

(திரு. பீ. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு
மத்தி மூன்றாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third Colombo Central)

Could the Hon. Minister of State, in the absence of the Leader of the House, please indicate to us what the Government intends to have as its Business for the week of the 19th October 1965? Originally, we were told that the House was not sitting in October, but now that there is a change, may we have some indication from the Government what its programme is if it is in a position to tell us?

மன்றி உண்டியல் உயர்ப்பு

பொதுமன்ற மன்றி உண்டியல் உயர்ப்பு

செ. சே. டி. பி. பி. பி.

செ. சே. டி. பி. பி. பி.

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Sir, when do you propose to have the election of Senators?

We did not intend to sit in October but since we have to sit for the election of Senators we might as well do some Business.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Notice of vacancies will be announced on the 19th October, nominations on the 20th, and elections, if necessary, on the 21st October.

புதிய விவரம் உண்டி, உண்டியல் உயர்ப்பு.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

பொதுமன்ற மன்றி உண்டியல் உயர்ப்பு

தனி அங்கத்தவர் மசோதா

PRIVATE MEMBER'S BILL

THE NATIONAL COUNCIL OF THE YOUNG MEN'S CHRISTIAN ASSOCIATIONS OF CEYLON (INCORPORATION) BILL

செ. சே. டி. பி. பி. பி. (பன் கரண உட மன்றி)

(திரு. ஆர். சிங்கல்டன்-சமன்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Mr. R. Singleton-Salmon—Appointed Member)

I move,

"That leave be granted to introduce a 'Bill to incorporate the National Council of the Young Men's Christian Associations of Ceylon'".

This is the third occasion on which I am presenting this Bill in this House. On the two previous occasions it lapsed owing to dissolutions of Parliament, but on this occasion, I think, with four-and-a-half years ahead of us, the third time I might be lucky.

உண்டி உண்டியல் உயர்ப்பு. (பன் கரண உட மன்றி)

(திரு. வீ. ஜொங்கிளாஸ்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Mr. V. Jonklaas—Appointed Member)

விவரம் உண்டி உண்டியல் உயர்ப்பு.

அனுமதித்தார்

Seconded.

கலாநாயகர்

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Apart from the election of Senators, the other Business which you will be taking up will be the routine programme?

செ. சே. டி. பி. பி. பி.

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Yes. We propose to take up the Imposition of Civic Disabilities (Special Provisions) Bill on the day the Parliament sits for the election of Senators because we think there would be a large number of Members present on that day and we could get a two-thirds majority.

கலாநாயகர்

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I agree.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායමිත විය.

කෙටුම්පත් පනත ඊට අනුකූලව පළමුවන වර කියවන ලදීත්, එය මුද්‍රණය කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

එරිකා කිරිම සඳහා 51(4) වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ කෙටුම්පත් පනත අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙත පවරන ලදී.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இதன்படி மசோதா முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டு, அச்சிடப்பட வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

மசோதா, நிலையற் கட்டளை 51 (4) இன் கீழ் அறிக்கை செய்வதற்காக கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சருக்குச் சாட்டப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

Bill accordingly read the First time and ordered to be printed.

The Bill stood referred, under Standing Order No. 51 (4), to the Minister of Education and Cultural Affairs, for report.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டலம் (திருத்த)
மசோதா

SRI LANKA SAHITYA MANDALAYA (AMENDMENT) BILL

කල් තබන ලද විවාදය නව දරවත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [අනෙක්තු 27.]

“කෙටුම්පත් පනත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය.”—[ගරු ඊරියගොල්ල.]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහතිකිත කරන ලදී.

வினா மீதான ஒத்திவைக்கப் பெற்ற விவாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது. [ஒகஸ்ட் 27] தேதிய

“மசோதா இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிக்கப்படுமா” —[கௌரவ ஈரியகொல்ல].

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question—[27 August.]

“That the Bill be now read a Second time.”—[Hon. Iriyagolle.]

Question again proposed.

பி. கா. 10.8

நி. வடி. துடிவெ மயா. (மாதர்)

(திரு. பி. வை. துடாவ—மாதத்தறை)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matarā)

ගරු කළානායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල සංශෝධන පනත සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් කළා කිරීමට මම බලා

පොරොත්තු වෙනවා. මේ පනත ගැන කළා කිරීමේදී ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය ගැන සඳහන් නොකර කළා කරන්නට පුළුවන් කමක් නෑ. ඒ නිසා, ඉතාමත් වැදගත් සංස්ථාවක් වන ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලයෙන් පසුගිය කාලය තුළ කෙරුණු කටයුතු පිළිබඳව විමසා බැලීම මේ අවස්ථාවේදී ඉතාමත් කාලෝචිතයයි මම අදහස් කරනවා.

ගරු කළානායකතුමනි, පසුගිය දවස්වල ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය උත්සවයක් පැවැත්වුව. මේ උත්සවය ආරම්භ වුණේ පන්සිය පණස් ජාතික පොත අලියකු පිට තබාගෙන විටි සංචාරය කිරීමෙනුයි. ජාතික පොත අලියකු පිට තබාගෙන යාම ගැන අපගේ විරුද්ධත්වයක් නෑ. නමුත්, ජාතික පොත අලියකු පිට තබාගෙන යාමෙන් පමණක් මේ රටේ සාහිත්‍යය දියුණු කරන්නට පුළුවන් කමක් නැති බවයි කියන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. ජාතික පොතෙන් අප වෙත ඉදිරිපත් කෙරෙන කරුණු ජනතාවගේ අධ්‍යාත්මික ගුණවගාව සඳහා පාවිච්චි කරන්නේ කෙසේද යන්න ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ කල්පනාවට යොමු වෙනවානම් පන්සිය පනස් ජාතික පොතෙන් නියම ප්‍රයෝජන ගන්නායයි අපට හිතන්නට පුළුවනි. අපගේ ජාතියේ දියුණුව සඳහා අවශ්‍ය ඉතා වැදගත් කරුණු 10 ක් ජාතික පොතෙහි ගැබ් වන බව අපි දන්නවා. දානය, ශීලය, නෛෂ්ක්‍රමය, ප්‍රඥාව, විරියය, ක්ෂාන්තිය, සත්‍යය, අධිෂ්ඨානය, මෛත්‍රිය, උපෙක්ෂාව යන මේ කරුණු දහයයි ජාතික පොතෙහි ගැබ් වී තිබෙන්නේ. එම නිසා, ජාතික පොත අලියකු පිට තබාගෙන යාමෙන් පමණක් සතුවට පත් වන්නේ නැතිව ජාතික පොතෙන් අප වෙත ඉදිරිපත් කෙරෙන ඉතාමත් වැදගත් ඒ ගුණාංගයන් ජාතියට කවන්නටත් ජාතියේ දියුණුව සඳහා ඒවා යොදවන්නටත් කටයුතු කිරීමට අද ඉතාමත් අවශ්‍යව තිබෙනවා.

ගරු කළානායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය අවුරුද්දකට වරක් ලොකු උත්සවයක් පවත්වා එයින් සාහිත්‍යයට විශාල සේවයක් කළායයි හිතාගෙන ආඩම්බර වෙනව වෙන්ව පුළුවනි. නමුත්, මේ රටේ ජනතාවට ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය ගැන හැඟීමක් තිබෙනවාද යන කාරණය මේ

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[තුඩුවේ මයා.]

අවස්ථාවේදී අප කල්පනාවට භාජනය කළ
යුතුයි. එක් කෝටි දස ලක්ෂයක් පමණ
වන මේ රටේ ජනතාවගෙන් මේ ගැන ඇහු
වොත් ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය නමින්
සංවිධානයක් මේ රටේ තිබෙන බවක්වත්
ඔවුන්ගෙන් හුඟ දෙනෙක් නොදන්නා බව
පැහැදිලි වෙනවා ඇති. ඒ තරමටම මේ මණ්
ඩලය ජනතාවගෙන් ඇත් වී තිබෙනවා. අද
ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය කීපදෙනකුගේ
පමණක් වුවමනා එපැකම් ඉෂ්ට කර ගැනී
මට පාවිච්චි කරන සංවිධානයක් බවට පත්
වී තිබෙනවා. සාහිත්‍ය මණ්ඩලය තුළ සිටින
අයම එය සුරාගෙන කන තත්ත්වයක්
ඇති වී තිබෙනවා. කීප දෙනකුගේ ලාභ
ප්‍රයෝජනය සඳහා ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩ
ලය පාවිච්චි කරන බව අපට දැනගන්නට
තිබෙනවා.

ඒ නිසා අතළොස්සක් පමණ දෙනාගේ
යහපත සඳහා ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය
යොදවන්නේ නැතිව, මේ රටේ සිටින පොදු
ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන අන්දමට,
පොදු ජනතාව උසස් තත්ත්වයකට නංවා
ලීමට, ඔවුන්ගේ ගුණවගාව දියුණු කිරීමට
පුළුවන් වන විදියට මේ සාහිත්‍ය මණ්ඩලය
ප්‍රතිසංවිධානය කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍ය වී
තිබෙනවා. අපේ සාහිත්‍ය දියුණු කිරීමට
නම් ඒ සඳහා ලියවෙන පත පොත ජනතා
වට කියවීමට අවස්ථාවක් ලබා දිය යුතුයි.
අද ජනතාවට පතපොත පහසු මිලට ගැනී
මට පුලුවන් කමක් නැහැ. ඒවායේ මිල
ඉතා අධිකයි. රටේ ජනතාවට සාහිත්‍යය
බෙදා දීමට වුවමනා නම්, ජනතාව අතර
සාහිත්‍යය ප්‍රචාරය කළයුතු නම්, මේ රටේ
පුස්තකාල පිහිටුවීමට ක්‍රියා කළ යුතුයි. මේ
රටේ ඇති පළාත් පාලන ආයතන සම්බන්ධ
කරගෙන සාහිත්‍යය ජනතාව අතරට ගෙන
යන්න පුළුවනි. ඒ මගින් ගම්බද ජනතාව
ටත් සාහිත්‍ය රස විඳීමට අවස්ථාවක්
සලසා දෙන්නට පුළුවනි.

ගම්බද ප්‍රදේශවලත් පුස්තකාල ඇති
කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. ඒ වාගේම දුර්ලභ
පත පොත ජංගම පුස්තකාල මගින් ගම්බද
ප්‍රදේශවල අයටත් කියවීමට අවස්ථාව
සලසා දිය යුතුයි. ඒ විදියේ වැඩ පිළිවෙලක්
ඇති නොකළොත් පොදු ජනතාවට
සාහිත්‍යය පිළිබඳ හොඳ හැඟීමක් ඇතිව කට
යුතු කිරීමට ලැබෙන්නේ නැහැ.

රටක සහිත්‍යය දියුණු කිරීමට නම් ඒ
පිළිබඳ හොඳ හැඟීමක් රටේ බාල පරම්පරා
වට දීමට කටයුතු සැලැස්විය යුතුයි. පාසල්
ශිෂ්‍යයින් අතර සාහිත්‍ය රසය වැඩි වැඩි
යෙන් ඇති කිරීම සඳහා කටයුතු සැලැස්
විය යුතුයි. සෑම පාසලකම සාහිත්‍ය සමිති
ඇති කොට, පාසල් අතර සාහිත්‍ය තරඟ
ඇති කොට, සාහිත්‍යය පිළිබඳ හැඟීම් දියුණු
කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කළ යුතුයි.

ලමා සාහිත්‍යය පිළිබඳව විශේෂ උනන්දු
වක් ඇතිව ක්‍රියා කිරීම ඉතාමත් වැදගත්
කාරණයක්. එසේ කළොත් පමණයි, අපේ
අනාගත පරම්පරාව සාහිත්‍ය ලෝලයන්
මෙන් හැඩගැස්වීමට පුළුවන් වන්නේ.
ලමා සාහිත්‍යය සම්බන්ධයෙන් අද තිබෙන
පත පොත ප්‍රමාණවත් නැහැ. ඒ නිසා
ලමයින්ගේ සාහිත්‍ය හැඟීම් වර්ධනය කිරීම
සඳහා පත පොත ලිවීම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී
ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය විශේෂ උනන්දු
වක් ගත යුතුයි. එසේ කළොත් අනාගත
යේදී අපේ සාහිත්‍යය දියුණු තත්ත්වය
කට ගෙන එන්න පුළුවන් වෙනවා. ශ්‍රී ලංකා
සාහිත්‍ය මණ්ඩලයෙන් නොසලකා හරින
ලද ලමා සාහිත්‍යය පිළිබඳව පත පොත ලිවී
මට පුළුවන් දක්ෂ ලේඛකයින් සිටිනවා.
ඒ ලේඛකයින්ට මිල මුදලින් ආධාර කොට
ලමා සාහිත්‍යය පිළිබඳව පත පොත ලිවීමට
ඔවුන් උනන්දු කරවීම ඉතා වැදගත්
කාරණයක්. මේ රටේ තිබෙන දෂ්ණ, අධි
රාජ්‍යවාදී සිතූම් පැතුම්, ධනේශ්වර සිතූම්
පැතුම්, නැති කර දමා, සමාජවාදී සිතූම්
පැතුම් ජනතාව තුළ පැළපදියම් කරවීම
සඳහා අපේ සාහිත්‍යය ආයුධයක් වශයෙන්
පාවිච්චි කරන්න පුළුවනි. මෙතෙක් තිබුණු
තත්ත්වය වෙනස් කොට, අපේ සමාජය
නියම මගට යොමු කිරීම සඳහා සමාජයේ
ගුණවගාව දියුණු කිරීම සඳහා කටයුතු
කරන්න පුළුවනි. ඒ අතර ශ්‍රී ලංකා
සාහිත්‍ය මණ්ඩලය කළ යුතු ඉතා වැදගත්
කටයුත්තක් තිබෙනවා. මේ රටේ ඉතාමත්
දරුණු අන්දමින් පැතිරීගෙන යන අසහන
පොතපත නැති කිරීමට කටයුතු කරන්න
මිනැ. කොළඹ නගරයේ වේදිකාවක් මත
ගමන් කරන විට මිනැ තරම් අසහන පොත
පත ඉතාමත්ම එළිමහනේ විකිණීමට
තබා තිබෙන බව දකින්නට ලැබෙනවා.
අපේ පාඨශාලා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්, තරුණ

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

තරුණියන් වැඩි වැඩියෙන් මිළ දී ගෙන යන්නේ මේ අසහන පොත්පත්. ඒ විධියේ පොත් විකුණන ස්ථානයකට ගොස් බැලුවම පෙනෙනවා, ඒ තරුණ තරුණියන් බොහොම ලජ්ජාවෙන් වටපිට බලා ඒ පොත් අරගෙන යන බව. ඒ පොත්පත් කියවන තරුණ තරුණියන්ට මොනවද වෙන්නේ? ඒ පොත් කියවීම නිසා ඔවුන් තාස්ති වෙනවා. ඒ නිසා අසහන පොතපත මුද්‍රණය කරල අපේ ලමා පර පුරේ සිත් දූෂණය කිරීමට යම් යම් ලේඛක යන්ට ලැබී තිබෙන අවස්ථාව නැති කර දැමීම සඳහා නීති තියෙන්නට ඕනෑ. ඒ සමගම සහන පොතපත වැඩි වැඩියෙන් ඇති කිරීමට කටයුතු සලස්වන්නට ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අසහන පොත පත ලියන ලේඛකයන් දරුණු මිනීමරු වන්නේ වඩා භයානක පුද්ගලයන් හැටි යට සලකන්නට ඕනෑ. පිහියකින් ඇතලෑ තුවක්කුවකින් හෝ පිස්තෝලයකින් වෙඩි තබා එක මිනිසකු මැරීමට වඩා භයානකයි, මේ විධියේ අසහන පොතක් මගින් මුළු ජාතියක්ම මරා දැමීම. මුළු ජාතියක්ම මරා දමන්නට පුළුවන් අන්දමේ පොතපත තමයි, මේ උදවිය ලියා තියෙන්නේ. මේ අසහන පොතපත ලිවීම සම්පූර්ණයෙන් තහනම් කිරීමට, ඒවා ලියන ලේඛකයන්ට විරුද්ධව නඩු පැවරීමට, එවැනි පොත් ලග තබා ගන්නා අයට විරුද්ධව නඩු පැවරීමට කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. මේක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරුද්ධය, ඕනෑ කෙනකුට පොත්පත් ලියන්නට ඉඩ තියෙන්න ඕනෑය කියා ගරු ඇමතිතුමා කියන්න පුළුවන්.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(කෙළරඹ ඉ. ආර්. ඉයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
ලියන්නේ හොරෙන්.

තුඩාවේ මයා.
(තිරු. තුඩාව)
(Mr. Tudawe)

හොරෙන් ලියන අය අල්ලන්න ඕනෑ. ඒකට තමයි, පොලිසිය ඉන්නේ—අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව ඉන්නේ. මේක ජාතික අපරාධයක්.

ගරු අයි. එම්. ආර්. ඒ. ඊරියගොල්ල
(අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(කෙළරඹ ඉ. ආර්. ඉ. ආරියකොල්ල—
කල්බි, කලාස්සාර බිඳකාර අමාත්‍ය)

(The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle—
Minister of Education and Cultural
Affairs)

සහයෝගය දුන්නොත් වැඩේ කරන්නම්.

තුඩාවේ මයා.
(තිරු. තුඩාව)
(Mr. Tudawe)

අපි ඇමතිතුමාට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන්න ලැස්තියි. අසහනය සාහිත්‍යය සම්පූර්ණයෙන් නැති කර දමන්නට ඕනෑ. ඒ පොත්පත් මුද්‍රණය කරන මුද්‍රණාල තහනම් කරන්නට ඕනෑ. අපි කැමතියි ඒකට. ධනපති වෙළඳ සමාගම්, ධනපති පුවත්පත් අයිතිකාරයන් තමයි, මේ අසහන පොත් පත් මුද්‍රණය කරන්නේ. “සවස” පත්‍රය සම්පූර්ණ කුණුහරුප පත්‍රයක්.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(කෙළරඹ ඉ. ආර්. ඉයවර්ධන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
“ඇත්ත” පත්‍රය.

තුඩාවේ මයා.
(තිරු. තුඩාව)
(Mr. Tudawe)

“ඇත්ත” පත්‍රය පොදු ජනතාවගේ පත්‍රයක්; ගොවියන් අගය කරන පත්‍රයක්; කම්කරුවන් අගය කරන පත්‍රයක් ඔය “සවස” පත්‍රය වගේ කුණුහරුප පත්‍රයක් නොවෙයි, “ඇත්ත” පත්‍රය.

ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා. (ජාඇල)
(තිරු. ඉ. ඉ. පාරිස් පෙරේරා—ඉරා-ආ)
(Mr. G. J. Paris Perera—Ja-Ela)
“ඇත්ත” පත්‍රය නැත්ත කියනවා.

තුඩාවේ මයා.
(තිරු. තුඩාව)
(Mr. Tudawe)

ඇත්තද, නැත්තද කියන්නේ කියා පොදු ජනතාවගෙන් අහන්න ඕනෑ. තමන් තාත්සලාට අමාරු වෙන්න පුළුවන්, ඒවා කියවන විට. ඇයි තමන් තාත්සෙලා ඒ

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[තුඩාවේ මයා.]

පත්‍රවලට බාධා කරන්නේ? ඇයි ඒ පත්‍ර ලංගමයේ බස්වල ගෙන යන්න ඉඩ දෙන්නේ නැත්තේ? ඇයි “ජනදින” පත්‍රය ලංගමයේ බස්වල ගෙන යන්න ඉඩ දෙන්නේ නැත්තේ? ඇයි තමුන්නාන්සේලා ඒවා ගෙන යාම තහනම් කරන්නේ? “සවස” පත්‍රය වැනි කුණුහරුප පත්‍ර ලංගමයේ බස්වල ගෙන යන්න තමුන්නාන්සේලා සම්පූර්ණයෙන් ඉඩ දීල තියෙනව. මේකද සාහිත්‍යය වඩිනය කරන පිළිවෙළ? සාහිත්‍යය ගැන කථා කරන විට ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ගැන කථා කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. සාහිත්‍යය සම්බන්ධ විශාල වැඩ කොටසක් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාගියෙන් කරන්න පුළුවන්. ගෙදරකට වැද්ද ගන්න බැරි, පාඨශාලාවකට වැද්ද ගන්න නුසුදුසු “සවස” පත්‍රය වැනි පත්‍ර ඇයි ගරු ඇමති තුමා තහනම් කරන්නේ නැත්තේ? පාඨශාලා පුස්තකාලවලට දේශපාලන පත්‍ර ගන්න එපාය කියා ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රකාශයක් කරල තිබුන. ඇයි කුණුහරුප පත්‍ර ගන්න එපාය කියා නියම කරන්නේ නැත්තේ?

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ඒකත් කරනව.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තමුන්නාන්සේ ඒක කරල නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

දැන් මතක් වුනා. ඒකත් කරනව.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ඒ ගැන ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට බොහොම ස්තූති කරනව. “සවස” පත්‍රය සම්පූර්ණයෙන් තහනම් කරන්න.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர்)

(An hon. Member)

“දවස” පත්‍රයත් තහනම් කරන්න.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

“දවස” පත්‍රයත් තහනම් කරනවා නම් හොඳයි. ගරු ඇමතිතුමා දුන් පොරොන් දුටු ගැන මම නැවත වරක් එතුමාට ස්තූති කරනව. අසභ්‍ය පත්‍ර පාඨශාලා පුස්තකාලවලට නොගන්නා ලෙස විදුහල්පති වරුන්ට දැනුම් දී ඒ පොරොන් දුටු ඉෂ්ට කරනවා ඇත කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනව. “සවස” පත්‍රයේ පළ කරන්නේ තරුණියෝ ජල ක්‍රීඩා කරන හැටි. ගරු තර සංඝයා වහන්සේලා ලවා මේ ජල කිදුරියන්ට පිරිත් කියවනව. මේ රටේ සංස්කෘතියට නොගැලපෙන මේ විධියේ අසභ්‍ය සාහිත්‍යයක් තමයි, මේ ගොල්ල වර්ධනය කරන සාහිත්‍යය. එක අතකින් සාහිත්‍යයට මුළු වී ජනතාව මුළු කරනව; අනික් අතින් සාහිත්‍යය විකුණා ජනතාව සුරාගෙන ධනපතියන් වෙනව. මෙවැනි ක්‍රම සම්පූර්ණයෙන් නවත්වා රටේ ඉදිරි ගමනට සාහිත්‍යය යොදවන්නට කටයුතු කිරීම තමයි, මේ ආණ්ඩුව ජාතික ආණ්ඩුවක් නම්, ජාතියේ ඉදිරි ගමන ගැන සලකන ආණ්ඩුවක් නම්, කළයුතුව තිබෙන්නේ කියා මා කියනව.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය මගින් මේ රටේ ලේඛකයින් එකතු කරගෙන, ඔවුන් සමග නිරන්තරයෙන්ම සාකච්ඡා පැවැත්වීම ඉතා වැදගත් කටයුත්තක්, අවුරුද්දකට වරක් පමණක් ඔවුන් එක් රැස් කළාට මදි. අපේ රටේ දක්ෂ ලේඛකයින් සිටිනව. අපේ රටේ ගම්බද ප්‍රදේශවල ඉතා දක්ෂ, නොයෙක් නොයෙක් ප්‍රශ්න ගැන ලියන්ට පුළුවන් ලේඛකයින් සිටිනව. ලේඛකයන් අවශ්‍ය වෙන්නේ, අපේ පරණ පොතක් පතක් සුද්ද බුද්ද කරල ඒ පොත පත මුද්‍රණය කිරීමට පමණක් නොවෙයි. මේ රටේ සෑම කොට්ඨාශයක්ම ප්‍රබෝධ කළ හැකි ලේඛකයින් අපට වුව මනා කරනව. මේ රටේ ගොවියා ප්‍රබෝධ කරල, මේ රටේ කම්කරුවා ප්‍රබෝධ කරල, මේ රටේ ගුරුවරයා ප්‍රබෝධ කරල,

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

මේ රටේ ලිපිකරුවා ප්‍රබෝධ කරල ඔවුන් ගේ දක්ෂකම් ජාතියේ යහපත සඳහා යෙදවීමට අප සාහිත්‍යය පාවිච්චි කරන්නට ඕනෑ. කම්කරුවෙකුගේ හපන්කමක් ගැන අපේ සාහිත්‍යයේ කවදාවත් ලියවී තිබෙනවාද? කම්කරුවා ජාතියට කරන සේවය ගැන, කම්කරුවාගේ දහඩිය මහන්සිය ජාතියේ යහපත සඳහා යොදවන අන්දම ගැන පත පොතෙහි සඳහන් කළ යුතුයි. එවිට තමයි, කම්කරුවා නැගිටිනට පුළුවන් වෙන්නේ. කම්කරුවාට ජාතිකාභිමානයක් ඇතිවන්නේ එවිටයි. කම්කරුවා ජාතියේ සංවර්ධනයට හවුල් කර ගන්නට පුළුවන් වන්නේ එසේ කිරීමෙනුයි. ඒ වගේම කම්කරුවන් අතර කියවීම වැඩිදියුණු කරන්නට පුළුවන් වන්නේ ඒ විධියට සාහිත්‍ය සකස් කළොත් පමණයි. ඒ නිසා කථානායක තුමනි, මා බලාපොරොත්තු වෙනවා, අපේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මේ රටේ විසිරී සිටින ලේඛකයන් හැම දෙනාම එකතු කරගෙන, ජාතිය ගොඩ නංවන, ජාතිය ඉදිරියට ගෙන යන, මේ රටේ සමාජවාදී සිතූම් පැතුම් වර්ධනය කරන, සාහිත්‍යයක් ගොඩනගන ලෙස ජාතියේ නාමයෙන් ඒ අයගෙන් ඉල්ලා සිටියි කියා. එවැනි සිතූම් පැතුම් වර්ධනය වන පොත් ලියන්නට කටයුතු කරන්න ඕනෑ. එපමණක් නොව ඔවුන්ට ඒ සඳහා ආධාර කරන්නටත් ඕනෑ. ඔවුන් ලියන පොත් පත් රජය මගින් මුද්‍රණය කරවා බෙදා හරින්න ඕනෑ. අද මේ රටේ විසිරී සිටින ලේඛකයන් එකතු කරල, ඔවුන්ට අද හස් දීල, ඔවුන්ගේ පොත පත රජය මගින් මුද්‍රණය කර බෙදා හරිනවා නම් අද මේ තිබෙන දෝෂාරෝපණයෙන් සම්පූර්ණයෙන් මිදෙන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා.

එක්තරා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සමාගමක්, අද අධ්‍යාපන ඇමතිවරයාට තදින්ම පහර ගහන්නට පටන්ගෙන තිබෙනවා. රජය මගින් පොත් පත් පළ කිරීම වැරදිය, රජය මගින් පොත් පළ කිරීම භයානක ක්‍රියාවක්ය, කියා ලිපි ලියවීමට නොයෙක් විධියේ උදවිය උනන්දු කරවනවා, ඒ පත්‍ර සමාගම. ගරු කථානායකතුමනි, රජය මගින් පොත් මුද්‍රණය කිරීම, මේ කිව්වම රට වන ඉන්දියාවේ වර්තමාන තත්ත්වයට, රජය කටයුතු කරනවා නම්

කෝරයෙන් සිදුවන දෙයක්. ඒ රටෙන් ආණ්ඩුව තමයි, පොත් පත් මුද්‍රණය කරන්නේ. ඒ නිසා ළමයින්ට පහසු මිලට පොත් පත් සපයන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. එමෙන්ම ලේඛකයන් බිහි කරන සාහිත්‍ය පොත් රජය මගින් මුද්‍රණය කර ජනතාවට පහසු මිලකට ලබා ගෙන කියවන්නට අවස්ථාව අපි සලසන්නට ඕනෑ. සාහිත්‍යය පිළිබඳ දියුණුවක් ඇති කර ගන්නට පුළුවන් වෙන්නේ එවිටයි. මා විශ්වාස කරනවා, ඇමතිවරයා මේ සම්බන්ධයෙන් කල්පනා කර බලා සාහිත්‍යය දියුණු කිරීමට ලේඛකයන් උනන්දු කරවීමට ක්‍රියා කරනවා ඇත කියා.

අපට ආරංචියි, රජය මගින් පොත් මුද්‍රණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් විරෝධය පෑමට කතරගම දෙවියන් හම්බ වෙන්නට ලේඛකයන්—

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ අභිධකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

දෙවියන් මගේ පැත්තේ [බාධා කිරීමක්]

තුඩාවේ මයා.

(ශ්‍රී. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

දෙවියන් ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමාගේ පැත්තේ යයි කියනවා. දෙවියන් ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමාගේ පැත්තේ නොවේයි, දෙවියන් හැම තිස්සෙම හොඳ වැඩ කරන පැත්තේ. රජය මගින් පොත් පත් මුද්‍රණය කිරීම හොඳ වැඩක්. පසුගිය රජය තමයි, මේක ආරම්භ කළේ. මේ රජය එය ඉදිරියට ගෙන යන්නට කල්පනා කරනවා. එහෙත් මේ පොත් මුද්‍රණය කිරීම හරිහැටි ඉදිරියට ගෙනයන්නට නම් පොත් මණ්ඩලය නැවත ප්‍රතිසංවිධානය කළයුතුයි. විසුරුවා හරින ලද පොත් මණ්ඩලය නැවත පිහිටුවන්න. එය පිහිටුවා ඊට වැඩි වැඩියෙන් ආධාරෝපකාර කරන්නට ඕනෑ. අද දවසේ පොත් පත් අංශයෙන් කෙරෙන සුරාකෑම් නතර කිරීමට, අද දවසේ පොත්පත් අංශයෙන් කෙරෙන මංකොල්ලකෑම් නතර කිරීමට, රජය කටයුතු කරනවා නම්

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[තුඩාවේ මයා.]

විරුද්ධ පාර්ශ්වය සම්පූර්ණයෙන්ම ඊට ආධාර දෙන්නට ලැස්තියි කියා මෙම අවස්ථාවේදී මා කියා සිටිනවා.

සාහිත්‍යය පිළිබඳව කතා කරන විට සාහිත්‍ය විශාරදයන් ගැනත් වචනයක් දෙකක් කිව යුතුයි. අපේ රටේ සාහිත්‍ය සේවීන්ට සැහෙන තත්ත්වයක් මෙතෙක් දී නැහැ. අපේ රටේ සාහිත්‍යයට සේවයක් කොට මිය ගිය සාහිත්‍ය සේවීන් විසින් කරනු ලැබූ සාහිත්‍යමය සේවාව අගය කිරීම පිණිස සුදුසු කටයුතු තවම කර නැහැ. මේ රටට ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨතම සේවයක් කර නැසී ගිය මුනිදාස කුමාරණතුංග මහතා ගැන ගරු ඇමතිතුමා හොඳින් දන්නවා ඇති. ඒ මහතා තම මුළු ජීවිතයම පරිත්‍යාග කළේ, මේ රටේ සාහිත්‍යය දියුණු කිරීම සඳහායි. සාහිත්‍යය අංශයෙන් මේ රටට ඉතා උසස් සේවාවක් කළ තොට ගමුවේ ශ්‍රී රාහුල සමාමිත්වහන්සේගෙන් පසු එවැනිම උසස් සේවයක් මේ රටට කළ මුනිදාස කුමාරණතුංග මහතාට රජයෙන් කර තිබෙන යුතුකම කුමක්ද? එතුමාගේ සේවය රජය විසින් අගය කර තිබෙනවද? වෙන රටක මුනිදාස කුමාරණතුංග මහතා උපන්නා නම් එතුමා නමින් ස්මාරකයක් ගොඩ නැගෙන්නේ මිට බොහෝ කලින්. මුනිදාස කුමාරණතුංග මහතා කළ සේවය අගය කරනවා නම්, එතුමා වෙනුවෙන් සුදුසු ස්මාරකයක් ගොඩනැගීම ඉතා අවශ්‍යයි. ගරු ඇමතිතුමා හොඳින් දන්නවා ඇති මුනිදාස කුමාරණතුංග පඩිවරය ගැන. එතුමාගේ මුළු ජීවිත කාලයම කැප කළේ සාහිත්‍යය වෙනුවෙන්ය කියා මා මිට කලින් ප්‍රකාශ කළා. එතුමා පරණ පොත පත සංශෝධනය කර ඉදිරිපත් කළා පමණක් නොවෙයි; අළුත් පොත පතද ලියා ප්‍රසිද්ධ කළා. මේ අනුව එතුමා සාහිත්‍යයට ඉතා උසස් සේවයක් කළ කෙනෙක් බව කාටත් පැහැදිලියි. එම නිසා එතුමා වෙනුවෙන් මෙන්ම පියදාස සිරිසේන මහතා වැනි නැසී ගිය අනිකුත් සාහිත්‍ය සේවීන් වෙනුවෙන්ද—අද දවසේ දේශපාලනඥයන් වෙනුවෙන් ස්මාරක ගොඩ නගන්නා ක් මෙන්—සුදුසු විධියේ ස්මාරක ගොඩ නැගීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය

මගින් කටයුතු සංවිධානය කිරීම ඉතාම අවශ්‍ය කාරණයක් හැටියට පෙනී නුම් කරන්නට පුළුවනි.

මේ පිළිබඳව දීර්ඝ වශයෙන් කතා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මෙම ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය කීප දෙනෙකුට අයිති මණ්ඩලයක් බවට පත් නොකර, මෙ මුළු මහත් ජාතියටම සම්බන්ධ කෙරෙන අන්දමට සකස් කරන ලෙස, ඒ කියන්නේ—සාහිත්‍යයට ඇලුම් දක්වන හැමෝගෙම සංවිධානයක් බවට පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. පොත් පත් මුද්‍රණය කරන ජාතිකාර්මිකාරයින්ට බිය නොවී අද කටයුතු කරන්නා වාගේම, ඉදිරියේත් ඔවුන්ට බිය නොවී පොත් පත් මුද්‍රණය කිරීමට රජය මගින් වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කොට මේ රටේ සාහිත්‍යය දියුණු කරන හැටියට ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන සවලපය අවසාන කරනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Hon. Minister may reply now.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුලපිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திவுலுப்பிட்டிய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

Sir, there are many other hon. Members to speak.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I have noticed that many hon. Members repeat what others have said. If they have anything new to say, certainly they may speak.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා. (වලපනේ)

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்—வலப்பனை)

(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

rose—

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I think the hon. Member for
Walapane spoke, Sir!

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I have got a list of those who spoke
and his name is not there.

අනිකුත් ගරු මන්ත්‍රීන් ප්‍රකාශ කර
තිබෙන කරුණුම ප්‍රකාශ නොකර, අළුත්
කරුණු තිබෙනවා නම් ඉක්මණින් ඉදිරි
පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.
සභාවර නියෝගවල හැටියට එක් මන්ත්‍රී
වරයකු විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද දෙයක්
වෙනත් මන්ත්‍රීවරයකුට ප්‍රකාශ කරන්න
බැරි බව කරුණාවෙන් මතක් කරන්න
කුමනිසි.

ප්‍ර. හා. 10.32

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු කථානායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය
මණ්ඩල සංශෝධන පනත ගැන සාකච්ඡා
කරන මේ අවස්ථාවේදී අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා
ගේ සැලකිල්ලට භාජන කරවනු සඳහා
කරුණු කීපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට මා
අදහස් කරනවා.

මේ රටේ සාහිත්‍ය පන පොතට ඉතා දීර්ඝ
ඉතිහාසයක් තිබෙන නිසා අප කාටත් ඒ
පිළිබඳව ආඩම්බර වන්නට පුළුවනි. අපේ
සාහිත්‍යයටත් අපේ සංස්කෘතියටත්
විශේෂ ගෞරව රාශියක් ලබා දුන් සාහිත්‍ය
ග්‍රන්ථ කීපයක් තිබෙන බව අපේ පැරණි
පොතපත දෙස බලන විට පෙනී යනවා. ඒ
වටිනා සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ ලියා ඒවා අනාගත
පරම්පරාවන් සඳහා ඉතිරි කර ගිය ඒ
පැරණි සාහිත්‍ය ධරයන්ට, ග්‍රන්ථ කර්තෘ
වරුන්ට මේ අවස්ථාවේදී අපේ ගෞරවය
පිරිනැමීම යුතුකමක් යයි මා කල්පනා
කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ තරම්
වැදගත්මක් ඇති දෙයක් හැටියට කලක්
තීක්ෂේම සාහිත්‍ය අංශයට මේ රටේ

සැලකිල්ලක් දැක්වුණේ නැහැ. නමුත්
ඉහෙන ගන්නා දරුවන්ට පමණක් නොව
වැඩිහිටියන්ටත් සාහිත්‍යය නිසා විශාල
දියුණුවක් ලැබෙන බව ඇත්තයි. සාහිත්‍ය
යෙන් මානසික වර්ධනයක් සිදු වෙන බව
ගරු කථානායකතුමා පිළිගන්නවා ඇති.
අපේ පාඨශාලාවල ඉහෙන ගන්නා ළමයින්
බොහෝ දෙනා කල්පනාකාරී දේවලට
පමණක්, බුද්ධිය වර්ධනය කිරීමේ වැඩ
වලට පමණක් යොමු වී සිටි නිසා ඔවුන්ගේ
ජීවිත අංශ සම්පූර්ණ නොවන තත්ත්වය
කට පත් වූ යුගයක් මේ රටේ තිබුණා. ඒ
යුගයේදී නූතන සාහිත්‍යයට යම් යම්
කෘතීන් එකතු කිරීමෙන් වර්තමාන
අධ්‍යාපන ඇමතිවරයාද කිසියම් සේවයක්
කළ බව මේ රටේ ඉතිහාසයේ සඳහන්
වෙනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ.
මේ රටේ දරුවන්ගේත් අනිකුත් පුරවැසි
යන්ගේත් බුද්ධිය කල්පනාකාරී දේවලට
එහෙම නැත්නම් වැඩ කිරීමේ ශක්තිය
මෙහෙයවීමේ වැඩවලට යෙදීමෙන්
මනෙන්දියයේ තිබෙන වින්දන අංශය
මොට විම නොයෙකුත් විධියේ අපරාධ හා
කරදරකාරී තත්ත්වයන් ඇති වීමට හේතු
වන බව ඒ ඒ පොත් ලියන කාලයේ එතුමා
කල්පනා කරන්නට ඇති. අධ්‍යාපනඥ
යන්ගේ මතය වන්නේ ඒ විධියේ වැරදි
ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන්
සිදු වී ඇති බවයි. මානසික තත්ත්වයේ
තිබෙන ප්‍රධාන අංශ දෙකකට
පමණක් අධ්‍යාපනය බර කර තිබීමෙන්
ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙහි වැරදි සිදු වී
තිබෙන බව අධ්‍යාපනඥයන් ප්‍රකාශ කර
නවා. බුද්ධි වර්ධනයත්, ක්‍රියාකාරී වැඩ
සම්බන්ධ අංශයත් සඳහා වුවමනාවට වැඩි
යෙන් මොලය වෙහෙසවීමෙන් මිනිසුන්
කරදරකාරී හා අපරාධකාරී ස්වභාවයකට
පත් වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. වින්දන
අංශය මනුෂ්‍ය ජීවිතයට බොහෝ සෙයින්
බලපානවා. කුඩා කාලයේදී පමණක් නොව
ජීවිතාන්තය දක්වාම වින්දන අංශය
ජීවිතයට බලපානවා. මූල පටන්ම

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[වී. ඩී. එම්. හේරත් මයා.]

විත්‍යන අංශය දියුණු කිරීම සඳහා භූමි හුකුලව ක්‍රියා කරනවා නම් මිනිසුන් තුළ උසස් වර්ග ශක්තියක් ඇති වෙනවා. මනා හැඩ ගැස්මක් ඇති වෙනවා. ආගමික අංශය මගින් විත්‍යන ශක්තිය ඇති කිරීමට උත්සාහ කර තිබෙන බව ඇත්තයි. නමුත් සාහිත්‍යය මගින් ඇති කරනු ලබන විත්‍යනය වඩා වැදගත් යයි මා කල්පනා කර නවා. තමන්ගේම මතවල හා තමන්ගේම අත්දැකීම්වල මාර්ගයෙන් විත්‍යනය ලබා ගැනීමකුයි, සාහිත්‍යයෙන් කෙරෙන්නේ. මෙසේ කීමෙන් මා ආගමික අංශයට නින්දාවක් කරන්නේ නැහැ. තමන්ගේම අත්දැකීම් නිසා සාහිත්‍යයෙන් ලබන විත්‍යනය උසස් බවට සැකයක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, පැරණි සාහිත්‍ය කෘතිවලින් විශාල සේවයක් සිදු වුණා. නමුත් අද සිදු වන්නේ මොකක්ද? නූතන සාහිත්‍ය කෘතීන්ගෙන් සියයට අනූ නවයක්ම එක් රසයකට පමණක් නැඹුරුව ලියා තිබෙනවා. නූතන සාහිත්‍ය කෘතීන් වැඩි ගණනකින් ප්‍රදර්ශනය වන්නේ ශාංගාරය පමණයි. එම නිසා විත්‍යනය දියුණු කිරීමෙන් සාහිත්‍ය දියුණු කිරීමෙන් පරමාර්ථය නූතන සාහිත්‍ය කෘති වලින් ඉෂ්ට වී නැති බව ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ බලාපොරොත්තු වූ පරමාර්ථය වෙනත් පැත්තකට ගොස් තිබෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, අද රටේ තරුණ තරුණියන් විසින් කරනු ලබන දිවි නසාගැනීම් විශාල සංඛ්‍යාවකට වගකිව යුත්තේ අද තිබෙන සමහර සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථයන් බව තමුත්තාන්සේගේ සැලකිල්ලට යොමු කරන්න කැමතියි. මේ තරුණ ජීවිත අතරමග විනාශ වී යෑමට එක හේතුවක් තමයි, එවැනි සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ. විත්‍යන අංශය එක පැත්තකට පමණක් බර කර ඕනෑවට වඩා ඒ පැත්තේ ගමන් කරවන්නට මහත්සි ගැනීම නිසයි, එවැන්නක් සිදු වෙන්නේ. සාහිත්‍ය පොත් ලියන්නන් සහ පොත් ප්‍රකාශකයින් බලන්නේ ආදායම ලැබෙන, නෑත්තම්

වෙළඳාම පිළිබඳ අංශයෙන් පමණයි. ලමයාගේ බුද්ධියට හෝ සමජයට වන හානිය ගැන ඔවුන් බලන්නේ නැහැ. මිසියට සල්ලි එනවා නම්, රටට හෙත ගැහුවන් ඔවුන්ට කමක් නැහැ. ඒ නිසා රටට උසස් සේවයක් මේ සාහිත්‍ය මණ්ඩලයෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්න ඕනෑ. රටේ සිටින ටික දෙනෙක් මණ්ඩලය කට පත් කර තනතුරු ඇතිකිරීමෙන් පමණක් මේ ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමාට විශේෂ බලතල ලැබෙන වගන්ති කීපයක් මේ පනතෙහි සඳහන් වෙනවා. ඒ නිසා ශාංගාර රසයෙන් යුත් පොත් ලියා සල්ලි හම්බ කිරීමට පමණක් බලාපොරොත්තු වී සිටින අය මේ සාහිත්‍ය මණ්ඩලයට පත් නොකළ යුතුය කියන එක අප විසින් ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ලට යොමු කරන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම මිනිසාගේ බුද්ධිය ගැන දන්නා, මානසික විද්‍යාව පිළිබඳ අධ්‍යාපනයක් ලැබූ, ඒ පිළිබඳ හැඟීමක් ඇති, සාහිත්‍යය මාර්ගයෙන් මොන විධියේ මානසික සංවර්ධනයක් ඇති කළ යුතුද යන්න හරියාකාර විද්‍යානුකූලව දන්නා අය, මේ මණ්ඩලවලට ඇතුළත් වන්නට ඕනෑ. අද වැඩි වශයෙන් විකිණෙන්නේ ශාංගාර රසය පිළිබඳ පොතුයි. අද අපේ ගම්බද භාෂාවෙන් තිබෙන කුණුහරුප ඇතුළත් කොට පුවත් පතක් ආරම්භ කළොත්, අද පිට කළේ පිටපත් 1,000 නම්, හෙට වන විට එහි පිටපත් 50,000 ක් වුවත් විකිණී යනවා. එහෙත් ශාස්ත්‍රීය පොතක් හෝ ශාස්ත්‍රීය පුවත් පතක් එසේ විකිණෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අපි සාහිත්‍ය මණ්ඩලයෙන් බලාපොරොත්තු විය යුත්තේ කවුරු හෝ පොතක් ලිව්වොත්, එය හොඳද නරකද කියා විනිශ්චය කිරීම පමණක් නොවෙයි. ඊට වඩා වැදගත් දෙයක් අපි සාහිත්‍ය මණ්ඩලයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නට ඕනෑ. රටේ දරුවන්ගේත් මහජනතාවගේත් අවශ්‍යතාව මොකක්ද, දැනට නැත්තේ මොන වර්ගයේ පොත්ද, වැඩි පුර තිබෙන්නේ මොන වර්ගයේ පොත්ද, යනාදී වශයෙන් පරීක්ෂා කර බලා ඒ අනුව පොත් ලියන්නට සාහිත්‍යකාරයින්ට නැත්තම් පොත් ලියන්නන්ට මේ සාහිත්‍ය

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

මණ්ඩලය මගින් උපදෙස් දෙන්නට ඕනෑ.
“අවශ්‍ය පොත් මේවායි, මේ පොත් වැඩියි,
මේ පොත් මිදියි” ආදී වශයෙන් ඔවුන්ට
උපදෙස් දෙන්නට ඕනෑ.

පසුගිය ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදී එක්
තරු පොතක් පිළිබඳව—එහි ඇතුළත් කර
තිබුණු යම් යම් කරුණු පිළිබඳව—මේ ගරු
සභාවෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ රැස්වීම්වලත්
විවේචන ඇති වුණා. එහෙත්, එවකට
තිබුණු ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශක මණ්ඩලය—මේ
සාහිත්‍ය මණ්ඩලය නොවෙයි—ඒ පොත
අනුමත කර තිබුණා. ඒ ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශක
මණ්ඩලයේ සිටි කෙනෙකුත් ඒ පොත
ගැන විවේචනයක් කර එය වැරදියි කියා
කිව්ව. නමුත් ඒ පොත අනුමත කර තිබු
ණෙත් ඒ පුද්ගලයාමයි—නම සඳහන්
කරන්න මා කුමනි නැහැ. එහෙම වීමට
හේතුව මොකක්ද? ඒ පොත කියවත්
තේ නැතිව, යම්කිසි පුද්ගලයකුගේ ඉල්
ලීම පිට, පුද්ගලයෙක් සන්නෝෂ කිරීම
සඳහා, “මේ පොත මා කියව්වා, එය
බොහොම හොඳයි, පාසැල්වල භාවිතය සඳහා
බොහොම හොඳය” කියා උසස් ප්‍රස්තා
වනාවකුත් ලියා දී පොත අනුමත කළා.
පසුව ඒ පොත ගැන මහජන මතයක් ඇති
වූ අවස්ථාවේ ඔහුත් එයට එක් වී “ඔව්,
මෙහෙම තිබෙන එක හොඳ නැහැ, මෙවැනි
පොත් ලියන්න ඉඩ දෙන්න බැහැ” යි
කීව. කවදාවත් අප මේවට ඉඩදෙන්නෙ
නැත කියනවා. නමුත් පොත අනුමත කර
තිබෙන්නෙ කවද කියා බැලුවාම, වෙන
කවරුවත් නොවෙයි ඒ පුද්ගලයාම පොත
අනුමත කර තිබුණු බව පෙනී ගියා. මේ
විධියේ තවත් නිදර්ශන අපට පෙන්වත්
නට පුළුවන්. මේක සෙල්ලමක් නොවෙයි.
මේවා ගෞරවයට ලබා ගන්නා තනතුරු
නොවෙයි. මුළු ජාතියටම බලපාන වැදගත්
ප්‍රශ්නයක් මේක. සිංහල භාෂාව මේ රටේ
පවත්නා තුරු වැදගත් විදියට බලපාන
ප්‍රශ්නයක් මේක. ඒ නිසා විශේෂ සැල
කිල්ලකින් මේ පොතපත නිෂ්පාදනය සම්
බන්ධයෙන් ක්‍රියා කළයුතුව තිබෙනවා.
පොතක් තරක නම් ඒක ඉවත් කරත්
නට පුළුවන්ය කියා සමහර විට තර්ක
කරන්නට පුළුවනි. නමුත් ඕනෑවට වඩා
රස අවස්සන පොත්පත් සමාජයේ එක්
තරු අංශයකට තදින්ම බලපානවා. ඒ
පොත් කවදාවත් අභාවයට යන්නෙ

නැහැ. හරියට කුඩාල්ලා මනුෂ්‍ය ශරීරයේ
එල්ලී ගෙන ලේ උරා බොනවා වගේ ඒ
පොත් ජාතිය පවත්නා තුරු මුළු ජාතිය
ටත් ඒවාගේම රටටත් මහජනතාවටත්
බලපාමින් පවතිනවා. ඒ නිසා මේ අවස්
ථාවේදී මා මතක් කරන්නේ සාහිත්‍ය
පොතපත ඇති කිරීමේ මණ්ඩලය ඉතා
මත් උසස් විධියට සකස් කළයුතු බවයි.
මේ විධියේ මණ්ඩලයකට පත් කරන පුද්
ගලයන් තුළ සෑම අංශයක් පිළිබඳවම
හොඳ දැනීමක් තිබිය යුතුයි. මානසික
විද්‍යාව, අධ්‍යාපන විද්‍යාව ආදී විද්‍යාවන්
පිළිබඳව සැහෙන දැනුමක් මේ අයට තිබිය
යුතුයි. සාහිත්‍යය පිළිබඳව මෙන්
ම මේ රටේ සමාජය පිළිබඳවත්
හොඳ දැනීමක් තිබෙන ඒ වාගේම සමාජ
විද්‍යාව පිළිබඳවත් අවබෝධයක් තිබෙන
අයම මෙවැනි මණ්ඩලයකට පත් කළ
යුතුයි. ඒ වාගේම, අවංකවම තමන්ගේ
කාලය මේ වෙනුවෙන් යොදා කටයුතු
කරන අයම පත් කළයුතුයි. නමුත් දැන්
තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද? තිකඹ
ගෞරවයට මේ තනතුරු ලබාගන්නවා.
සමහර පුද්ගලයන් බොහොම මහත්සි
වෙනව මේ තනතුරු ලබා ගන්න. නමුත්
තනතුරු ලබාගන්නට ඒ තනතුර හා සම්
බන්ධ වගකීමෙන් යුක්තව, ඒ තනතුරේ
ගරුත්වය ආරක්ෂා වන විධියට වැඩ
කරන්නෙ නැහැ. නිදර්ශන වුවමනා නම්
ඕනෑ තරම් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන්
කම තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම, තමන්
ගේ බලතල ගැනවත් නීතිරීති ගැනවත්
දැනුමක් නොමැතිව මේ තනතුරුවල කට
යුතු කරන අය බොහොම ඉන්නව.

ගරු කථානායකතුමනි, තමුන්නාන්සේ
ගේ පදවියට ගරු කරන්නට අප ආචම්බර
වෙනවා. තමුන්නාන්සේ දරණ පදවියේ
අපක්ෂපාතභාවයත් මධ්‍යස්ථභාවයත් වග
කීමත් පිළිබඳව තමුන්නාන්සේ දන්නවා.
ඒ නිසා තමුන්නාන්සේ වැනි තමන්
දරණ පදවියේ වගකීම පිළිබඳව දැනුම
තිබෙන තවත් අය මේ රටේ සිටිනවා නම්
ඇත්ත වශයෙන්ම අපට ඒක ලොකු
ගෞරවයක් වෙනවා. තමුන්නාන්සේට
විශේෂ ස්තූතියක් කරන්නට නොවෙයි
මා මේක සඳහන් කළේ. මේ මගේ අවංක
භූෂිමයි. තමන්ගේ පදවිය පිළිබඳව, වග
කීම පිළිබඳව අවබෝධයක් තිබෙන අය

—දෙවනවර කියවීම

Mr. Speaker, I rise to a point of Order. I want to point out to you, Sir, that the smells of the kitchen are penetrating this Chamber. It might be advantageous for us to have an intelligent anticipation of what we are getting for lunch, but, nevertheless, it is a slightly disturbing factor. I would ask you kindly to look into it.

The hon. Member seems to be having a very keen appetite. Anyway, I will see that something is done in connection with that.

It is a distinction that I share with a large number of Members of this House, Sir.

Many hon. Members may have a keen appetite, but only one hon. Member has complained. I wonder whether the other hon. Members too feel that way. Anyway, I will see that it is looked into.

We cannot smell and listen at the same time.

එ' සුවදත් සාහිත්‍යයට එක්වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා. සාහිත්‍යය ගැන කතා කරන විට බොහෝ දෙනා සිතන්නේ සාහිත්‍යය කියන්නේ එක රසයක් පමණක් කියායි. මා සිතන්නේ ඔය වගේ රසන් මේ සාහිත්‍යයට එකතු කරන්නට පුළුවන් වුණොත් යම් ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙනවාය කියායි.

ගරු කථානායකතුමනි, මා සඳහන් කරමින් සිටියේ සාහිත්‍යය තුළ පිළි බෙදී සිටින අය ගැනයි. ඒ එක කණ්ඩායමකට වත් පක්ෂව කථා කරන්න මා සූදානම් නැහැ. මේ කණ්ඩායම් දෙකම වැරදිය කියායි මා කියන්නේ. මේ රටේ මහජනතාව අතරට සාහිත්‍ය කෘතීන් පත් කරනවා නම් මහජනතාවට කියවන්නට ඉඩ දිය යුතු වඩා උසස් කෘතීන් මොනවාද කියා තීරණය කරා වි ඒවා කියවන ජනතාව ලියන එක්කෙනා කියා වි ඔහුගේ කෘතීන් අනෙක් එක්කෙනාගේ කෘතීන්ට වඩා හොඳය යනු වෙන්. තවත් එක් කෙනෙක් කියා වි සරසවි කලාව තමන්ගේ කලාව තරම් හොඳ නැතැයි කියා. මේ විධියට එක් එක් පුද්ගලයා තම තමන්ගේ කෘතීන් වර්ණනා කිරීමේ පරමාර්ථය පෙරදැරි කරගෙන ක්‍රියා කරමින් අනෙක් පුද්ගලයින් විවේචනය කරන නිසා පුදුම තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

වෙන එකක් තබා සමහර විද්‍යාලයාධිපති වරුන් පවා තම තමන් උසස් ලෙස සලකන පොත්පත් ගැන පුද්ගලිකව සැලකිල්ලක් දක්වනවා. අසුවල් කෘතීන් කියවන්න එපා යනුවෙන් ඇතැම් විද්‍යාලීනවරුන් තම ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට නියම කරනු අසන්න ලැබෙනවා. එවැනි තහනම් නීති පවා ළමයින්ට පනවන අවස්ථා තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය සරසවිවල පවා තිබෙනවාය කියා මා කල්පනා කරනවා. එවැනි විද්‍යාය තනවලට ඇතැම් සාහිත්‍ය කෘතීන් වැද්ද ගන්නෙම නැහැ. පුස්තකාලවලට පවා ඒවා ගැනීම තහනම් කර තිබෙන බව අපට අහන්න ලැබෙනවා. සාහිත්‍යමය ග්‍රන්ථයක ඇති වැදගත්කම ආශ්වාදය ලබා ගැනීමයි. ඒ මූලික බලාපොරොත්තුවෙනුයි සාහිත්‍ය පොත්පත් පරිහරණය කරන්නේ. විද්‍යාලයාධිපතිවරුන් පුස්තකාලයාධිපතිවරුන්, ගුරුවරුන් සහ සෙසු උදවියන් මේ අන්දමට එක් එක් පැත්තට බර වුණාම කොහොමද ඒ රසාශ්වාදය ලබන්නේ? සාමාන්‍ය පුරවැසියෙකුට හෝ වේවා පාසැල් දරුවෙකුට හෝ වේවා සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථයක් කියවා රස විඳීමේ නිදහසක් තිබිය යුතුයි. ග්‍රන්ථ කර්තෘවරුන් එක් එක් පැත්තට බර වුණාම, ඒ අනුව අගතියට පැමිණියාම, එක් කෙනෙක් කියාපි අසුවල් පොත් පමණයි කියවන්න ඕනෑ; තවත් කෙනෙක් කියාපි ඒවා කියවන්න තහනම්, මේවා පමණයි කියවන්න ඕනෑ යනුවෙන්. ඒ විධියට නියම කරනු පමණක් නොව තමන්ගේ අනුදැනීම නොලැබූ ග්‍රන්ථ කියවන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට දඩුවම් පමුණුවන ගුරුවරුන් පවා සිටින බව මා දන්නවා. එවැනි පුද්ගලයින්ගෙන් අවසරය ලැබෙන්නේ ඔවුන් පන්දම් අල්ලන, ඔවුන්ගේ පන්තියේ උදවියගේ පොත් කියවන්න පමණයි. ඒක වැරදියි. පෝෂණය වන සාහිත්‍යයක ඔය විධියේ අංශ දෙකක් පමණක් නොවෙයි, හත අටක් තිබුණත් කමක් නැහැ. ඒ කොයි හැටි වෙතත් කියවන්නා පාලනය කරන්නත් පුස්තකාල පාලනය කරන්නත් විද්‍යාලයාධිපති මහතන් හෝ සරසවි පාලකයින් හෝ කපිකාවායවරුන් හෝ වෙනත් ආයතන හෝ සූදුනම් වෙනවා නම් එයින් සිදු වන්නේ නියතයෙන්ම වර්ධනය වෙගන එන සාහිත්‍යයට බලවත් පහරක්

වැදීම බව පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඒ නිසා මා මේ කාරණය කෙරෙහි අධ්‍යාපන සහ සංස්කෘතික කටයුතු භාර ගරා ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. සාහිත්‍ය මණ්ඩලවල ඉන්න උදවිය වචනයේ පරිසමාප්තාර්ථයෙන්ම මධ්‍යස්ථ පිරිසක් විය යුතුයි. ඒවායේ ඉන්නත් එක් පැත්තකට පමණක් බර වුවත් නම් එයින් නියම සේවයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙන්න හැටීම හොඳ නැහැ.

පක්ෂග්‍රාහී පුද්ගලයන් සාහිත්‍ය මණ්ඩලවල නිරත වීමෙන් සිදු වන පාඩුව බොහොම විශාලයි. එවැන්නන් අතට තමන් නොපිළිගන්න උරුමයේ සාහිත්‍ය කෘතියක් ලැබුණාම හානිකර වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යනවා. තමන් නොපිළිගන්න කෙනෙකුගේ ග්‍රන්ථයක් ලැබුණාම එහි සාහිත්‍යමය වටිනාකමක් නැතැයි කියනවා එවැනි පුද්ගලයෝ. සොයා බැලීමක් කරන්නෙන් නැතිව විවේචන ඉදිරිපත් කරන්නත් ඉන්නවා. මොනවද ඒ අය කරන්නේ? ගත්තා කඩදාසිය, ලිව්වා මොනවා හරි. අන්න ඒ විධියටයි වැඩ කරන්නේ. මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාගේ කෘතීන් ප්‍රිය නොකරන කණ්ඩායමේ කෙනෙක් නම් ඒ මහත්මයාගේ නමින් ලියා ඇති ග්‍රන්ථයකට මොකද කරන්නේ? පටස් ගාලා ලියාපි ඒ සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථය හොඳ නැහැ කියා. ඒ කණ්ඩායමට හිත වත් කෙනකු එවූ ග්‍රන්ථයක් නම් කියවූ නෙත් නැතිව වුවත් හොඳක්ම කියාපි. ඒ කොයි හැටි වෙතත් ජනප්‍රිය පුද්ගලයන්ට නම් එවැනි තර්ජනවලට මුහුණ පාන්න සිදු නොවෙනවා ඇති. අප වැනි සාමාන්‍ය කෙනෙකුගේ පොත් ගැන මොනවද කියන්නේ? අප වැන්නෙක් පොතක් ලිව්වොත් පොත් එතනට යන්නත් ඉස්සර ප්‍රතික්ෂේප වනු ඇති. මෙහෙම මිනිසෙක් මෙන්න මෙහෙම පොතක් ලියාගෙන එනවා ඇති, කියා කල් තබාම වුණත් පොත ප්‍රතික්ෂේප කරන්න සූදුනම් වෙන්න පුළුවනි. පොත්, මණ්ඩලයට යන්නත් ඉස්සර ප්‍රතික්ෂේප වෙන්න පුළුවනි. එය හයානකයි.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[වී. බී. එම්. හේරත් මො.]

නව ප්‍රවේශකයන්ටත් ලේඛක ලෝකය තුළට ඇතුළු වන්න ඉඩ දෙන්න ඕනෑ. සාහිත්‍යය යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ එක් තරු සීමා සහිත පිරිසකට පමණක් වෙන් කරන ලද එකාධිකාරයක් නොවෙයි. දැනටමත් ප්‍රසිද්ධියක් ලබා සිටින්නන්ට පමණක් සාහිත්‍යය වෙන් කර තැබීම කිසිසේත් ඔබ්බින් නැහැ. ඒ විධියේ තත්ත්වයක් තිබීම භයානකයි. දැනට ඉන්න ඉන්ට් කතෘවරුන් මැරීලා යාවි. එය ස්වාභාවිකයි. ඉන්පසු සාහිත්‍යයට මොකක්ද වෙන්නෙ? ඒ නිසා නව ප්‍රවේශකයින්ට එන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති කරන්න ඕනෑ. එක්තරා පරම්පරාවක් පමණක් ආරක්ෂා කරන්න යනවා නම් එයින් හොඳක් නොවිය හැකියි. ඇතැම් අය එක්තරා පරම්පරාවක් පමණක් ආරක්ෂා කරන්න යනවා. ඒ අය අලුත් අයට එන්න ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ. එන්න වුවමනා නම් පන්දම් අල්ලන්න වෙනවා. ඒ අයට පන්දම් අල්ලන්නත් ඒ අයගේ පන්තියට වැටෙන්නත් ඕනෑ තැනක් ලබා ගන්න. අවුරුදු හතරක් පහක් ඔවුන්ගේ එහෙයින් හැටියට ඉන්න ඕනෑ. ඊට පස්සෙ තමයි එයාගේ පොත් අනුමත කරන්නෙ. එහෙම නැත්නම් නැහැ. ඒ නිසා මේ කාරණයේ විශේෂ වැදගත්කමක් තිබෙන බව සලකන්න සිදු වෙනවා. සාහිත්‍ය මණ්ඩලය වැන්නක් ඉතාමත් මධ්‍යස්ථ ලෙස කටයුතු කරනු ඇතැයි අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. හැම අංශයකින්ම ඉන්ට් කර්තෘවරුන් බිහි වෙන්න ඉඩ තියෙන්න ඕනෑ. ගම්බද දරුවන් අතරින් හොඳ ඉන්ට් කර්තෘවරුන් බිහි වෙන්න ඕනෑ. හොඳ ඉන්ට් නිෂ්පාදකයින් බිහි කරන්න නම් ඒ හැම කොටසකටම දොර ඇරිලා තියෙන්න ඕනෑ. එය ඉතා වැදගත්.

සාහිත්‍යයට අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයි. පාඨශාලාවල භාවිත වන සාහිත්‍යමය පොත් පත් අප බලාපොරොත්තු වන තරම් උසස් තත්ත්වයකට තවම පත් වෙලා නැහැ. ඒ නිසා වඩ වඩාත් උසස් සාහිත්‍යමය පොත්පත් සකස් කරන අතරම පාඨශාලාවල සාහිත්‍යය ඉගැන්වීම සම්බන්ධයෙනුත් වැඩි උනන්දුවක් ඇති විය

යුතුයි. ඒ අතරම පාඨශාලීය පුස්තකාලවල තත්ත්වයත් උසස් කළ යුතුයි. පාඨශාලා පුස්තකාල සියල්ලක්ම සාහිත්‍ය ඉන්ට් වලින් අංශ සම්පූර්ණ වීමත් වැදගත් කාරණයක් හැටියට සලකන්න ඕනෑ. දීර්ඝ වශයෙන් කපාකරන්න මා බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. එහෙත් ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල මේ කාරණා කෙරෙහි විශේෂයෙන් යොමු වනු ඇතැයි මා අපේක්ෂා කරනවා.

අපේ ගම්බද උදවිය ගැන කල්පනා කරනවා නම්, ඒ උදවිය බොහෝම හෙදට බොහෝම ඕනෑකමින් සාහිත්‍ය රසය විඳින බව පෙනෙනවා. පැරණි අපේ ගම්බද ගොවියන්, උදේ සිට හැන්දාවන තුරු වැඩ කර පැල් රකින ගමන් තමන්ගේ කාන්සිය නැති කර ගන්න පැරණි කවි කියන සිරිතක් තිබුණා. සමහර විට තමන්ට හදා ගත්තු කවි කියනවා.

කවදාවත් මලපතෙ අකුරක් ඉගෙන නොගත් ගැමියන් හිටි ගමන් කවි කියනවා. ඉස්කෝලෙක ගිහින් ඉගෙන ගත්තෙ නැතත් උත්පත්තියෙන්, ජන්මයෙන් ලැබූ විශේෂ වරප්‍රසාදයක් වෙන්වට පුළුවනි. ඒ විධියෙන් රසාස්වාදනය විඳිමෙන් තමන්ගේ ජීවිතයේ ඇති කම්කටොලු හිරිහැර අමතක කරන්න අවස්ථාවක් ලැබෙනවා. අද අපේ අධ්‍යාපනය සකස් වී තිබෙන අන්දම නිසා සිද්ධ වී තිබෙන්නෙ මොකක්ද? ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගය නැති නම් උසස් පාඨශාලා සහතික පත්‍ර විභාගය සමත් වුණායින් පසුව එහෙමත් නැත්නම් විශ්ව විද්‍යාල උපාධියක් ලබාගැනීමෙන් පසුව ඒ ශිෂ්‍යයන් වැටෙන්නෙ ලෙඩුන්ගේ තත්ත්වයට. අවුරුදු ගණනාවක් නිස්සේ නොකඩවා වෙහෙස වී වැඩ කර ඉන් පසුව පාසල් අධ්‍යාපනය අවසන් කරන විට ඔවුන් වැටෙන්නෙ ලෙඩුන්ගේ තත්ත්වයට. මන්ද? සමබර අධ්‍යාපනයක් ලැබී නැති නිසා. ප්‍රාථමික පාඨශාලාවෙදී වුණත්, ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලාවෙදී වුණත් විශ්ව විද්‍යාලයෙහිදී වුණත් අධ්‍යාපනය ලබන විට, වෙහෙස වන විට සාහිත්‍ය මගින් ඔවුන්ට විවේකය ලබා දෙන්න ඕනෑ. එසේ විවේකය ලබා දීමෙන් වැඩ කිරීමේ ශක්තිය අදට වඩා හෙටට වැඩි වෙනවා. එම නිසා අපේ අධ්‍යාපනයෙහි, සාහිත්‍ය

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටිමේපත

—දෙවන වර කියවීම

අංශය මෙයට වඩා පුළුල් අන්දමින් සකස් කිරීමට මෙම සාහිත්‍ය මණ්ඩලය මගින් ඇමතිතුමාට ශක්තියක් ඇති වන වාට කිසිම සැකයක් නැහැ. එතුමා සාහිත්‍ය පිළිබඳ දැනුමක් ඇති, සාහිත්‍ය පොත් ලියූ කෙනෙක්. නමුත් මම දන් නව සල්ලි මඩි ගැනීමට මහන්සි වන වෙලෙදුන් එතුමාට විරුද්ධව නැගී සිටින බව. තමන්ට පැවරී ඇති වැදගත් කටයුත්ත හරියාකාර ඉටු කිරීමට එතුමාට අවස්ථා වක් සැලසුණොත් මුදල් හමිබූ කිරීමට පරමාර්ථ කර ගත්, රටට හෙන ගැහැව් වත් කමක් නැතැයි කියා සිතන පුද්ගලයන් එතුමාට විරුද්ධව නැගී සිටිනව. එම නිසා ඒ වාගේ වැදගත් කටයුත්තක් කිරීමට තමුන්නාත්සේ සූදුනම් වනවා නම්, මෙය පක්ෂ ප්‍රශ්නයක් නොවන නිසාත්, වැදගත් ජාතික ප්‍රශ්නයක් මෙන්ම රටේ අනාගත පරම්පරාවට බලපාන වැදගත් ප්‍රශ්නයක්ව තිබෙන නිසාත්—විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරුන් හැටියට නොව මේ රටේ පුරවැසියන් හැටියට—මෙම වැදගත් පියවර ගැනීමේදී තමුන්නාත්සේට අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනව.

ජයග්‍යෝති මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

ହାଣି ଶିବିଟେସିଏ—

எழுந்து நின்றுங்கள்—

rose—

කළු: නියතතාව

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I wanted to ask the Hon. Minister to reply now. In all twelve hon. Members have spoken. The last speaker repeated many things that the hon. Members for Kiriella, Yatiyantota and Matara said. It is not quite proper. I will have to first see whether there is going to be any repetitions in the subsequent speeches; if so, I will have to stop the hon. Member from repeating points that have already been referred to.

එම්. පී. ද සොයිසා සිව්වැන්න මයා. (මිත්ත
වත්තොඩ)

(திரு. எம். பி. டி. சொய்சா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கொட)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

The subject is important and you must allow the Members the right to speak, Sir.

කළු, නායකයා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I am allowing that right. The Standing Orders of the House are there and I know what my duties are. The Standing Orders are meant to expedite the Business of the House. As Speaker I have to abide by the Standing Orders. Certain hon. Members might think I am being too hard on them ; it is not so.

[At this stage the lights in the House failed.]

We are in darkness now.

੨ ਭਜਾਇਭਾ ਸਿਰਿਵਰੰਦਨਾ ਮਯਾ.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

I suggest, Sir, that we adjourn for 15 minutes.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Sitting is suspended for 15 minutes.

රැස්වීම පිට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් පු. හා. 11.03 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும்
மு.ப. 11.03 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till
11.03 A.M. and then resumed.

ජයකොඩි මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

ගරු කථානායකතුමනි, අද මේ විවාදය
ට භාජන වන ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල
සංශෝධන පණත ඊයේ අප විසින් මෙහි
දී සම්මත කළ තෙල් පණතට වඩා වැද
ගත් පණතක් හැටියට සලකන්නට ඕනෑ

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[ජයකොඩි මයා.]

ඊයේ සම්මත වුණු තෙල් පණත පිළිබඳ සිද්ධිය පසුගිය ශත වර්ෂයෙන් මෙහා පැත්තේ ඇති වුණු දෙයක්. නමුත් මේ ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල පණත, මෙයින් අවුරුදු 2,500 කට පෙර පටන් හෙවත් විජය රජතුමා කුවේණිය හා එක් වුණු දා පටන් අද දක්වා අඛණ්ඩව පැවතෙමින් අපගේ ජාතිය ආරක්ෂා කළ, ජාතියේ අභිමානය ආරක්ෂා කළ, ජාතිය දියුණු කළ, පෝෂණය කළ ඉතාම වැදගත් දෙයක් වන සාහිත්‍යයට සම්බන්ධ පණතක්. එවැනි වැදගත් පණතක් ඊයේ සම්මත වුණු තෙල් පණතට වඩා කීප ගුණයකින් වැදගත් වන බව තමුත්තාත්සේ සලකනවා ඇති.

ගරු කථානායකතුමනි, අද ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ තිබෙන සාමාජික සංඛ්‍යාව වෙනස් කරන්නට මේ පණතින් ගරු ඇමතිතුමා අදහස් කරනව. මේ රටේ සාහිත්‍යයට සම්බන්ධවී සිටින නොයෙකුත් සංස්ථාවලින්, බෞද්ධ පිරිවෙන් ආදී වෙනත් නොයෙකුත් සාහිත්‍ය සමිති සමාගම් වලින් සාහිත්‍ය මණ්ඩලය සකස් කිරීම මිට කලින් තිබුණු පණතේ වැදගත්ම අංගය හැටියට අපට සලකන්නට පුළුවනි. නමුත් මේ පණතින් ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට ගරු ඇමතිතුමා අදහස් කරනව. ඒ තත්ත්වය වෙනස් කොට, සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ වැඩකටයුතු කරගෙන යාමට 5 දෙනකු පත් කරන්නට ගරු ඇමතිතුමා අදහස් කරනව. ගරු ඇමතිතුමා තීරණය කර තිබෙන පරිදි 5 දෙනකුගෙන් යුත් මණ්ඩලයෙකින් පමණක් මේ රටේ සාහිත්‍ය දියුණු කරන්නට පෝෂණය කරන්නට පුළුවන් වේයයි ඇත්ත වශයෙන්ම මා නම් කල්පනා කරන්නෙ නැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ වගේ පණත් ගණනාවක් මිට පෙර මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් වුණු බව තමුත්තාත්සේට මතක ඇති. එම පණත් අතුරින් අවිස්සාවේලිලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කෘෂිකර්ම ඇමති වශයෙන් සිටි කාලයේදී එතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරනලද සමුපකාර සංවර්ධන බැංකු පණත විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නට පුළුවනි. ඒ බැංකුවල අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට සම්පූර්ණයෙන් තමාගේ අදහස් උඩ ක්‍රියා කරන අය පමණක් පත්

කළ යුතුයයි එදා ඒ ගරු ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වුණා. නමුත් ඒ අදහසට බලවත් විරුද්ධතා පැන නැගුණා. එවැනි වැදගත් සංස්ථාවක් එක් පුද්ගලයකුගේ තනි බලය උඩ පමණක් පාලනය කරන්නට ඉඩ තැබිය යුත්තේ ඇයි යන ප්‍රශ්නය එදා මතු වුණා. මේ සාහිත්‍ය මණ්ඩල සංශෝධන පණත ඊටත් වඩා බැරෑරුම් ප්‍රශ්න ගැබ්ව ඇති පණතක්.

ගරු කථානායකතුමනි, සාහිත්‍යය එක් කෙනකුගේ පමණක් අදහස් උදහස් මත රැඳී තිබෙන දෙයක් නොවෙයි. ඒ පිළිබඳව නොයෙක් දෙනා නොයෙක් විධියේ අදහස් දරනවා. ඒ පිළිබඳව පරස්පර විරෝධී අදහස් ඇති වී තිබෙනව. පරස්පර විරෝධී මත ඇති වී තිබෙනව. ඒ විධියේ පරස්පර විරෝධී මත, පරස්පර විරෝධී අදහස් එක් තැන් වී එවැයේ ගැටීමක් ඇති වීමෙන් පසුවයි සාහිත්‍යයේ දියුණුව සම්බන්ධ නියම තීරණයකට බහින්නට පුළුවන් වන්නෙ. එම නිසා, ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලයට තමාගේ අදහස් උදහස් උඩ ක්‍රියා කරන අය පමණක් පත් කළ යුතුයයි ගරු ඇමතිතුමා අදහස් කරනවානම් එය අපේ සාහිත්‍යයේ විනාශයට මිස වර්ධනයට හේතු වේයයි මා කිසිසේත් කල්පනා කරන්නෙ නැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අවුරුදු 2,500 ක අඛණ්ඩ ඉතිහාසයක් ඇති අපේ සාහිත්‍යය පිළිබඳ නොයෙකුත් කාලවලදී, නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී එහි පෝෂණයට හේතු වුණු නොයෙකුත් නාමයන් අනුස්මරණය කරන මේ අවස්ථාවේදී, මේ ශත වර්ෂය පටන් ගන්නට ප්‍රථමයෙන් අපගේ සාහිත්‍යය ක්‍රමක්‍රමයෙන් පරාභවයට ගියා මිස සංවර්ධනය නොවුණු බව අප කල්පනාවට ගන්නට ඕනැ. සාහිත්‍යය පිළිබඳව යුග කීපයක් අප දැන් පසුකර තිබෙනව. සිහිරි කැටපත් පවුරේ ගිත්, දඹදෙණි යුගයේ පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ ශ්‍රේෂ්ඨ පද්‍යය නුත්, ඒ වගේම කෝට්ටේ යුගයේ සන්දේශ ඉතිහාසයත්, නුවර යුගය හා මාතර යුගයත්, ආදී වශයෙන් සාහිත්‍ය යුග කීපයක් පසු කොට අප දැන් කොළඹ යුගයට පැමිණ සිටිනව. මේ රටේ සිංහල ජනතාව, ඔවුන්ට කොයිතරම් කරදර තිබුණත් කොයිතරම් සතුරු වියවුල් ඇති වුණත්,

තමන්ගේ සහයත්වය සාහිත්‍යමය පද තමක් මත ආරක්ෂා කර ගත් බව අපට මෙයින් පෙනී යනව.

ගරු කළානායකතුමනි, ඉංග්‍රීසීන් මේ රට පාලනය කළ යුගයේදී ඔවුන් අපේ සාහිත්‍යයට කරදර හිටිහැර ඇති කළා මිස එහි දියුණුවට අවසාදකයක් සලසා නොදුන් බව මේ අවස්ථාවේදී කණගාටුවෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ. නමුත්, මේ කෙළඹ යුගය අපගේ සාහිත්‍යයේ ස්වර්ණමය යුගය හැටියට සඳහන් කරන්නට පුළුවනි. මේ ස්වර්ණමය යුගය ආරක්ෂා කර ගැනීමට අප කටයුතු කළේ තැනත්ම, අපේ ජනතාවටත් ලේඛක ලේඛිකාවන්ටත් නියම මාර්ගය පෙන්වා දුන්නේ තැනත්ම, අනාගතයේ යම් කිසි දවසක මේ කොළඹ යුගයත් අපේ සාහිත්‍යයේ අදරු යුගයක් බවට පරිවර්තනය වන්නට ඉඩ තිබෙනව. එම නිසා, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ සංශෝධනවලින් සාහිත්‍යයේ වර්ධනය ආරක්ෂා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් විනා එහි විනාශයට ඉඩ සැලසෙන වැඩ පිළිවෙලක් ඇති නොවේ යයි මම විශ්වාස කරනව.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මේ රටේ ග්‍රන්ථ කර්තෘවරුන් අතරෙන් අපේ සාහිත්‍යයට විශිෂ්ට සේවයක් කළ කෙනකු වශයෙන් අප පිළිගන්නට ඕනෑ. එතුමා “මනුකෘපය” නමින් හොඳ පොතක් ලියා තිබෙනව. වික්ටර් හියුගෝගේ “ලා මිසරාබිලේ” නම් ග්‍රන්ථයේ පරිවර්තනයක් වන එය අපේ සාහිත්‍ය වර්ධනයට ඉවහල් වන ශ්‍රේෂ්ට කෘතියක් බව කියන්නට කැමතියි. නමුත්, එතුමා ඒ සාහිත්‍ය කෘතිය පරිවර්තනය කළාට පසු අද එතුමාගේ වැඩ පිළිවෙලවලටත් එතුමා අළුතෙන් ගන්නා යම් යම් තීරණවලටත් බොහෝ දෙනෙක් විරුද්ධකම් කරන බව එතුමා විශ්වාස කරන්නට ඕනෑ. සාහිත්‍යය නොයෙකුත් අදහස් උදහස්, නොයෙකුත් මත ඉදිරිපත් වන, කාරණයක් නිසා විරුද්ධවාදීන් සිටීම නොවැළැක්විය හැක්කක්. ඒ නිසා ඒ සෑම අංශයක් ගැනම කල්පනා කර බලා, ගරු ඇමතිතුමා සාහිත්‍ය වර්ධනය සඳහා කටයුතු කරනු ඇතැයි අපි විශ්වාස කරනව.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඉතාමත් ශ්‍රේෂ්ට වැඩක් කරන්නට යන බව ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන් අපට දැන ගන්න තිබෙනවා. එතුමා රජයෙන් පොත් මුද්‍රණය කරන්න යනවා. මේ පිළිබඳව දැන් “දවස” පත්‍රය එතුමාට විරුද්ධව ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවා. මුළු පත්‍රයේම එතුමාට විරුද්ධ ලියවිලි පළ කරනවා. පැරණි කීමක් තිබෙනවා, පරංගියා කෝට්ටේ ගියා වගෙයි කියා. අද ඊරිය ගොල්ල බැංකොක් ගියා වගෙයි කියා එක්තරා පත්‍රයකින් ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා. ඇමතිතුමාගේ ඒ ගමන බොහොම හොඳයි. ඒ රටේ ඇති සාහිත්‍ය දියුණුව පමණක් නොව, මුළු ලෝකයේම ඇති සාහිත්‍යයත් පිළිබඳව දැනගැනීම සඳහා සංචාරය කළාට අපි දොස් කියන්නේ නැහැ. යන්න; ඒවා දැක බලාගන්න. නොයෙක් රටවල නොයෙක් ක්‍රම තිබෙනවා. චිනයටත් යන්න. දහසක් මල් පිපේවායි කී ශ්‍රේෂ්ඨ ජනතායකයකු වන මා ඔ සේතුං ජනාධිපතිතුමාගේ පාලනය යටතේ පවත්නා චිනයටත් ගොස් එහි පවතින අධ්‍යාපන ක්‍රමයත් සාහිත්‍යයත් පිළිබඳව අවබෝධයක් ලබාගන්න. අපි ඇමතිතුමාගේ ඒ ගමනට සුභ ප්‍රාර්ථනා කරනවා. එතුමාට විරුද්ධවාදීන් සිටිනවා. එතුමාගේ වැඩ පිළිවෙලට හරස් කපන අය සිටිනවා. එතුමාගේ ඒ වාගේ යෝජනා වලට විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටින අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලැබෙන බව මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමතියි.

පළාත් පාලන උප ඇමතිතුමා ඉතා හොඳ අදහසක් ප්‍රකාශ කළා. එතුමා කියා සිටියා, ටවර් හෝල් එක රජයට ගත යුතුය කියා. මම ඒ අදහස සම්පූර්ණයෙන්ම අනුමත කරනවා. මේ රටේ අදරු යුගයේදී නිදහස් සටනට යම් වේදිකාවක් සම්බන්ධ වුණා නම් ඒ ටවර් හෝල් වේදිකාව බව අපට කියන්න පුළුවනි. මට මේ අවස්ථාවේදී ශ්‍රේෂ්ඨ කලාකරුවකු වූ ජෝන් ද සිල්වාගේ නම සිහි වෙනවා. ඒ වාගේම ඇති බොතෝජු, රොමිලස් ද සිල්වා, විල්බට් යන අයගේද නම් මතක් වෙනවා. එදා සිටි ඒ කලාකරුවන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් අද අප අතර ඇත්තේ නැහැ. ඒ කලාකරුවන් ඔවුන්ගේ අත්තිම කාලයේදී ඉතාමත් දක්ෂිත තත්ත්වයකට

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)

—දෙවන වර කියවීම

පනත් කෙටුම්පත

[ජයකොඩි මයා.]

වැටුණා. ඒ නිසා ආර්ය සිංහල නාට්‍ය සභාව නැවත පණ ගන්වා, ඒ කලාකරුවන්ට තෑගක් දීමට කටයුතු කරන්නේ මම ඇමතිතුමාට ගරු කරනවා. ටවර් හෝල් එක ගත්තාට පමණක් මදි. පැරණි ආර්ය සිංහල නාට්‍ය සභාවත් පණ ගන්වා ගත යුතුයි. අපේ පැරණි කලාකරුවන්—නාට්‍ය ලියූ අය, දක්ෂ නළු නිළියන්—අද බොහොම වයසට ගිහින. ඒ කාලයේදී දක්ෂ නලුවකුට රුපියල් 400 ක් පමණ ලැබුණා. එදා රුපියල් 400 ක් කියන්නේ අද රුපියල් 2,000 ක් පමණ ප්‍රමාණයක්. ඔවුන්ට හොඳ තත්ත්වයක් තිබුන. නමුත් කාලයාගේ ඇවෑමෙන්—වෙනස් වන ලෝකයේ හැටිද මම දන්නේ නැහැ—අද ඒ කලාකරුවන් අන්තිම අසරණ තත්ත්වයකට පත් වී සිටිනවා. ඒ ටවර් හෝල් රඟහල රජයට ගැනීමේ ශ්‍රේෂ්ඨ වැඩ පිළිවෙළ මේ අවුරුද්දේම ක්‍රියාත්මක කරනවා ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. රජයට ගැනීමෙන් පමණක් සැහීමට පත් වන්නේ නැතිව ඒ කලාකරුවන්ගේ තත්ත්වය නගා සිටුවීමට, ඔවුන්ට නව ජීවිතයක් දීමට මේ රජය කටයුතු කරනවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ පොත්වල අධික මිල ගැනත් සඳහන් කරන්න ඕනෑ. කොපමණ ලේඛකයන් බිහි වුනත්, කොපමණ අළුත් සාහිත්‍ය කෘතීන් ඇති කළත්—කොපමණ පොත්පත් ලියන්න පුළුවන් වුනත්—ඒ පොත්පත් මහජන යාට ලාභයට ලබා ගන්න ඉඩ නැත්නම් එයින් කිසිම වැඩක් වේය කියා මම හිතන්නේ නැහැ. සමහර වැදගත් වෙද මහත්වරුන්ගේ පැරණි වැදගත් බෙහෙත් වට්ටෝරු ආදිය ඒ වෙද මහත්වරුන්ගේ අභාවයෙන්ම අභාවයට පත් වන බව තමුත්තාත්සේලා දන්නවා. ලේඛකයන් ලියන වැදගත් සාහිත්‍ය පොත්පත්, කියවන්නට පහසු මිලට ලබා ගැනීමට බැරි වීම නිසා ඒ අයගේ පොත්පත් සම්බන්ධයෙනුත් ඒ විධියේ තත්ත්වයක් මැනක සිට ඇති වේගෙන යන බව අපට පෙනී යනවා. අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර උසස් පෙළ විභාගයට වුවමනා කරන සාහිත්‍ය පොත රුපියල් පහකට ලබා දීමට

ඇමතිතුමා කටයුතු කරන බව මට ආරංචියි. ඒක ඉතා වැදගත් කරුණක්. අද ගුණසේන සාප්පුවෙන් හෝ වෙනත් සාප්පුවකින් හෝ ඒ පොත ලබා ගැනීමට රුපියල් 12 කට වඩා වියදම් වෙනවා. පසු ගිය ආණ්ඩුවේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගත 25 කට පොතක් දුන්න. එයින් ලාභය කුත් ලැබුණාය කියා ආරංචියි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

පාඩුයි, පාඩුයි.

ජයකොඩි මයා.

(කිතු. ඉයාකුකොදි)

(Mr. Jayakody)

කොපමණ පාඩුද ?

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාභ ආරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

ගත 50 ක් පමණ පාඩුයි. ඒ පාඩුව වෙන පොතකින් පිරිමසාගෙන තියෙනවා.

ජයකොඩි මයා.

(කිතු. ඉයාකුකොදි)

(Mr. Jayakody)

එහෙනම් ඒක පාඩුවක් නොවෙයි. ඒ වගේ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළොත්—පුළුවන් තරම් ලාභයට පොත් දෙන්නට පිළිවෙළක් ඇති කළොත්—ලේඛකයන්ගේ අදහස් උදහස් කියවන්නන්ට පහසු වෙන්නට ලබා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා. ඒ නිසා ඇමතිතුමාගේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන අපි ඉතාමත්ම ප්‍රීති වෙනවා.

ඊ ළඟට ගම්බද පුස්තකාල ගැන සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. දැන් තිබෙන වැඩ පිළිවෙළේ හැටියට ගම්බද පුස්තකාල කවදා වත් දියුණු තත්ත්වයකට එන්නේ නැහැ. මුදල් සම්පූර්ණයෙන්ම කාබාසිනියා කරන යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් තිබුණා නම් ඒ ගම්බද පුස්තකාල ඇති කිරීමය කියන්න පුළුවන්. එසේ වුනේ කිසිම සැලැස්මක් උඩ ඒ වැඩ පිළිවෙළ ඇති නොකළ නිසයි. රජයෙන් පුස්තකාල සෑදීමට මුදල් දෙනවා.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

ගම්පහ මාර්ගයෙන්, සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව මාර්ගයෙන් පුස්තකාල සෑදීමට ආධාර උපකාර කරනවා. ඒ පුස්තකාල හැදවීමට පස්සෙ ඒවාට ඉතාම අවශ්‍ය දේ වන පොතපත ලබා ගැනීමට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ නිසා ඒ පුස්තකාල වලින් ඒ ප්‍රදේශයට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. මුදල් වියදම් කර ගොඩනැගිලි හැදීමෙන් වත්, ඒ ගොඩනැගිලිවලට වුවමනා බඩුබාහිරාදිය දීමෙන් වත් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැහැ, ඒවාට වුවමනා පොතපත ලබා ගන්නට බැරි නම්. ගම්බද පුස්තකාලවලට පොතපත සැපයීමත් ගරු ඇමතිතුමාගේ අංශයෙන් කෙරෙන වැඩක් නිසා සාහිත්‍ය වර්ධනය සඳහා ගම්බද පුස්තකාලවලට හැකි පමණ පොතපත ලබා දීමට කටයුතු කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ සාහිත්‍ය මණ්ඩලයට පත් කරන නිලධාරීන් සියයට සියයක්ම ගරු ඇමතිතුමා පත් කිරීම ගැන අපට සන්තෝශ වන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ කාරණය ගැන ගරු ඇමතිතුමා කල්පනා කරනවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. එතුමා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන සේවය එතුමාට කිරීමට ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ වචන සවලපය අවසාන කරනවා.

කථානායකතුමා
(ආපාතායකර් අමාත්‍යවරයා)
(Mr. Speaker)

I think we have discussed this matter fully.

ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා. (දෙහිවිටි)
(තිල. ඩී. පී. ආර්. විරසේකර—දෙහිවිටි)
(Mr. D. P. R. Weerasekera—Dehiowita)
There are several more speakers.

කථානායකතුමා
(ආපාතායකර් අමාත්‍යවරයා)
(Mr. Speaker)

The only thing is that hon. Members are repeating what other hon. Members have already said.

විරසේකර මයා.
(තිල. විරසේකර)
(Mr. Weerasekera)

I want to enlighten the House on my trip abroad and the culture that I have picked up from the socialist countries.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.
(තිල. ඩී. සොයිසා සිරිවර්ධන)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)

You can stop any speaker who is repeating.

කෙනමන් මයා.
(තිල. කෙනමන්)
(Mr. Keuneman)

If speakers are irrelevant, you can interrupt.

කථානායකතුමා
(ආපාතායකර් අමාත්‍යවරයා)
(Mr. Speaker)

I have been interrupting too often because I have noticed several hon. Members repeating what other hon. Members have already said. Even though I am not here at times I read the Hansard, and I know exactly what hon. Members have said. I have to follow the Standing Orders. If you refer to speeches made by speakers the other day and what was said today, you will find that what I have stated is correct.

I shall allow hon. Members to speak till 12 noon and at 2 p.m. the Hon. Minister will reply. I think that will be quite sufficient time.

ප්‍ර. හා. 11.20
ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (දඹුල්ල)
(තිල. ඊ. පී. තෙන්නකෝන්—දඹුල්ල)
(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

ගරු කථානායකතුමනි, සාහිත්‍ය මණ්ඩල පනත මුලින් ඉදිරිපත් කරන ලද අවස්ථා වෙදින් අපට කථා කරන්නට නොහැකි වුණු නිසා, සාහිත්‍ය මණ්ඩල පනතට සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ අවස්ථා වේදී ඒ පිළිබඳව වචනයක් දෙකක් ප්‍රකාශ කිරීම වැදගත් කොට මා සලකනවා. හානි

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[වී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

එක සාහිත්‍යය තමයි ජාතියේ කොළ ඇටය වශයෙන් සලකන්නට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ. එහෙම නම් සිංහල සාහිත්‍යය තමයි සිංහල ජාතියේ කොළ ඇටය හැටියට අපට සලකන්නට පුළුවන් වෙන්නේ. සාහිත්‍යය, සාහිත්‍යය, සාහිත්‍යය කියලා කවුරුත් කපා කරනවා අපට ඇහෙනවා. මොකක්ද සාහිත්‍යය? ගරු කපානායකතුමනි, සාහිත්‍යය කියන්නේ සහිත බව, තිබෙන බව, ඇති බව. මොනවාද ඇත්තේ? මොන වද තිබෙන්නේ? සාහිත්‍යයේ ඇතුළත් වී තිබෙන්නේ මොනවාද? සාහිත්‍යයේ තිබෙන්නේ රස. නොයෙකුත් රසයන් ඇති නිසා, රසයන්ගෙන් පරිපූර්ණ නිසා, රසයන්ගෙන් පිරි ඉතිරි තිබෙන නිසා සාහිත්‍යයේ සහිත බව, ඇති බව සම්පූර්ණ වී තිබෙනවා. ඒ නිසා සිංහලයේ ඇති බව, සිංහලයේ සහිත බව සිංහල සාහිත්‍යයයි. මේ සාහිත්‍යය නගා සිටුවීමට නොයෙක් කාලවල නොයෙක් අන්දමේ වැඩ කළා.

ගරු කපානායකතුමනි, මේ ගරු සභාවේ වැඩ සටහනක් මා දැන් කියෙව්වෙ. ඒ අවස්ථාවේදී එක වැඩ සටහනක දෙමළ පිටපතක් මට කියවන්නට සිද්ධ වුණා. මට එකවිටම පෙනී ගියා, එහි ලකුණු කර තිබෙනවා, මොනරාගල මන්ත්‍රීතුමාගේ නම ඉරාජා වෙලේගම කියා. දෙමළෙන් යොදා තිබෙන්නේ இராஜா කියන අකුරයි. රාජා වෙලේගම කියන නම මේ සභාවේදී දෙමළට එන කොට ඉරාජා වෙලේගම වුණේ කොහොමද? තවදුරටත් මා බලා ගෙන ගියා. අනුරාධපුරයේ මන්ත්‍රීතුමාට අපි කපා කරන්නේ සිංහලෙන් නායක පත්‍රයේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ රත් නායක මන්ත්‍රීතුමා කියායි. මෙම නායක පත්‍රයේ දෙමළ පරිවර්තනයේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ ඉරත්තිනායගම් කියායි. රත්න පුරේ කියා සඳහන් කර තිබෙන්නේ ඉරත්තිනපුරම් කියායි. දෙමළෙන් හොඳට රත්න පුරය කියා ලියන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. අපේ සාහිත්‍යයටත් මේ විධියේ දේවල් සිදු වුණා. අපි බලමු, එක එක්කෙනාගේ වුවමනාකම් නිසා සිදුවූ එවැනි දේවල් මොනවාද කියා.

ඒ දවස්වල අපේ සිංහල මනුස්සයෙක් සමග සුද්දෙක් කුරුණෑගල ගිය අවස්ථාවකදී මේ නගරයේ නම

මොකක්දැයි සුද්ද සිංහල මිනිසාගෙන් අසා තිබෙනවා. ඒ මිනිසා කියා තිබෙනවා, කුරුණෑගල කියා. අර තැනැත්තා “කුරුණෑගල” කියා ප්‍රකාශ කළාම, සුදු ජාතිකයා එය ශබ්ද කර තිබෙන්නේ, “කර්නිගෝල්” යනුවෙනුයි. එදා සිට අපේ මිනිස්සුන් කියන්න පටන් ගත්ත, “කර්නිගෝල්” යනුවෙන්. ගාල්ල සම්බන්ධයෙන් වුණත්, මිගමුව සම්බන්ධයෙන් වුණත් ඔය විධියයි. ඒ කාලෙ මිනිස්සු බොහොම සන්නේසෙන් හිටිය, ඒ ආකාරයට කතා කරන්න. ඒ අය කල්පනා කළේ, අපේ රටට හෙන ගැහිල ගියත්, මොනවා වුණත් කමක් නැත කියායි. නමුත් දැන් අපේ මුළු ලංකාවම සිංහලෙන් ආණ්ඩු කළ යුතුයි. උතුරේ පේදුරුතුඩුවේ ඉඳල දකුණේ දෙවන්දර තුඩුව දක්වා සිංහල භාෂාවෙන් ආණ්ඩු කිරීමට ලොකු ආසාවක් හැඟීමක් තියෙන බව අපේ රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමති තුමන් කියනවා. තත්ත්වය එසේ තිබියදී මෙම සභාවේ වුණත්, සිංහල නම් දෙමළ නම් වන විධියට යොදා ගැනීමට ඉඩ දීම සිංහල සාහිත්‍යය දියුණු කිරීමට ගන්නා ක්‍රියා මාර්ගයක් නොවන බව කියන්නට ඕනෑ. ගරු කපානායකතුමනි, තමුත් නාන්සේ මේ පිළිබඳව විමසා බලා තැනුවා වෙන්නට පුළුවනි. එම නිසා මා කියා සිටිනවා, ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ලිවත්, දෙමළ භාෂාවෙන් ලිවත්, කුමන භාෂාවකින් ලිවත් සිංහල නම් සිංහල හැටියටම ලියා දක්වන්නට පුළුවන් වන ආකාරයට කටයුතු කරන්න වැයම් කරන ලෙස.

අපේ රටේ සිංහල සාහිත්‍යය බොහොම දියුණු වී තිබුණු කාලසීමා තිබෙනවා. අපේ ගරු ඇමතිතුමා මේ පිළිබඳ ඉතිහාසය ඉතා හොඳින් දන්නවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. එතුමා, පොත පත කියවා තිබෙනවා වාගේම පොත පත ලියා පළ කර තිබෙන කෙනෙක්. එම නිසා එතුමාට මේ පිළිබඳව වැඩිය කියන්නට වුවමනාවක් නැහැ. සිංහල භාෂාව ඇති වුණේ විජය රජු මේ රටට ආවාට පසුවය කියා හුඟ දෙනෙක් කල්පනා කරනවා. එහෙම නොවෙයි, ගරු කපානායකතුමනි. මේ රට පැවති දා ඉඳලාම මේ රටේ මිනිස්සු යම් භාෂාවක් කපා කළා. ඒ භාෂාවට “හෙල” යන නම යෙදුව. වෙනත් භාෂාවලින් අපේ භාෂාවට හැම විටෙකම වාගෙ නොයෙකුත් උපද්‍රව ඇති

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

වුණු බව අපි දන්නවා. පාලි, සංස්කෘත, ආනන්ද, පාඩි, කේරල වැනි නොයෙකුත් භාෂාවලින් අපේ භාෂාව පෝෂණය වුණා පමණක් නොවෙයි, ඒ භාෂාවලින් අපේ භාෂාවට හානිත් සිදු වුණු බව කිසිවිටෙකත් අමතක කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. සම්පූර්ණයෙන්ම සිංහලෙන් තිබුණු ත්‍රිපිටකය පාලියට පරිවර්තනය කළ බව අපට පේනවා. ඒ හේතුවෙන් සිංහල භාෂාවට ඉතා විශාල පහරක් වැදුණු බව ඉතිහාස ගත කරුණු අනුව සොයා ගන්න පුළුවනි. මහා මහින්ද මහ රහතන් වහන්සේ ලංකාවේ බුද්ධ ශාසනය පිහිටුවුවායින් පසු සම්පූර්ණ ත්‍රිපිටකය සිංහලෙන් ඇතිවුණ බවට සාක්ෂි තිබෙනවා. සිංහලෙන් තිබුණු ඒ ත්‍රිපිටකය බුද්ධ සෞභාෂාමුද්‍රාවන්ගේ කාලෙදි පාලියට පරිවර්තනය කළ බැවින් සිංහල භාෂාවට ඉතා ලොකු පාඩුවක් සිදු වුණු බව අපට තේරෙනවා. පොළොන්නරු යුගයෙදි සිංහල භාෂාව ඉතා උසස් තත්ත්වයකින් පැවති බව අපට තේරෙනවා. කුමාරදාස රජතුමා අනුරාධපුරය රජකම් කරන අවධියේදි සිංහල භාෂාව ගද්‍ය අංශයෙන් පමණක් නොවෙයි, පද්‍ය අංශයෙනුත් ඉතා උසස් තත්ත්වයක පැවති බව එතුමා කළ පොතෙන් පතෙන් අපට ඉතා පිරිසිදුව වැටහී යනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, කුමාරදාස රජතුමා ගැන මෙසේ සඳහන් කර තිබෙනවා :
වෙහෙර දස අට පුරා කරවා දස අටක් මහ වැව් බැදි වසර එකද බිසව් අබිසෙස් මහනුවම් තෙමගුල් යෙදි අදර කිවියර පිනින් ජනකිහරණ ඇ මහ කව් බැදි කුමරදස් රජු කාලිදස් නම් කිවිදු හට සිය දිවි පිදි

කුමාරදාස රජතුමා කාලිදාස නමැති පඩි වරයාට තම ජීවිතය පූජා කෙළේ සාහිත්‍යය දියුණු වී තිබුණු අවස්ථාවකයි. අනුරාධපුර සාහිත්‍යය දියුණු වී තිබුණු අවස්ථාවක ඒ විධියේ ක්‍රියාවක් සිදු වූ බව අපට පෙනී යනවා. අනුරාධපුර, දඹදෙණි හා කරුණා ගල යුගවලදී උසස් අන්දමින් සාහිත්‍යය දියුණු වී තිබුණා. නමුත් පෘතුගීසි, ඕලන්ද හා ඉංග්‍රීසි යන ජාතීන් තුන මේ රටට පැමිණියාට පසුව අපේ සාහිත්‍යය පිරිහෙන්නට පටන් ගත්තා. වැලිවිට පිණ්ඩපාතික අසරණ සරණ සරණකර සංසාරාප් මාහිමියන් වහන්සේ නිසා මහනුවර යුගයේදී නැවත

සාහිත්‍යය දියුණු වුණා. ඒ වගේම ගංගා රෝහණ වර්ණනාව නම් වූ පොත නිසා සාහිත්‍ය දියුණුවට විශාල රුකුලක් ලැබුණා. ගංගාරෝහණ වර්ණනාව නිසා ඇති වූ වාදය හේතුවකට ගෙන මුළු ලංකාව පුරාම නැවතත් සාහිත්‍යයේ දීප්තියක් ඇති වුණා. සාහිත්‍ය දියුණුව සඳහා ව්‍යාපාර ඇති වුණා. ඒ කාලයේ පුවත්පත් පටන් ගන්නා විට සාහිත්‍ය දියුණුවට අදාළ ව්‍යාපාර ඒ පුවත්පත්වල සඳහන් කර තිබුණු හැටි අප කුඩා කාලයේ දැක තිබෙන්නවා. “පටන් ගත්තේ” යන්න වෙනුවට “පටම් ගත්තේ” යන්න පුවත්පත්වල සඳහන් කර තිබුණු බව අපට දකින්නට ලැබී තිබෙනවා. ඊට වඩා පුද්ගලයා නම් “පටම් ගත්තේ” යන්න වැරදි යයි කියමින් ඒ සම්බන්ධව වාදයක් කරගෙන යෑමේදී සිදු වූ යම් යම් කරුණුයි. “පටන් ගත්තේ” යන්න හරිද එසේ නැතිනම් “පටම් ගත්තේ” යන්න හරිදැයි යන මේ කාරණය උඩ “පටම් පටන් වාදයක්” ඇති වුණා. “පටම්” යන්නට විරුද්ධව කාරණා ඉදිරිපත් කරන ගමන්ම “පටම්” යන වචනය වගන්තිවලට යොදා තිබුණා. කෙසේ හෝ මේ විවාදය නිසා සිංහල සාහිත්‍යයෙහි අලුත් දියුණුවක් ඇති වුණා. වාදයට සම්බන්ධ වූ දෙපැත්තම තමන්ගේ මතය සනාථ කිරීම සඳහා නොයෙකුත් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. “සසර සරණ සවිසන් දම් අමාවෙන් සතොස්වා” යන කාරණයද ඇදී ආවේ මේ විවාදයේදීදැයි මා දන්නේ නැහැ. මෙම කවි පදයේ ගණ තුනෙන් “සරම්” යන වචනය සැදෙන බව එක කොටසක් කිව්වා. අනික් කොටස කිව්වේ “සරදම්” යන වචනය සැදෙන බවයි. දෙපැත්තේම උදවිය ඉතාමත් සාරවත් කාරණා ඉදිරිපත් කරමින් විවාදය ගෙන ගියා. මේ විවාදයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් දක්ෂ ලේඛකයන් ඇති වුණා. බුද්ධිමත් පඩිවරයන් ඇති වුණා. ලක් මිණිපහන් කතුතුමා වගේ උසස් පඩිවරයන් ඇති වුනේ ඒ අවධියේ දීයි. අපේ රටේ ඉතා උසස් කවීන් බිහිවූ බව අපි දන්නවා. ඔය “සවිසන්දම් වාදයට” පසුව ඒ විවාදයෙන් ඇතිවූ බලවේගය උඩ තමයි පියදාස සිරිසේන ආදී ජාත්‍යාලයෙන් යුතුව සමාජ සේවක කටයුතු කළ ලේඛකයින් ඇති වුණේ. ඒ නිසා මේ ගරු සභාවේ අද

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

[වී. ඩී. තෙත්තකෝන් මයා.]

කෙරෙන මේ විවාදය උඩ සාහිත්‍ය ගැන ඉතා උසස් දැනීමක් ඇති උදවිය ඇති වන්නට බැරි කමක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, සිංහල සාහිත්‍ය පිළිබඳව නිබේන නීතිරීති මහා සමුද්‍රය වගෙයි. මේ සිංහල සාහිත්‍යය රැක බලා ගැනීම පිණිස ආණ්ඩුවකවත් නැති නීති හා ක්‍රම ඇති වී තිබෙනවා. සාහිත්‍යයේ රස වැඩි කිරීම පිණිස වැළකිය යුතු කරුණු වශයෙන් දහමහ දෝෂයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ දෝෂ 10 න් එකක් වත් තිබුණොත්, ඒ කවියෙහි හෝ පොතෙහි රසය අඩු වෙන බව කියා තිබෙනවා. ඒ දහමහ දෝෂ මොනවාද කියන එක මා කියන්නම්. අපාර්ථය, ව්‍යර්ථය, එකර්ථය සසංසය, මපක්‍රමය, ශබ්ද භීතිය, යනි බ්‍රෂ්ඨය, භින්න වෘත්තය, විසන්ධිය, විරෝධිය, කියන්නේ ඒ දහයයි. මේ දෝෂ 10 න් එකක් වත් තිබුණොත් රසය අඩු වෙනවා. ඒ එක අංශයක්.

තවත් අංශයක් තිබෙනවා. ඒ ගණ පිළිබඳ නීතියයි. ගරු කථානායකතුමනි, ගණ 8 ක් සිංහල සාහිත්‍යයෙහි තිබෙනවා. ලෝකයේ කෝටි ගණනක් වූ ගණන් කරන්නවත් බැරි තරම් වචන තිබුණත්, ඒ හැම වචනයක්ම මේ ගණ අටට අසු වෙනවා. එසේ නොවන එක වචනයක් වත් නැහැ. ඒ ගණ 8 න් 4 ක් හොඳ ගණ වන අතර, 4 ක් තරක ගණ හැටියට සැලකෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, සිංහල සාහිත්‍යයේ ඇති අපාර්ථය පිළිබඳව තමුන්නාන්සේට පැහැදිලි කර දෙන්න කැමතියි. පදයක් බැඳීමේදී හෝ පොතක් ලිවීමේදී හෝ කවියක් තැනීමේදී, හෝ එකකට එකක් නොගැලපෙන අන්දමින්, එකකින් එකක් වෙන් කර, යම් කවියක් හැදුවොත් එය අපාර්ථයෙන් හැදූ කවියක් වෙනවා. තමුන්නාන්සේගේ දැනගැනීම පිණිස අපාර්ථයෙන් හදා ඇති කවියක් මම කියන්නම්.

එල්ලිලා උනිමි අතු අග වවුලො	වැනි
කර්ලිනා නිසා ගම ඉන්නත්	නූති
සල්ලි නැති වුණේ කෙහෙතුගෙ දසා	වෙනි
මල්ලියෙ උඹට බාරයි මගෙ මව්	සදිනි

එය එකකට එකක් වෙනස්. වවුලො වගේ එල්ලිලා උන්නා කියනවා. කර්ලිනා නිසා ගම ඉන්න බැරි වුණා කියනවා.

කෙහෙතුගෙ දසාව නිසා සල්ලි නැති වුණා කියනවා. මව් මල්ලිට බරයි කියනවා. මෙහි පද 4 ක් ඇතත් ඒවා එකකට එකක් සම්බන්ධ වී නැහැ. ඒ නිසා එවැනි කවිවලට අපාර්ථයෙන් හැදූ කවි යයි කියනවා. මේ සිංහල සාහිත්‍ය කෙටි කිරීම පිණිස, සිංහල සාහිත්‍ය එකතු කිරීම පිණිස, සිංහල සාහිත්‍ය ආරක්ෂා කිරීම පිණිස හා සිංහල සාහිත්‍ය අලංකාර කිරීම පිණිස ඔය වගේ එක එක ප්‍රශ්න, නොයෙකුත් අන්දමේ වැටවල් තැන්පත් ආරක්ෂක නීති රීති ඇති වී තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේ විසින් මේ ගරු සභාව හසුරුවන්නා වාගේ සිංහල සාහිත්‍ය හසුරුවා ගැනීමටත්, සිංහල සාහිත්‍ය දියුණු කිරීමටත් ඉතා අලංකාර අන්දමින් නීති රීති ඇති කර තිබෙනවා.

සිංහල සාහිත්‍යයේ ඇති රසයක් ගැන බලන්න. අපේ දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මයා.) කථා කරමින් නාට්‍යකරුවන් ගැන කිව්ව; නාට්‍ය රසයන් ගැන කිව්ව. පුදුමයි. එතුමා මතක් කළ අය වෙනුවෙන් ඔය ආයතී සිංහල නාට්‍ය සභාව ගැන මා මතක් කරන්නට ඕනෑ. ඔදිරිස් අප්පු නම් ඉතා උසස් නාට්‍ය ධරයකු ඒ නාට්‍ය සභාවේ සිටියා. ඒ නළුවා රඟපෑ හැටි අප කුඩා කාලේ දැක තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම, ඒ නාට්‍ය කරුවන් රස ඉස්මතු කළේ කොහොමද කියා සිතන්නත් පුදුමයි. ඒ නළුවන් පිළිකුල් රසය කොයි ආකාරයට රඟ දක්වමින් පෙන්පුම් කළාද කියා මා විස්තර කරන්නට සතුටුයි. ඔදිරිස් අප්පු ජ්‍යෙෂ්ඨ බමුණා වශයෙන් වේදිකාවේ රඟ දැක්වූ අවස්ථාවේදී ඔහුගේ ක්‍රියා කලාපය නැරඹූ සමහර අය වමනය කළා. ජ්‍යෙෂ්ඨ බමුණාගේ බරව කකුල, ඒ බරව කකුලෙ තුවාල, ඒ තුවාල පහුරා ගෙන හැටි, තුවාල නාහෙට අල්ලා බලන හැටි, දිවේ ගා බලන හැටි, තුවාලවලින් ගලන සැරව ආදිය පෙන්වමින් ඔදිරිස් අප්පු රඟ දක්වන අවස්ථාවේදී, අත්ත වශයෙන් කොයි තරම් ලක්ෂණ විධියට ඔහු රඟ දක්වමින් පිළිකුල් රසය ඉපදෙව්වාද කියනවා නම් නාට්‍ය තරඹමින් සිටි සමහර අය එතනම වමනෙ කළා. කොයි විධියට ඒ තරම් උසස් අන්දමින් රඟපෑවාද කියා මට තවමත් තේරුම් ගන්න බැහැ. අත්ත රසය නියමාකාරයට පෙන්වුම් කළ හැටි. ඒ වාගේම,

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන) —දෙවන වර කියවීම

පනත් කෙටුම්පත

මේ පොත්පත් ලියන විට වුවත් තාට්‍යයන් රඟ දක්වන විට වුවත් ඒ ඒ රසය නියමාකරයෙන් ඉස්මතු කර පෙන්විය යුතුයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම පුරාණ නාඩගම් පිළිබඳව තමුන්තාන්සේ දන්නවා ඇති. කොපමණ ලක්ෂණට ඒවා රඟ දැක්වූවාද? කොපමණ අලංකාර විධියට ඒ නාඩගම් වල නළුවන් රඟපෑවාද? එවැනි උසස් තාට්‍යයන්, උසස් නළු නිලියන්, පැරණි සම්ප්‍රදායන් සමගම පිරිහියන බව අද අපට පෙනෙන්නට තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් සාහිත්‍ය මණ්ඩලය කුමක් කළ යුතුව තිබෙනවාද? ගරු කථානායකතුමනි, මමත් ටික කලක් ඔය සාහිත්‍ය මණ්ඩල තිබෙන අමාත්‍යාංශය භාරව සිටියා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ බොහෝ දෙනා කල්පනා කරන්නේ සිංහල සාහිත්‍යය දියුණු කිරීම පිළිබඳවත් සිංහල තාට්‍යය දියුණු කිරීම පිළිබඳවත් නොවෙයි. උස්වීම පවත්වනවාට මුදල් දෙනවා නම්, තාට්‍යයක් පෙන්වූවාට මුදල් දෙනවා නම්, පොතක් ලීවාට මුදල් දෙනවා නම් මේ අය බොහෝ දෙනා වැඩිපුරම කල්පනා කරන්නේ මොකක් හරි සෙප්පඩ විජ්ජාවක් කර අර මුදල් ලබා ගැනීමටයි.

ගරු කථානායකතුමනි, සාහිත්‍යය අපේ ජාතියේ කොඳු ඇටය බව මා කලින් සඳහන් කළා. නමුත් සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ බොහෝ දෙනා කල්පනා කරන්නේ සිංහල සාහිත්‍යය දියුණු කිරීම ගැන නොවෙයි. සිංහල සාහිත්‍යය දියුණු කිරීමට ඉංග්‍රීසියෙනුත් දෙමළෙනුත් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ ගැනත් මා ප්‍රකාශයක් කළා. මේ සිංහල සාහිත්‍ය කරුවන්ගේ කියන අය බොහොමයක්ම සිංහල සාහිත්‍යය දියුණු කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්. සිංහල සාහිත්‍යය මණ්ඩලයේ අය වුවත් කථා කරන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන් බව මා දැක තිබෙනවා. සිංහල සාහිත්‍යය දියුණු කරන්න කථා කරන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්. මේක මොන පුදුම වැඩක්ද කියා මට නම් තේරෙන්නේ නැහැ. රටේ භාෂාව රටේ රාජ්‍ය භාෂාව සිංහල භාෂාව බව කවුරුත් පිළිගන්නවා. පුළුවන් තරම් සිංහල භාෂාව නගා සිටුවීමට වුවමනාය කියා හැම දෙනාම කියනවා. නමුත් ඒ

අනුව වැඩ කරන බවක් මට නම් පෙනෙන්නේ නැහැ. සිංහල භාෂාව, සිංහල සාහිත්‍යය දියුණු කරන්න වැඩ කරන්න ඕනෑය කියා අද ලියන්නෙන් ඉංග්‍රීසියෙන්. ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කරනවා විතරක් නම් මදැයි. කරන කියන හැම දෙයක්ම කොයි විධියටද කරන්නේ කියන්නේ? අපට බලන්න පුළුවනි, සිංහල සාහිත්‍යය දියුණු කිරීම පිණිසය කියා පත්‍රවල ලියන්නෙන් වාද්‍යා සකස් කරන්නෙන් ඒ හා සම්බන්ධ ලිපි ලේඛන ආදිය තබන්නෙන් බොහෝ දුරට ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් බව. ඒ නිසා සිංහල සාහිත්‍යය පෝෂණය කිරීම සඳහා නියම හැඟීමකින් යුක්තව අප කවුරුත් ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. සිංහල භාෂා ප්‍රේමීන් බව සාහිත්‍ය රසිකයින් බව රටට පෙන්වීමට හුවා දක්වීමට පමණක් නොවෙයි අප ක්‍රියා කළ යුත්තේ. මොන පක්ෂයේ සිටියත්, ඔය පැත්තේ සිටියත්, මේ පැත්තේ සිටියත් මේ දෙපැත්තෙම ඉන්න පුළුවන්කමක් නැති වී ගියත්—යථා වාදි තථා කාරි පිරිසක් හැටියට—කියන හැටියට කරන්නටත් කරන හැටියට කියන්නටත්—අප තරයේ ඉටා ගන්න ඕනෑ. රටට පෙන්වීමට පමණක් හෝ රටුන් උවටිමට හෝ ක්‍රියා නොකර ඇත්තටම නියම හැඟීමකින් යුක්තව ක්‍රියා කරන්න ඉටා ගැනීම ඉතාමත් වැදගත් කාරණයක් හැටියටයි මා නම් කල්පනා කරන්නේ.

සිංහල භාෂාවටත් සිංහල සාහිත්‍යයටත් ඇතැම් අය සලකන ආකාරය මට නොයෙක් අවස්ථාවල දකින්න ලැබී තිබෙනවා. හුඟක් උදවිය සිංහල භාෂාව ගැන හෝ සිංහල සාහිත්‍යය ගැන හෝ විශේෂයෙන්ම වේදිකාවලදී මහජනයා අමතා කථා කරන විට හැසිරෙන ආකාරය ගැන මට කියන්න පුළුවනි. අප්පච්චියේ, ඉතින් ඒ උන්දැලට ඒ වෙලාවට නම් සිංහල භාෂාව තරම් තවත් වටිනා දෙයක් නැති හැඩයි පෙනෙන්නේ. සිංහල භාෂාව වෙනුවෙන් මැරෙන්න හදනව වේදිකාවෙදී. සිංහල භාෂාව ගැන ඉතින් ජීවිතය වුණත් පරිත්‍යාග කරන්න ලැස් තියි, ඒ උදවිය. ඇත්ත වශයෙන්ම ජීවිතය පරිත්‍යාග නොකළා පමණයි, අනෙක් හැම දෙයක්ම සිංහල භාෂාව වෙනුවෙන්

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

කැප කළ පිරිසක් හැටියටයි පෙනෙන්නේ කළා කරන විලාශයෙන්. ජනතාව අමතා සිංහලෙන් කළා කළත් වේදිකාවෙම ඉන්න සෙසුසත්ට වේදිකාවෙම ඉදගෙන කළා කරන්නේ සිංහලෙන් නම් නොවෙයි, ඉංග්‍රීසියෙනුයි. ඔන්න පිළිවෙළ.

ගරු කථානායකතුමනි, සිංහල භාෂා සටන පටන් ගන්න කාලේ සිදු වූ දේ මට මතකයි. අද වාගේ මට මතකයි අපේ ලොකු ලොකු කො—

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර් අවාර්කර්)
(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් නම් ප්‍රශ්නයෙන් විකක් පිටයි කළා කරන්නේ.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(තිරු. ඊ. ඩී. තෙන්නකෝන්)
(Mr. T. B. Tennekoon)

මා කළා කරන්නේ සිංහල සාහිත්‍ය ගැනයි.

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර් අවාර්කර්)
(Mr. Speaker)

ප්‍රශ්නයෙන් පිට දේ ගැන කළා කරන්නත් හුඟක් දුරට මා ඉඩ දුන්නා. ඒ මොකද, කළාට විකක් ලක්ෂණට කරගෙන ගිය නිසා. දීර්ඝ වේලාවක් ඒ විධියට ප්‍රශ්නයෙන් පිටස්තර දේ ගැන කළා කරන්න ඉඩ දෙන්න බලයක් මට නැහැ. ඒ නිසා කරුණාකර ප්‍රශ්නයට අදාළ ලෙස කළා කරන්න.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(තිරු. ඊ. ඩී. තෙන්නකෝන්)
(Mr. T. B. Tennekoon)

තමුත්තාත්සෙට තමයි මෙතන බලය තියෙන්නේ, තැනුව අපට යැයි තියෙන්නේ.

කෙනමන් මයා.

(තිරු. කෙනමන්)
(Mr. Keuneman)

බොහොම රසවත් කළාට.

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර් අවාර්කර්)
(Mr. Speaker)

කළාට රසවත් නිසයි මේ තරම් ඉඩ දුන්නේ.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(තිරු. ඊ. ඩී. තෙන්නකෝන්)
(Mr. T. B. Tennekoon)

හොඳයි, මම තමුත්තාත්සෙට අණට කීකරු වෙන්නම්. තමුත්තාත්සෙ කියන එකට එකඟ වෙමින් කියන්න කැමතියි—

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර් අවාර්කර්)
(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණා කර සවන් දෙන්න. මෙතන තීතියක් තිබෙනවා. මාත් ඒ තීතියට ගරු කළ යුතුව තිබෙනවා. ප්‍රථමත් තරම් දුරට තමන්ගේ අදහස් ඉදිරිපත් කරන්න ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට ඉඩ දෙන්න මා උත්සාහ කරන තමුත් වැඩි දුරට ඉඩ දෙන්න අමාරුයි.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිරු. බර්නාඩ් සොයිසා)
(Mr. Bernard Soysa)

හැන්සාඩ් වාර්තා වැදගත් සාහිත්‍ය අංශයකට පරිවර්තනය කරනවා, ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(තිරු. ඊ. ඩී. තෙන්නකෝන්)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු කථානායකතුමනි, දීර්ඝ ලෙස කළා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. සිංහල සාහිත්‍යය ආරක්ෂා කිරීම අප සියලු දෙනාටම අවශ්‍ය නම්, මෙය මිනිසුන් රැවටීමට පමණක් කරන දෙයක් නොවෙයි නම්, ඒ සඳහා කළ යුතු සියලුම වැඩ හොඳින්ට අහු වන්නේ නැතිව හොඳ පිළිවෙළට ගෙන යාම ඉතාමත් වැදගත් බව පැහැදිලි ලෙස කියන්න කැමතියි. කාට බලය තිබුණත් අපට කමක් නැහැ. හරියට වැඩ කෙරෙනු දකින්නයි අපට වුවමනා. ගරු ඇමතිතුමා තනියම බලය ගත්තත්, මුළු ආණ්ඩුවම බලය ගත්තත් අපට කමක් නැහැ. අපට ඕනෑ කරන්නේ ඒ බලය හරියාකාර ක්‍රියාවේ යොදනු දකින්නයි. ඇමතිවරයා කවුරු වුණත් කමක්

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

නැහැ. මා ඇමති වෙලා කළත්, වෙන කෙනකු ඇමති වෙලා කළත් මට කමක් නැහැ. මට වුවමනා කරන්නේ ඒ වැඩ කොටස හරියාකාර කර ගැනීම පමණයි. ඒ නිසා මා නැවත වරක් කියන්න කැමතියි, ජාතියේ කොළ ඇටය හැටියට සලකන්න පුළුවන් සිංහල සාහිත්‍යය දියුණු කිරීම සඳහා ඕනෑම විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙනවා නම් ඊට වඩා අගතා දෙයක් මේ රට වෙනුවෙන් නොකළ හැකි බව. මේ ජාතියේ දියුණුව මේ රටේ දියුණුව අප හැම දෙනාගේම දියුණුව අතීතයේදී මැනලා තියෙන්නේ අපේ භාෂාවේ දියුණුව උඩ බව අප දන්නවා. භාෂාවේ දියුණුව උඩ, භාෂා සාහිත්‍යයේ දියුණුව අනුව තමයි රටක අගය මනින්නේ. ඒ උසස් කාරණය හිතට අරගෙන ඒ අනුව ක්‍රියා කරගෙන යාම අප කාගේත් සතුටට හේතු වන බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කාරණා ඉදිරිපත් කරන්න ලැස්ති වෙලා ආ නමුත් තමුත්තාත්සේගේ සාධාරණ කථාව නිසා මා ඒ කථාව මෙතෙකින් අවසන් කරන්න කැමතියි.

පූ. හා. 11.50

එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා. (බේරු වල)

(කි.රු. எம். அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்—
வேருவலை)

(Mr. M. Abdul Bakeer Markar—
Beruwala)

There is only one matter which I desire to bring to the notice of the Minister in connection with this amending Bill, and as such I have no desire to dwell at length on this Bill. One thing has been forgotten in framing this Bill, particularly in the amendment contemplated under Clause 11, which seeks to amend Section 14 of the principal Act. Under this Clause you will find that a place has been given to classical Sinhala literature, classical Tamil literature, modern Sinhala fiction, modern Sinhala poetry, modern Sinhala drama, Sinhala translations, modern Tamil literature, and Sanskrit and Pali literature.

I think that is conceding the fact that there are only two important racial groups in this country, namely, Sinhalese and Tamil. I would also like to bring to the notice of the Hon. Minister that there is yet another community which though it does not come under either the Sinhalese community or the Tamil community, has a literature of its own, and that is the Muslim community. Neither Tamil literature nor Sinhalese literature is ours. We find—I am grateful to the Government at the time—that in the national emblem there is a place for the Muslims as much as a place for the Sinhalese and Tamils; but in this matter our only regret is that either we are being taken for granted or completely ignored as a community in this country. I do not think we come under any one of these categories. If you could have given a place for modern Tamil literature and classical Tamil literature, and if you could have given a place for Sinhala drama and poetry and Sinhala translation, I cannot see the reason why we Muslims, who are a different entity from every angle, have not been able to find a place under this Bill.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

What is the language you speak?

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.

(ஐரோப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

We have got our own literature which is different from the Tamil and Sinhalese literature. As much as in India you have got a language called Urdu, which is a combination of Arabic and Indian languages, we Muslims in Ceylon have our Islamic literature, which comprises Arabic, Tamil and so on; that is a combination of two or three languages.

I have discussed this matter with the Hon. Minister and I say it is very necessary that we must have

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)

—දෙවන වර කියවීම

පනත් කෙටුපොත

[අච්ඡුල් ඛනිජ් මාකර් මයා.]

a panel of our own. The most important thing is that there must be a panel of our own appointed as contemplated in Clause 11. So, as there is no such provision under this clause, I do not know whether the Hon. Minister is prepared, at the Committee stage, to introduce such an amendment. I would desire that, if possible. If, of course, the Hon. Minister finds any difficulty, I would appeal to the Hon. Minister to take refuge under Clause 11 (i) and to see that a panel comprising Muslims only be appointed for the purpose. That is a matter I would wish the Hon. Minister to consider. I would prefer to amend this clause at the Committee stage to include an Islamic literature panel, but if the Hon. Minister finds any difficulty in incorporating such an amendment I would ask that at least some provision be made whereby we can have a panel of our own.

ප්‍ර. සා. 11.54

එස්. කතිරවෙලුපිල්ලේ මයා. (කෝපායි)

(තිල. எஸ். கதிர்வேலுப்பிள்ளை—கோப் பாய்)

(Mr. S. Kathiravelupillai—Kopai)

Some hon. Members have pointed out certain omissions in regard to this Clause 11, in respect of modern Tamil poetry and modern Tamil drama which, they say, ought to be remedied by their inclusion under that clause. There is also yet another obvious omission regarding Tamil translation. Sir, literature grows not merely as a result of independent work but also in the process of translations. Having recognised that Sinhala translations play a part in the advancement of literature it would be an injustice to say that Tamil translations should not be accorded the same position as Sinhala translations are accorded. If I understood correctly what was said in this House today, I think, was that Sinhala literature and Sinhala culture had suffered as a result of writing names, particularly proper names, in the Tamil form grammatically as we do in Tamil. I should

reply that Tamil is written grammatically and we do an honour to the Sinhalese word when we Tamilicize it and put it into the grammatical Tamil form. That is why we do not begin—according to our grammar—any word with “ra”; we put an “e” before it. These are Tamil grammatical rules which are followed in writing Tamil.

As far as literature and culture are concerned, in Ceylon we are a multi-lingual and multi-religious group. Both languages and religions have been sources of literary and cultural development. We should recognize that we are a people with a pluralistic cultural pattern in this country and every religion and every language in this country has an equal right to have its literature, culture and drama advanced through this Mandalaya. All these religions and languages are national religions and national languages entitled to equal recognition.

I should like to repeat now what I said earlier in this House about Buddhism. Buddhism, 2,500 years ago, was a foreign religion but today it is the national religion. It is not because the majority of the population are Buddhist but because it has made a contribution to world culture and world religious thought. In Theravada Buddhism we find the greatest contribution to thought, religion and humanistic culture in Asia. That is why we give Buddhism a very high place. It is something we can be proud of.

In the same manner every national culture in this country is something in respect of which all should be proud. I do not say that we should be proud of Tamil culture and not be proud of Sinhalese culture. I do not say that we should be proud of Hindu culture and not be proud of Buddhist culture. As far as Tamil literature is concerned one can say that it is equally adaptable for the expression of all religious cultures. If I may say so, the five great epics of the Tamil language are not Saiva epics or Hindu epics, three are Buddhist epics and

தி லெகிஸலேஷன் (செனட்)
புனர் கெடுதல்

—தேவன் வர் கிசுதே

some are Jain epics. When we think of culture we must have a right attitude towards culture, we must have the attitude that each and every section of the people of this country is entitled to equal recognition and equal help from this Mandalaya for the development of their cultures and literatures.

பி. லா. 11.58

கேனமன் மெ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I want to raise one or two questions. It seems to me that this Bill reflects the confusion in the mind of the Hon. Minister or the person responsible for drafting it as to what is the best organizational method for giving assistance and direction to the development of Sinhala and Tamil *sahitya*. Right throughout there have been two points of view. The first view is that we must have a Cultural Department, a Government organization, which will direct, assist materially and financially and which in other ways will be responsible for literary development in this country. The second idea was that basically this should be left to the people concerned, the writers and the scholars, dramatists and artists and so on, and that the Government really comes into the matter to see that certain funds voted by this House are properly disbursed and that that expenditure is properly accounted for and necessary financial provision maintained. Right along we have been trying to stress some sort of balance between these two ideas of Government control through a department and some sort of indirect control of *sahitya* development. I am very sorry to see that the Hon. Minister has given up the fight. He has now come to the position where he wants to make himself not only the sole symbol but also the sole organization for the development of *sahitya* because this is the sum and substance of his proposal.

In fact, on the basis of this proposal, I do not see why we should have a *sahitya mandalaya*. It should

be sufficient to have the Hon. Iriyagolle, or whoever is there in practice who occupies the portfolio as Minister, as the *Sahitya Mandalaya*. The whole lot of his appointees and stooges—I would not say “stooges”—his appointees would be functioning in his name.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

(Order, please. The Sitting is suspended till 2 P.M.)

உத்தரவு 20 அங்குலம் காலகாலம் அந்திவகை
சென், பி. லா. 2 0 காலம் பவ்வகை சே.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு மீண்டும்
பி. ப. 2 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till
2 P.M., and then resumed.

வீரசேகர மெ.

(திரு. வீரசேகர)

(Mr. Weerasekera)

On a point of Order, there is no Quorum.

தென் திசை அகன்மை அகப்படுகின்ற
காலகாலம் பவ்வகை சே, சென், சென், சென்
கிசுதே திசை கால சே.

பவ்வகை அகப்படுகின்ற அகப்படுகின்ற—

சபை, எண்ணப்பட்டு நிறைவேண் இல்லையென்று
கண்டதனால் பிரிவு மணி அடிக்கப்பட வேண்டுமென
ஆணையிடப்பட்டது.

பிறகு, நிறைவேண் இருந்ததனால்—

House counted, and a Quorum not being present, the Division Bells were ordered to be rung.

Later, a Quorum being present—

கேனமன் மெ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

You will recall that just before we adjourned for lunch, I was dealing with the question—

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Hon. Members do not seem to be interested. I am going to ask the Hon. Minister to reply after you.

திரு. கௌமன் (சுனெமன்)
பதன் கெடுபத

—தேவனவர கியபிம

கௌமன் மன.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I am interested.

கபிநாயகம

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

That is why I am allowing you to speak.

கௌமன் மன.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Before we adjourned, I was dealing with the question of the inability of the Government to make up its mind on the method by which it is going to encourage the work of development of literature. I was drawing attention to the fact that instead of allowing the organizations which are dealing with this matter to really run affairs, the set-up which is envisaged for the *mandalaya* under the Bill, and particularly in view of the nature of the amendments, is one in which all the powers are actually vested in the Minister himself. He appoints the members of the panels he appoints the members of the *mandalaya*; and the other members of the *mandalaya* are the chairmen of the panels who are really his appointees. So, in practice, we are having a ministerial and departmental activity—

சு. சீயசெலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Ten Members said the same thing.

கௌமன் மன.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

—though the facade has been given of a public organization. I do not think it is a satisfactory way of setting about things. I think really we

should have more direct participation by persons chosen by representative organizations and the Government's policy should be that of trying to guide, assist and help.

What is wrong in this concept is also seen in the rather step-motherly treatment that is being given to all *mandalayas*. Here it deals with one *mandalaya* and I shall refer to it. It applies equally to the National Book Trust, the Arts Councils and all other various organizations operating in the cultural field.

I think it has been the habit of giving a grant of about Rs. 50,000 a year to this particular *mandalaya*. In practice, very little can be done because the *mandalaya* itself has to pay for its own running costs, for organizing *Sahitya* days all over the place, subsidizing publication of certain books. I think the Minister must put up a much bigger fight for a larger allocation of funds in which he will certainly get our support.

There is a wise precaution introduced in the Bill that any expenditure over Rs. 5,000 should receive the sanction of the Minister. I think that is very wise because there has been a lot of cliquism in all these *mandalayas*. In practice, apart from certain symbolic activities organized by the *mandalaya* such as book exhibitions and *Sahitya* days, its real function has been the distribution of patronage. Whenever there is money going out, there is always a fight as to who should be the recipients. I agree with the Minister that he should have the Rs. 5,000 limit for expenditure by the *mandalaya* alone without any sanction. But on that basis not very much is going to be done unless you increase the total amount of the grant.

சு. சீயசெலே

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

We are granting more.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

කෙනමත් මයා.

(ශ්‍රී. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

I am very glad to have that assurance because, otherwise, this whole thing will become unworkable and members of the *mandalaya* would really be ornamental figures. The House is never informed who these members are. We are really being kept in the dark about it.

The last report I have been able to discover from the Director of Cultural Affairs is for 1962-63. There is no recent report. Even the last report merely refers to the organization of the annual *sahitya* days and of a grant of Rs. 50,000 that it gives to the *mandalaya*. How this money has been spent or in what way it has been spent, I think even the Minister does not know. We are doubly in the dark if the Hon. Minister also does not know. I am very sorry there is no clause in this amending Bill which requires that the accounts be placed before this House or, at least, that they should be given to the Minister so that any Member of the House who wants to know how this money has been spent could be satisfied that the money has been utilized well. Or else there should be at least a representative on behalf of the Minister or the House or someone to give us this information. This is very important.

The Hon. Minister says a larger sum of money is going to be granted. There are all sorts of allegations of favouritism, of cliquism, about the distribution of funds. This House will not be able to know what is actually happening unless we get an authentic report, and I do hope the Hon. Minister will consider at the Committee stage accepting an amendment or introducing an amendment himself that the accounts of the *mandalaya* will be made available to the House for our information from time to time.

The last point I want to make is one which really flows from a point originated by the hon. Member for Beruwala. The hon. Member for Beruwala referred to the panels that can be set up under Clause 11 of the present Bill, the new Section 14 of the Act which is being introduced by this Bill. He referred to the question of what he called Muslim literature. I presume the panel is in respect of the language medium—when you say Classical Sinhala literature, Modern Sinhala fiction, and Modern Sinhala drama, you mean the Sinhala medium. Or is it fiction by persons of the Sinhala race? I do not think that was the idea. I think the language was the intention. But may I ask the Hon. Minister what sort of criteria were in the minds of the drafters of the Bill when they specified a certain number of panels and introduced a covering clause “any other branch of literature considered necessary by the Minister”.

We are always told that this Government has now settled all problems between the Sinhalese and the Tamils and that national unity has also been restored, but there does not seem to be weightage given to Sinhala and Tamil literature in all matters of the panels. For instance, there is a special panel going to be set up for Modern Sinhala drama. Actually, as far as Sinhala literature work is concerned, there are three panels to be set up, Modern Sinhala fiction, Modern Sinhala poetry, and Modern Sinhala drama. But in the case of the Tamils there is to be only one panel for Modern Tamil literature. Will the Hon. Minister please explain why it was necessary to specialize and departmentalize, or trifurcate, Sinhala Literature into three separate panels and to group Tamil Literature into one broad panel?

It is the same with regard to translations. There is going to be a thing called Sinhala translations. I presume these are translations into Sinhala of literary work published in other languages, or does it mean in the Tamil language or any other

ශ්‍රී ලංකා සංගීතය මණ්ඩල (සංශෝධන)

—දෙවන වර කියවීම

පනත් කෙටුම්පත

[කෙනමන් මය.]

language? Is there going to be no section that will deal with translations of literary work into the Tamil language? I do not follow the reasoning behind the setting up of these panels. Apparently, my hon. Friends in the Federal Party also do not mind the rather invidious underweightage given to the Tamil language. The hon. Member for Beruwala made a speech asking, quite rightly, that the literature produced by the Muslims be given official recognition. It was a perfectly just and valid demand.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

That is Sinhala or Tamil literature. That is their language.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

You allow here for Sanskrit and Pali literature although nobody is now writing in Sanskrit or Pali. When you introduce a special provision to deal with Sanskrit and Pali literature, I do not exactly know what they are going to do, unless it is to publish the ancient Sanskrit and Pali texts, make them available in cheap editions, and distribute them widely. I do not understand what this panel dealing with Sanskrit and Pali literature is going to do. Speaking for myself—I speak subject to correction; I am no expert in these matters—I do not know of anybody doing any creative writing in Sanskrit and Pali.

It seems to me that there is a lot of confusion and sentimentality in the setting up of panels. There is a certain amount of muddle and invidious thinking. It would have been far better to have given overall power to the Minister to set up panels as he considers necessary or as advised by his advisers rather than making certain definite specifications and then having an omnibus clause at the end

to catch up anybody who might have been forgotten. I think that is important because most people feel rather offended if they have not been properly recognized, if what they are doing in various fields is not properly recognized in the law passed by this House which deals with the question.

I ask my Hon. Friend to please give us an explanation as to why it was necessary to have three separate panels for three separate branches of Sinhala literature, only one panel for all branches of Tamil literature, no panel for the Muslims. The Malays are not represented in this House and there is no one to speak for them. They do not have an appointed Member to speak for them. I do not know what their feelings are in the matter. The Hon. Minister, of course, has the power under the clause “any other branch of literature considered necessary by the Minister” to grant them recognition.

I think behind the drafting of this Bill there has been a very restricted outlook and confused thinking. It would have been more helpful if the Hon. Minister, in introducing this Bill, had given us some general idea of what work has been done by this particular *mandalaya* and how he thinks the reorganization of the set-up under this Bill is going to assist in improving their work. Otherwise, what was the reason for these amendments? Why did these amendments become necessary—amendments which give very sweeping and, in fact, totalitarian powers to the Minister, including Clause 15 which gives him the power to issue special and general directions after consulting the *mandalaya* or without consulting the *mandalaya*, and which provides that it is obligatory on the *mandalaya* to carry out all such directions.

There is today a vast volume of publications in the Sinhala language—a very healthy sign and something that, I think, everybody should be pleased about. A large number of books in all branches of literature are coming out. Some of them are good,

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

some extremely bad, some pornographic, some quite good translations of important classical works abroad.

The main concern of the *mandalaya* will not be merely dishing out money but giving some sort of policy direction to encourage persons working in the literary field and to make known what type of novels or dramas or other literary activity is most needed today. I think that is what is lacking. We have got various schools like the Peradeniya school, the anti-Peradeniya school, the Colombo school and goodness knows how many other schools. They sometimes distinguish themselves by breaking chairs over each other's heads, which also may be in the interests of literature. But what we really need is a *mandalaya* with sufficient authority and which will be able to give them a general direction.

Now, take the question of translations. They are setting up a branch of Sinhala translations; that is quite good. But at the same time I think they should have some general idea of what type of books should be translated. Is it to be left to all and sundry or anybody, or are we going to consider it from the narrow point of view of Ministerial direction? It is here, Sir, that the composition of the *mandalaya* comes. If the *mandalaya* is to consist merely of appointees of the Minister, where the Minister uses his own judgment, then they will really be pure creations of the Minister, without independent thinking or independent authority among persons working in the literary field, literary workers, and they will not be able to get their view across. That, Sir, is the essential weakness of the thinking behind this Bill.

Actually, we are not objecting to the Bill. If the Minister wants to attempt to reorganize the *mandalaya* we will be very glad to help him to do that. But we do feel that there should be clear thinking because it is very important today to be able to give assistance to this creative

upsurge that is taking place in the literary field, particularly in the Sinhala language, a fact which everybody welcomes.

That is all I want to say, Sir. I do not want to delay the Minister. I think the Minister is ready now to leave for cultural pursuits abroad. We wish him a happy journey round the world to Bangkok, and I hope when this Bill goes into Committee the Hon. Minister or whoever is representing him on that occasion, will favourably consider some of the suggestions we made for clearer thinking behind the Bill, for giving Parliament some right to know what is happening in regard to the accounts, and for improving the composition of the *mandalaya* itself.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I now call upon the Hon. Minister to reply.

අ. හා. 2.20

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ගරු කථානායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල සංශෝධන පනත සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ පක්ෂයේ කවිකයින් රාශියක් විසින් කරන්නට යෙදුණු කථාවල ගැබ්වුණු සාරාංශයන්ගෙන්, මේ පනත සම්මත වී ක්‍රියාත්මක වූ විට ප්‍රයෝජන ගන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙමි. මේ පිළිබඳව පැවැති විවාදයේදී කරනලද විවේචනවලින් මට පෙනී ගියේ, ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ බලතල සියල්ලම ඇමතිවරයා වෙත පවරා ගැනීමට කරන ලද උත්සාහයක් වශයෙන් දැක්වීමත්, කෙසේ හෝ සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ සංශෝධනයක් කළ යුතු බව පිළිගන්නා බවත්ය. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ සංශෝධන පනතින් සාහිත්‍ය මණ්ඩලය සම්බන්ධයෙන් දැනට තිබෙන වාට වඩා බලතල ඇමතිවරයාට හිමි වන බව පෙනෙන්නේ අද පවත්නා අන්දමට සාහිත්‍ය මණ්ඩලය ඇමතිවරයාට කිසිම බලයක් නැති ඒකාධිකරයක් බව කිව යුතුයි.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[ගරු ඊරියගොල්ල]

එහි කෙරෙන වියහියදම්, එහි කෙරෙන යෝජනා, එයින් පිළිගැනෙන පොත පත යනාදිය පිළිබඳව කිසිම විමසීමක්වත් කිරීමට අද ඇමතිවරයාට කිසිම බලයක් නැ. අද ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය කෙරෙහි ප්‍රද්ගලයින් දෙතුන් දෙනකුගේ වුවමනාව උඩ හොඳ දෙයක් තරක අතට පාවිච්චි කිරීම සඳහා පිළියෙල වුණු මණ්ඩලයක් බවට පත් වී තිබෙන බව මට පෙනෙනවා. මැද කොළඹ තුන් වැනි ගරු මන්ත්‍රී තුමා (පීටර් කේතමන් මයා.) ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලයෙ ගණන් හිලවු සම්බන්ධයෙන් කළ කථාව ඇත්තක්. මෙහි ගණන් හිලවු බැලීමට කාටවත් අවසරයක් නැහැ. බොහෝ කලකින් මෙහි ගණන් හිලවු බලලත් නැහැ. සාහිත්‍ය මණ්ඩලය විසින් කරනලද වියදම් බොහොමයක්ම ඒ මණ්ඩලයට අයත් ප්‍රද්ගලයන්ගේ හිත වතුන්ට වුවමනා පරිද්දෙන් සිදු වී තිබෙන බව නිසාකයෙන්ම පෙනී ගිය නිසා මෙහි එක්තරා ක්‍රමානුකූල පාලනයක් ඇති කිරීමට අදහස් කළ මා කලා මණ්ඩලයේ ආඥා පනතට හුඟක් දුරට සමාන වන පරිද්දෙන් මේ සංශෝධනයන් සකස් කළ බව කියන්නට සතුටුයි.

එක් එක් කොටස්වලට බෙදනලදුව “පැනල්” නමින් හැඳින්වෙන මේ අංශවලට සාමාජිකයින් පත් කිරීම මේ රටේ සාහිත්‍ය ගරුක කාගේත් සම්මුතිය ලැබෙන පරිද්ද් දෙන් කරන බව, එම සාමාජිකයින් පත් කිරීමෙන් පසු ගරු මන්ත්‍රී වරුන් සියලු දෙනාටම දැනගන්නට ලැබෙනවා ඇති. අපේ පරමාර්ථය සාහිත්‍ය සේවයක් කිරීම විනා පෞද්ගලික හෝ පක්ෂග්‍රාහී හෝ ලාභ ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීම නොවෙයි. ඒ සේවය ඉටු කිරීම සඳහා දැන් තිබෙන අවුල් තත්ත්වය නිරාකරණය කරන්නට නම් අමාත්‍යවරයාට මෙහි සැහෙන බලතල තිබිය යුතුයි. විශ්ව විද්‍යාල, සමහරවිට පාර්ලි මේන්තුව, පිරිවෙන්, ග්‍රන්ථ කථිකවරුන් ගේ සභා, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කාරයින්ගේ සමිතියන මේ ආදිය සමග සාකච්ඡා කොට ඒවයේ අදහස්ද විමසා බලා සමහරවිට ඒ ආයතනවලින් නම් කෙරෙන අය අතුරෙන් ඒ ඒ අංශවලට සාමාජිකයින් තේරීම මගේ බලාපොරොත්තුවයි.

මැද කොළඹ තුන් වැනි ගරු මන්ත්‍රී තුමා සිංහල දෙමළ සට්ටනයක් ඇති කිරීමට කරනලද උත්සාහය ව්‍යර්ථ එකක්. සිංහල පරිවර්තන ගැන සඳහන් කරන අතර දෙමළ පරිවර්තන ගැන කිසිත් සඳහන් කර නැත්තේ ඇයිදැයි එතුමා ප්‍රශ්න කළා. දෙමළ පරිවර්තන තිබෙනවා, සාහිත්‍ය මණ්ඩලයම පුරවන්න. ලෝකයේ තිබෙන ශ්‍රේෂ්ඨතම සියලුම නවකථාවක් පාහේ අද දෙමළට පරිවර්තනය වී ඉවරයි. සිංහලයෙ එහෙම තත්ත්වයක් නැහැ. දෙමළ භාෂා වෙන් ලියූ සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ විශාල සංඛ්‍යාවක් තිබෙනවා. විශාල වශයෙන් පැතිර ගිය, දියුණු සාහිත්‍යයක් දෙමළ බසින් තිබෙනවා. සිංහල සාහිත්‍යය පිළිබඳ තත්ත්වය ගැන කල්පනා කරන විට අපට පෙනී යන්නේ ඒ තරම් ව්‍යාප්තව ගොස් නැති බවයි. තමුන්නාන්සේ දකුණු ඉන්දියාවට ගිහින් බැලුවොත් ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨ ග්‍රන්ථ කතෘන්ගේ, පසිවරුන්ගේ පතපොත දෙමළ යට පරිවර්තනය වී ඉවර බව පැහැදිලිව පෙනී යයි. එම නිසා තිබෙන දියුණුවට වඩා දියුණුවක් අපට කරන්න කිසිසේත් ප්‍රථමත්කමක් නැහැ, අඩු කරනවා මිස.

බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.) සාහිත්‍ය පිළිබඳව මෙහි සඳහන් නැහැයි කියා ප්‍රකාශ කළා. ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කියන්න ඇත්තේ මෙය ආගමික වැඩක් නොවන බවයි. මම හිතනවා බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ සාහිත්‍යය දෙමළ හෝ සිංහල සාහිත්‍ය වෙන් න ඕනෑ. මම දැක්කේ නැහැ, අමුතු භාෂාවක් මුස්ලිම් පාඨශාලාවල උගන්වනවා. සාහිත්‍යයට ආගම සම්බන්ධ කිරීමට අපේ බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. වුවමනා වුනොත් වුවමනා විධියට එය කර ගැනීම සඳහා සංශෝධිත පනතෙන් ඉඩ තබා තිබෙනවා. එපමණයි ඒ ගැන කිව හැක්කේ.

අපේ මාතර මන්ත්‍රීතුමා (බී. වයි. තුඩාවෙ මයා.) කීව, අසහ්‍ය පතපොත පැතිරීම ලංකාවෙන්, යටත් පිරිසෙයින් අනාගත පරම්පරාවෙන් අයින් කරන්න උත්සාහ කරනවා නම් හොඳය කියා. මම ඒ කාරණය අනුමත කරනවා. නමුත් දැන් තිබෙන තත්ත්වය අනුව මට බලයක් නැහැ. මට බලය තිබෙන්නේ නෘත්‍ය ආදිය පිළිබඳවත්,

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)

පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

ජංගම චිත්‍ර පිළිබඳවත්, තහනම් කිරීම හෝ පෙන්වීමට ඉඩ හැරීම හෝ පමණයි. එසේ වුණත් පතපොත පිළිබඳව තහනම් කිරීමට මට බලයක් නැහැ. එයත් ලබාගන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. මම හිතනවා එයට උදව් දෙයි කියලා.

ඇත්ත වශයෙන්ම මුදල් හම්බ කිරීමට සමහර ධනපතියෝ ඕනෑම කුණුහරපයක් කරයි. කෝටි ගණන් ධනය පුරවාගෙන තිබෙද්දී කුණුහරප පොතපත විකුණා තවත් ටිකක් ඒකට එකතු කරන්න උත්සාහ කරන අය ඉන්නවා. සාමාන්‍ය මිනිසුන් අතරත් එවැනි අය ඉන්නවා. නමුත් ඒ අයට සමාව දෙන්න හැකි වුණත්, කමාව හජනය කළ හැකි වුණත්, හුඟක් සල්ලි හම්බ කළ මිනිසුන් කුණුහරප පොත් විකුණා මුදල් හම්බ කරන්න උත්සාහ කිරීම වඩාත් නරකයි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(කි. 14. சொய்கா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

“දවස” පත්‍රය එහෙමයි.

ශ්‍රී ජයගෝල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

අන්න ඒ නිසා, ඒ කාරණය ගැනත් විශේෂයෙන් කල්පනා කළ යුතුයි. මොකද? අපේ රටේ සියලුම තරුණ තරුණයින් රහත්වෙලා නැහැ. මේ කුණුහරප පොත් කියවල නොයෙක් අදහස් උදහස් පහළ වෙන්න පුළුවනි, තරුණ තරුණියන්ට පමණක් නොවෙයි, නාකි මිනිසුන්ට වුණත්. එම නිසා මගේ කල්පනාවත් එසේ පළ කරන්න ඉඩ දීම හොඳ නැති බවයි. මේ ගැන කල්පනා කර බලා—මා හිතනවා මාතර මන්ත්‍රිතුමාත් සමග සාකච්ඡා කරන්න හැකි වේය කියලා ඒ ගැන—කළ හැකි දෙයක් තිබෙනවා නම් ඒ හැම දෙයක්ම කිරීමට තීරණය වූවාට බව මතක් කරනවා. මොකද? අපේ බාල පරම්පරාව ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑ. කුණුහරප හොඳය කියන මිනිසුන් කොපමණ හිටියත්, කුණුහරප නරක බව අනික් රටවල ඇති වි තිබෙන ඒවායින් පෙනී යනවා.

විරසේකර මයා.

(கிரு. வீரசேகரா)

(Mr. Weerasekera)

“සවස” පත්‍රය එහෙම පිටින්න කුණුහරප!

ශ්‍රී ජයගෝල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

තිබෙන්න පුළුවන්, නමුත් මම වැඩිය ඒක කියවන්නෙ නැහැ. කොහොම වුණත් කුණුහරප ඔය පත්‍රය පමණක් නොවෙයි, තවත් පත්‍ර හුඟක් තිබෙනවා. මම ඒව ගැන වැඩි විස්තරයක් කරන්න මේ අවස්ථාවෙදී යන්නෙ නැහැ.

කවදත් මගේ එක්තරා ලැදිකමක් තිබෙනවා, සාහිත්‍යයට. අපේ හොඳ පැරණි සාහිත්‍යය විනාශ වීමට හෝ දැන් පහළ වන අළුත් සාහිත්‍යයට අවහිර කිරීමට හෝ ඉඩ නොතැබීම මගේ එක් අදහසක්. දැන් හැදෙන ශ්‍රත්ථ කතෘවරුන්ට ඉඩක් ඇත්තේ නැහැ, තම උත්සාහයේ තරමට ප්‍රතිඵල ලබාගැනීමට. විශාල පොත් සාප්පු කාරයින් එකතු වී රුපියල් හාර පන්සියක් නැති නම් දහක් දෙදහක් දී ඔවුන්ගේ පොත් ගන්නවා. එවිට පොත කළ නැතැත්තා හිඟන්නෙක් වන අතර සාප්පු කාරයා ධනපතියෙක් වී සුර සැප විඳිනවා. මම ඒකට ඊර්ෂ්‍යා නැහැ. මටත් සැහෙන මුදලක් ලැබී තිබෙනවා, පොත් ලිවීම සදහා. එක පොතකින් විශාලම මුදලක් හම්බ කළ කෙනෙක් මම. මට එක් ලක්ෂ දෙළොස් දහක් ලැබී තිබෙනවා, කතෘගේ අයිතිවාසිකම් වශයෙන්, මනුෂ්‍යයා පොතට. එසේ ලැබුණේ එය පාඩම් පොතක් වශයෙන් නියම වූ නිසයි. කිහිප දෙනෙකුට පමණයි, එසේ ප්‍රයෝජන ලැබී තිබෙන්නේ. මාටින් වික්‍රමසිංහ, ඩබ්ලිව්. ඒ. සිල්වා වැනි කිහිප දෙනෙකුට ලැබී තිබෙනවා. නමුත් නැගිගෙන එන තරුණයින්ට ඉඩක් ඇත්තේ නැහැ. මහා ශ්‍රත්ථ කතෘවරුන් පවා ඒ මිනිසුන් පාගා දමනවා. සමහර විට තරුණයෙක් නැගී ගෙන එනවා නම්, ඒ තරුණයා ඔවුන්ගේ සමාගමට නොබැඳුණෙත්, නොයෙක් ක්‍රම වලින් ප්‍රචාර ගෙන ගොස්, ඊඩියෝව පවා පාවිච්චි කර, ඔහු නැත්තටම නැති කිරීමේ

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[ගරු ඊරියගොල්ල]

ව්‍යාපාරයක් දැන් තිබෙනවා. එවැනි දෙයින් තරුණයින් ආරක්ෂා කිරීම මගේ යුතුකමක්.

සාහිත්‍ය මණ්ඩලයට වුවමනා විදියට හිතවතුන්ට මුදල් බෙදා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙන බව ඇත්තයි. මාතර මන්ත්‍රීතුමා (බී. වයි. තුඩාවේ මයා.) කීවාක් මෙන් සාහිත්‍ය ප්‍රදර්ශන කියමින් රුපියල් දහ දෙදහ දී රැස්වීම් පවත්වනවා. කීප දෙනෙක් එනවා. එයින් රටට කිසි වැඩක් සිදු වන්නේ නැහැ. එය බොරුවක්. ඒ නිසා ඒ පැරණි ක්‍රම එක්තරා විධියකට වෙනස් කිරීම සඳහා අමාත්‍යවරයාට බලතල තිබෙන්න වුවමනායි. මෙහි කෙරෙන ඒවා ගැන කියන්න ගියොත් අද එළි වන තුරු කියන්න පුළුවනි. ඉරිදු පාසල් අල්ලා ගැනීමට එක උපක්‍රමයක් තිබෙනවා. කලාකාරයින් අල්ලා ගැනීමට තවත් උපක්‍රමයක් තිබෙනවා. අල්ලාගත් මිනිසාට දෙනවා. අල්ලා ගන්න බැරි වූ මිනිසාට දෙන්නෙ නැහැ. ඔය විධියේ මහා යටිකුට්ටු වැඩ තිබෙන බවයි, පෙනෙන්නේ. එක් පැවිදි කෙනකුගේත්, එක් ගිහියෙකුගේත් ඕනෑකම් අනුවයි, බොහෝ දේ කෙරී තිබෙන්නේ. ඒ ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කිරීමට මම අදහස් කළා. සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ තීරණයක් වෙනස් කිරීමට මට අමාත්‍යවරයා වශයෙන් බලයක් නැහැ. ඒ නිසයි, මේ සංශෝධන පනත ගෙනාවේ. මතු අනාගතයේදී අමාත්‍යවරයාට බලතල වැඩිය තිබේ යයි පෙනෙනවා නම්, ඒ බලතල නුවුවමනා ලෙස පාවිච්චි කරනවා යයි පෙනෙනවා නම්, එවැනි තැන් පෙන්නු විට ඒවා සංශෝධනය කිරීමට මම සූදනම්. මට බලතල වුවමනා නැහැ. දැන් තිබෙන තත්ත්වය හරිගස්සන්න සැහෙන ප්‍රමාණයක බලතල නැතිව බැහැ. සාහිත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමණ්ඩලවලට 150 දෙනෙක් පමණ පත් වන්නට පුළුවනි. ඒ නිසා ඒ හැම කෙනකුම—

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.
(ශ්‍රී. බෙර්නාඩ් සොය්සා)
(Mr. Bernard Soysa)

ඒ බලතල නීතිගත වූවාට පසු කවර කෙනකු ආමති වුවත් නීතියෙන් බලය ලැබෙනවා.

ගරු ඊරියගොල්ල
(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

සාහිත්‍යය පිළිබඳව අවබෝධයක් නැති කම නිසා බොහෝ දෙනෙක් ඒ පිළිබඳව කථා කළා. මේවාට තෝරාගන්නා අය නිකම් එහෙත් මෙහෙත් සල්ලිවලට ගන්න පුළුවන් අය වෙයිද? 150ක් පමණ වෙනවා. ඒ අයට නිදහස් අදහස් නැද්ද? අමාත්‍යවරයා පත් කළ මිනිසුන්ය කියා අමාත්‍යවරයා තමාගේ පැත්තට ඒ සියළු දෙනාම ගන්නට පුළුවන්ද, ඒ අය සාහිත්‍යකාරයන් නම්? තමාගේ පැත්තටම නම්මා ගන්නට පුළුවන් 50ක්, 60ක්, 70ක් අමාත්‍යවරයා කොහෙන්ද හොයන්නෙ? මේ පත් කරන සියළුදෙනාම අමාත්‍යවරයා කියන විධියට කරන්න ගියොත් අනාගතයේ අපට සාහිත්‍යය ගැන කිසිම බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. එහෙම වේය කියා මා කියන්නෙ නැහැ. ඊයේ මාතර මන්ත්‍රීතුමා කළ කථාවේ හැටියට එතුමාවත් මේ එකකට පත් කර ගන්නට මට හිතුවා. මේක පක්ෂභේදනයක් අනුව කරන්න අපේ කල්පනාවක් නැහැ. අපට වුවමනා කරන්නෙ සාහිත්‍යය දියුණු කරන්නයි. ඒක දේශපාලන වාසියක් සඳහා පාවිච්චි කරන්නට අපේ කිසිම බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. එහෙම පාවිච්චි කරනව නම් ඒක වැරදියි. දැන් මොකක්ද වෙන්නෙ? අළුත් පණ්ඩිතයෝ කට්ටියක් ඉදිරිපත් වෙලා අපේ වටිනා සාහිත්‍යය දැන් විනාශ කරගෙන යනව. ඒගොල්ලන්ගේ පණ්ඩිතකම පැරණි සාහිත්‍යයට බැණීමයි. ව්‍යාකරණානුකූලව වාක්‍යයක් ගලපා ගන්නට බැරි පිරිස සිංහල භාෂාවත් තමන්ගේ තරමට පහළ බස්සවන්නට උත්සාහ කරනව. උසස් ලෙස අපුරාවට ලියැවී තිබෙන සිංහල සාහිත්‍යය කෙළසා දමන පිරිසගෙන් සිංහල සාහිත්‍යය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ඔවුන් සමග සටන් කිරීමට අමාත්‍යවරයාට සැහෙන බලයක් අවශ්‍යයි. ඒ අය කොයි තරම් බලවත්ද කියනව නම් ගුවන් විදුලියත් ඒ අයගෙ පක්ෂයේ; ප්‍රචාරිති පත්‍රත් ඒ අයගෙ පක්ෂයේ; මුදල් ලැබෙන්නේත් ඒ පක්ෂයේ අයටමයි; සමහරවිට තැගි ලැබෙන්නේත් ඒ අයගේ පොත්වලටමයි. ඒවායේ කොයි රටේ කවර භාෂාවෙන් ලියන පොත්ද, ව්‍යාකරණයක් නැතිව

—කුරක සභාව

“மசோதா முழுச்சபைக் குழுவுக்குச் சாட்டப்படுமாக”
—[கெளரவ ஈரியகொல்ல].

I do not accept the amendment.
We have had enough of these
universities.

සාහිත්‍ය මණ්ඩලයෙන් ජාතික ආණ්ඩුවට හෝ පෞද්ගලිකව මට හෝ අයුතු ප්‍රයෝජන ලබා ගන්නට මගේ කිසිම බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. හොඳ පොත කොයි එකද? තරක පොත කොයි එකද කියා තෝරාගෙනවත් නොවෙයි, සමහරවිට එහි කටයුතු කරල තියෙන්නේ. ඒ පොත් තෝරන මිනිසුන් හොඳය කියා හිතන හැටියට ලියැවුණු පොත හොඳම පොත. ඊට වෙනස්ව ලියැවුණු කොයි තරම් උසස් සාහිත්‍ය පොතක් වුනත් තරක පොතක්. ඒ තත්ත්වයට අද ඒක බැහැල තියෙනව. ඒ තත්ත්වය හරිගස්සා ගන්නට සැහෙන බලතල ඕනෑ.

පාඨශාලා ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය කිරීම ගැන කථා කළ දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මා පිළිබඳව ලොකු වර්ණනාවක් කළා. ඒ ගැන මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ළමයින්ගේ දෙමාපියන්ගේ ඩහදියත්, ලේත් අරගෙන හතර පස් දෙනකු පොහොසත් කරන්නට අපේ ජාතික රජය බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් කොයි තරම් බැන්නත්, කොයි තරම් විරුඬවාදිකම් කළත් හරියයි වැටහුණු දේ ඒ විධියටම කිරීම ජාතික ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන ඇමති වරයා වශයෙන් මගේ බලාපොරොත්තුවයි.

මිට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කළා කරන්න
මම බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. වැඩි
වෙලාවක් ගත නොකර තමුන්නාන්සේලා
මේ පනත සම්මත කරාවියයි, මම බලාපො
රොත්තු වෙනව.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායම්මත විය.

කෙටුම්පත් පණත ඊට අනුකූලව දෙවන වර කිය
පත ලදී.

வினா விடுக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அதன்படி, மசோதா இரண்டாம் முறையாக மதிப்
பிடப்பெற்றது.

Question put, and agreed to.

Bill accordingly read a Second time.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—කාරක සභාව

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. Minister will notice that when I say, "after consulting" I am not for a moment suggesting that he is bound to accept everything that they say. Whatever freedom the Hon. Minister has obtained for himself under the present Bill is not removed by this amendment.

ගුරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

In the original section it is as stated here.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Will the Hon. Minister be so good as to read out that section?

ගුරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

This is what is stated at page 5 of the original Act, No. 31 of 1958:

"There shall be five members of the Mandalaya who shall be appointed by the Minister".

So these five members are appointed by the Minister even under the original Act.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

That is correct. There is room, therefore, for my amendment. I am not suggesting that there should be representatives of these universities on the *mandalaya*. Nor am I asking that the universities be given the right to nominate the members. All that I am saying is, when the Hon. Minister selects the five members whom he is going to appoint, that he consult the vice-chancellors about the suitability of the persons concerned. That is all.

ගුරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

The vice-chancellors might say something which cannot be accepted. I will be consulting all those people interested in literature. I will be consulting the vice-chancellors of the universities too.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

Quite right. When I say that you should consult the vice-chancellors I am not suggesting for instance that Sir Nicholas Attygalle is an expert in the field of Sinhala literature. I am stating that when the Minister consults the vice-chancellors they will ask the appropriate persons in the university regarding the suitability of the members. The acceptance of my amendment does not also prevent the Hon. Minister from consulting me, for instance, if he wishes to. It does not exclude his consulting anybody else. I am only suggesting this as a minimum. He is not bound even to accept what Sir Nicholas Attygalle says.

ගුරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

In respect of these five members I will be consulting various people but when I appoint the panels it will be essential that I should consult the vice-chancellors or representatives of the universities.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

That is Clause 11. I have an amendment in regard to that matter too. These are the members of the central *mandalaya*. For that it is not necessary that they should represent either Sinhala literature or Tamil literature; but they should be persons capable of exercising a general, shall I say, control over the entire field and about that kind of person

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—කාරක සභාව

with responsibility as well as knowledge and acquaintance of these particular fields—regarding the question of choosing persons of that calibre—the vice chancellors of the universities will be able to give him helpful advice. I am not even suggesting that he be bound by that advice. The Hon. Minister's powers are not being removed by this amendment. I am only suggesting that he consult them. I am not suggesting that he accept their advice or be bound by it or that they be allowed to give their nominees or anything like that. It is the Hon. Minister who will be choosing these five persons. It will help him to get persons with some acquaintance with these various subjects which are going to be assigned to these panels and with the capacity to exercise the necessary discretion and control over the entire field. It is for that purpose that I suggest that he consult the vice chancellors of these universities.

අ. හ. 2.45

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The Hon. Minister is not prepared to accept the amendment.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Anyway, I have moved the amendment.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The Hon. Minister has only told us that he is not inclined to accept the amendment, but I do not understand why. In the course of his speech the Hon. Minister denied that he wished to keep all powers in his hands. He stated that it was necessary to concentrate such wide powers in the hands of the Minister because of the sad state of affairs that existed earlier in regard to the *mandalaya*. They were responsible to nobody. They

spent public money as they liked and so on and so forth. Therefore, it was necessary for the time being that these powers should be retained so that the Hon. Minister could straighten things out.

I think the request of the hon. Member for Colombo South is reasonable because who else is there to consult? The Hon. Minister told us that he was a successful author himself and has made more than any other author. I want to congratulate him on that—

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I have spent all that ; I am in debt now.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Be that as it may I do not think the Hon. Minister would claim that he is the only all-wise and all-competent person to decide on literary affairs. Naturally, somebody has got to make a final decision, but that discretion is entirely with the Hon. Minister. Who else is there to consult? We could ask that the professors of Sinhala and Tamil in the universities be consulted but it will be far better to ask the heads of universities.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Not about these five.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

But it is precisely these five people who have the most important jobs to carry out.

My Hon. Friend when he was winding up referred to the sad state of affairs that exists in this field—fighting among the people concerned, publication of pornography and

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)

පනත් කෙටුම්පත

[කෙනමන් මයා]

undesirable books and so on and so forth. These five people will not be narrow specialists concerned with the development of either Sinhalese drama, Tamil drama or Muslim drama or things like that. They should be people of wide literary culture, people who are able to assist in the direction of these affairs. In this matter it would be best to get the advice of the heads of our universities.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සූරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

In theory it is so ; in practice it is different.

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

You are not bound to accept their advice. I know that when it comes to practice the most extraordinary people get appointed. We see how people get appointed to the C. T. B. and other institutions. I am not dealing with political appointments. The Hon. Minister has said that he does not intend to use this *mandalaya* for political appointments. But please remember that he is not going to be the only Minister of Education that this country will henceforth have. Ministers come and go but this law goes on for ever. Therefore, we feel that there should be provision in the law itself to see that the Minister, in making these appointments, acts after surveying a wide field. I strongly support the amendment which has been moved by the hon. Joint Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) and I urge the Hon. Minister not to regard this as a matter of prestige because it has come from this side, but as a matter that will really help him. It does not in any way clip his wings, nor does he lose his authority in any way, so I do not see why he should summarily reject it. I urge him to re-consider the matter.

එම වචන එතැනට එකතු කළ යුතුය, යන

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන් නිශ්ප්‍රසාද විසින්

—කාරක සභාව

குறித்த சொற்கள் சேர்க்கப்படவேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

Question that those words be there added, put, and negatived.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Mr. Chairman, I have another amendment to the same clause. I move,

In line 41, after the words "five persons" to insert the words, "and one of whom shall be a member of the Arts Council,"

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Is the hon. Member referring to Clause 5 ?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Yes.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

The hon. Member cannot go back. We have come to line 40.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

No, Sir. We can add it at the end of line 41. That is a body that is also under Government control.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සූරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

There are other panels where we can have them, but not among these five members.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Is the Minister accepting the amendment ?

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—කාරක සභාව

ශ්‍රී ජයගෝලී

(කෙළරාච්ඡරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

No.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

Mr. Chairman, in support of my amendment I want to urge the fact that the Hon. Minister, I believe, in rejecting the previous amendment, was unduly suspicious of certain universities and some of the persons in charge of—

ශ්‍රී ජයගෝලී

(කෙළරාච්ඡරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

No. They will be consulted in other matters.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

But what I am saying is that the same does not apply to the Arts Council which is a very closely allied body, in regard to its functions, to this *Sahitya Mandalaya*. For instance, in fostering Sinhala drama or Tamil drama, apart from the literary aspects of the matter, the production aspect of the entire thing requires the blessings of the Ceylon Arts Council. Quite a large number of authors of plays, dramatists, go to the Ceylon Arts Council with productions, with plays, of varying quality—some of them are good, some of them show indications of promise, some are certainly reprehensible and unsuitable—and the Arts Council makes available to them, in a large number of cases, the Havelock Town Senior School which has now become the centre for the production of drama in Colombo.

Obviously, it requires that these two bodies should function together, because the Minister is seeking to foster Sinhala drama and Tamil drama. There are panels for these

matters, and one of the biggest activities of the Arts Council is drama—in fact, the most worthwhile section of its activities is in relation to drama, apart from music. That is why I moved this amendment in order that the Minister may have at least one representative from the Arts Council who will enable him to get the necessary liaison between these two bodies. It is for that purpose this amendment is moved.

ශ්‍රී ජයගෝලී

(කෙළරාච්ඡරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

The members of the Arts Council are also appointed by the Minister. So, I may have them, but I am not going to make it law.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

What I am wanting the Minister to do, knowing very well that he appoints them, is for him to see that there will be the necessary liaison. I am trying to provide for it through the law. I know the matter remains in the hands of the Hon. Minister and he may do it; but he is not going to be the Minister for all time.

ශ්‍රී ජයගෝලී

(කෙළරාච්ඡරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

I will be there for at least 15 years.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(ශ්‍රී. බර්නාඩ් සොයිසා)

(Mr. Bernard Soysa)

I have no comments to make regarding the Hon. Minister's optimism in this matter. His reason for not accepting my amendment is not sufficient. I am pressing my amendment.

එම වචන එතැනට එකතු කළ යුතුය, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීන් නිශ්ප්‍රභ විය.

குறித்த சொற்கள் சேர்க்கப்படவேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

Question, that those words be there inserted, put, and negatived.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)

පිනත් කෙටුම්පත

—කුරක සහාය

5 වන වගන්තියේ කෙටුම්පත් පනතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

5 ஆம் வாசகம் மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Clause 5 ordered to stand part of the Bill.

6 වන වගන්තියේ සිට 10 වන වගන්තිය තෙක්
කෙටුම්පත් පනතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය
යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

6 ஆம் வாசகத்திலிருந்து 10 ஆம் வாசகம் வரை மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணை விடப்பட்டது.

Clauses 6 to 10 ordered to stand part of the Bill.

CLAUSE 11.—(*Replacement of section 14 of the principal Act.*)

බර්තෘචි සොයිසි, මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I move,

“In page 3, line 35, after “Section 7” to insert, ‘and after consulting the heads of the relevant and appropriate facilities of the University of Ceylon, the Vidyo-daya University and the Vidyalkankara University’.”

සහ, පරිතුම,

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Is the Hon. Minister prepared to accept that amendment?

හරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

No.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. Minister said a little while ago that he was prepared to consult these people.

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I will do that on my own objection.

බර්තෘච්ඡෙසාධිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

That is not too satisfactory. In his winding up speech the Hon. Minister said that if we indicated the manner in which we wanted his powers limited he was prepared to consider it.

ଗରୁ ଝିଝିସଂଗୋଳ୍‌ଲ

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

We will have to correct the people in charge of those faculties very soon.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

We are not asking the Hon. Minister to be bound by anybody, we are only asking him to consult these people. In regard to Tamil literature, obviously the professor of Tamil in the University of Ceylon is the most appropriate person to consult. In regard to Sinhalese literature, obviously the professor of Sinhalese Literature in the Vidyodaya or the Vidyalankara or the Peradeniya University should be consulted; their advice would be useful. The Hon. Minister may not be bound by their advice. He may have his own literary differences in regard to literary matters. I notice sometimes that people who have different opinions in regard to literary matters fight far more bitterly than those fighting political battles. They are violent battles.

In setting up these panels—whether it is modern Sinhala drama or Tamil drama, or Sanskrit or Pali literature—I would ask the Hon. Minister that the heads of the appropriate and relevant faculties of the University of Ceylon and the Vidyodaya and Vidyalandkara Universities be consulted. I am not even asking him that he be bound by their advice, but only that he consult them. Why is the Hon. Minister objecting to having it stated in law?

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)

පනත් කෙටුම්පත

ශ්‍රී ජයගොල්ල

(කෙළරඹ සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

I have to consult many more people.

බර්නාඩ් සොයිසා මහා.

(තිரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

You are not limited by it. You can consult anybody. You can consult even the hon. Member for Nallur (Dr. E. M. V. Naganathan) or the hon. Member for Vaddukkoddai (Mr. A. Amirthalingam) in regard to Tamil literature.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

I am afraid the hon. Member has not been able to convince the Hon. Minister.

කේනමන් මහා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

We are trying to convince the House too!

I must also say that the Hon. Minister is being unreasonable. His attitude in Committee is certainly not in the same spirit as when he made his original speech. I am very sorry to say that if the Hon. Minister is going to carry on the *Mandalaya* in this same way, the *Mandalaya* is going to be a terrible problem.

The Hon. Minister seems to resent any attempt in law to ask him, or any other person occupying the post of Minister, to consult certain relevant established authorities on the questions concerned. Does he regard himself as the supreme authority on Sinhala literature? Can he state that he is the supreme authority on Pali and Sanskrit? Can he state that he is an authority on Tamil? The only persons that should be consulted are the five persons he will

—කුරක සභාව

appoint. The law says he can consult these persons. The Hon. Minister merely says, "No, I would not." I ask the hon. Members opposite whether this is a reasonable attitude. In other words, he wants to consult people who agree with him. Obviously, he will appoint people who will share his point of view.

අ. ම. 3

ශ්‍රී ජයගොල්ල

(කෙළරඹ සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

The clause reads: "The Minister may, after consulting the five members of the Mandalaya appointed under paragraph (a) of sub-section (1) of section 7, appoint such number of panels and such number of persons not exceeding twelve to each such panel as the Minister may consider necessary . . ." I can confine it to one particular body or to any other person.

කේනමන් මහා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

That is not the point. After all, why should the Minister consult only the five members he appoints? These five people can be removed by him.

ශ්‍රී ජයගොල්ල

(කෙළරඹ සභාපති)

(The Hon. Iriyagolle)

There are willing people in charge of these faculties.

කේනමන් මහා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Just as anybody may be Minister, anybody may be one of the five members. But we are concerned with the laws. What the Minister is saying is that he can consult anybody. It is not necessary. What we say is that certain persons who occupy official positions, and who by virtue of the occupation of those

சுரீ லங்கா ஸாதிதா மனவல (ஸாஸோதன)

பனன் கெடுதிலுபத

—காரக ஸலாவ

[கேதனமன் மலா.]

official positions are acquainted with the subjects which are under discussion, in respect of which the Minister must make nomination, should be consulted. It should not be left to the Minister to consult or not to consult: it should be a duty cast on him to ask for their opinion and come to a decision. He has to be the judge.

I must protest that the Hon. Minister is being most ungenerous to this House and is most contradictory too because first of all he told us that only in respect of the five persons he did not want to consult anybody, and now in regard to the panel too he says he does not want to consult anybody else. In other words, the Hon. Minister is taking a very totalitarian attitude.

உம வலன உதாநத உகநு கல ஸுநுட, ஸத ஸுநுட ஸலஸத லுதன் தித ஸுதலிஸ.

குறித்த ஸொற்கள் ஸேர்க்கப்பட வேண்டுமெனும் வினா விடுக்கப்பெற்று, திராகரிக்கப்பட்டது.

Question, that those words be there inserted, put, and negatived.

பு. ஸுதீதலிதன் மலா. (வலிதலிதன் கலலலலல)

(திரு. ஸ. அமிர்தலிங்கம்—வட்டுக் கோட்டை)

(Mr. A. Amirthalingam—Vadduk-koddai)

I move,

“In page 4, line 10, to leave out the words ‘Modern Tamil literature;’ and substitute therefor the following:

- ‘(g) Modern Tamil poetry;
- (h) Modern Tamil fiction;
- (i) Modern Tamil drama;
- (j) Tamil translations;
- (k) Islamic and Arabic literature;’”

This means that (h) in line 10—

ஸலாபதிலுதலா

(அக்கிராஸனர்)

(The Chairman)

That will be a consequential amendment.

ஸுதீதலிதன் மலா.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

In fact, this was an amendment that was brought up at the Government Parliamentary Group meeting. That is why I am mentioning it.

ஸலாபதிலுதலா

(அக்கிராஸனர்)

(The Chairman)

Is the Hon. Minister accepting the amendment?

ஸுதீதலிதன் மலா.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

This was brought up over two months ago and it was accepted at the Government Parliamentary Group meeting.

ஸுரூ தீதலலலலலல

(கெளரவ ஸுரீயகலல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I was not there.

ஸுதீதலிதன் மலா.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

The Hon. Minister was there. The hon. Member for Kilinochchi moved it and it was accepted at a group meeting.

ஸுரூ தீதலலலலலல

(கெளரவ ஸுரீயகலல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I cannot accept anything.

ஸுதீதலிதன் மலா.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

Whether the Hon. Minister accepts it or not it is our lookout and I am moving that amendment.

ஸுதீதலிதன் மலா.

(திரு. பெர்னாட் ஸொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

We support the amendment whether the Hon. Minister accepts it or not.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

I am supporting the amendment moved by the hon. Member.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

You were there when the amendment was moved.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

What is this, Sir? Is it a private fight? Can we also join in it?

අමිර්තලින්ගම් මයා.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. Amirthalingam)

In place of modern Tamil literature [Interruption]. The Hon. Minister must follow what we move.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

Do not try to browbeat. What is it that you suggest?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

I am entirely in support of the hon. Member's amendment. The amendment has sought to expand the requirements of Clause 11 in regard to the constitution of panels dealing with the entire period of Tamil culture.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

And Islamic culture.

—කරුණ සහති

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)
(Mr. Bernard Soysa)

And also of Islamic culture. He wants new section 14 (1) (g)—Tamil literature—amended and to add to that Tamil fiction.

අමිර්තලින්ගම් මයා.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. Amirthalingam)

Instead of Modern Tamil literature. You have the same thing for Sinhala literature. And also, add Islamic literature and Arabic.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

These are the same branches of literature. He wants, as provided for Sinhala, to add Arabic and Islamic literature. I am entirely in support of the amendment. There is no reason why we should let the Hon. Minister merely exercise the powers under new Section 14 (1) to appoint any panel he likes. If so, we would have had one clause saying, "The Hon. Minister may appoint any panel he considers necessary." Since things are specific here from (a) to (h) the amendment moved by the hon. Member for Vaddukoddai must be accepted. In fact, Sir, if he had not moved it I would have moved the same amendment myself.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

I am supporting this amendment. I am glad the amendment has now been moved. It would almost be derogatory to the Tamil-speaking people, as well as to the Muslims of this country if we do not make specific and equal reference to their literature and culture.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

What about your masala vadai?

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)

පනත් කෙටුම්පත

—කාරක සභාව

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

In these panels, as I pointed out in my remarks on the Second Reading of this Bill, Sinhalese literature is being divided into three panels and so there is a high degree of specialization—for example, Modern Sinhala fiction, Modern Sinhala poetry and Modern Sinhala drama. In the case of Tamil there is only an omnibus clause, Modern Tamil literature. Nothing about Modern Tamil drama, or Modern Tamil poetry. Unless you give special attention to this, it would be unfair.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

If the hon. Member will give way, there is a matter I wish to explain.

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

I have not finished. You will have time to explain in your reply.

In the case of the hon. Member for Beruwala, he made a very relevant point when he said Muslims have their own culture, Arabic and Islamic culture. I would like special attention to be paid to it. They have been ignored altogether. What the hon. Member for Vadukkoddai moved is thoroughly reasonable.

As soon as he moved the amendment there was a fight going on there; I do not know whether it was a private fight and I was wondering whether I could join in. Was this a domestic matter for the Government? When a reasonable amendment comes from the Government side we are prepared to support it, but unfortunately, when we move the same amendment they do not want to support us.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(කෙළරඳු සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

Are you satisfied if we drop Modern Sinhala fiction, Modern Sinhala poetry, and Modern Sinhala drama?

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

No. Now he is trying to be anti-Sinhala also. He was at first anti-Tamil and anti-Muslim, but now he wants to be anti-Sinhala also.

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (කර්මාන්ත හා ධීවර ඥාතීන්ගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ—කෙළරඳු සරියකොල්ල, කළුතර මුහුදු මාර්ගයේ අමාත්‍යාංශයේ පාරාමාර්ග මන්ත්‍රී කාරියාපති)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

The Hon. Minister by bringing this Bill, as you will see in Clause 14, is attempting to give Sinhala literature, Tamil literature and every other spoken language and Arabic literature a place.

එෆ්. ආර්. ඩයස් ඩන්ඩරනායක මයා. (දොම්පේ)

(තිரு. එෆ්. ආර්. ඩයස් ඩන්ඩරනායක—දොම්පේ)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe) Arabic is not here.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(තිரு. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

It is obvious that all these things must be found a place. You will find that the Hon. Minister has provided for Sinhala literature, Tamil literature, Modern Sinhala fiction, Modern Sinhala poetry, Modern Sinhala drama and Sinhala translations. The amendment moved was ably seconded by the hon. Third Member for Colombo Central. The amendment is that we should delete the word

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)

පනත් කෙටුම්පත

—කාරක සභාව

“literature” in line 11 of Clause 14—that is, for “Modern Tamil literature” substitute “Modern Tamil poetry”; then substitute modern Tamil fiction, modern Tamil drama, Tamil translations, and Islamic and Arabic literature. We are only by this trying to differentiate every section of poetry, literature and drama. All this is included in Clause 14, and when you say “literature” all is covered. By this we are only trying to make specific compartments for each section of these. I say it is fair enough, very fair. After all no room should be left for any misunderstanding in the future, or under literature for anybody to say, “Well drama is not coming within this”.—[Interruption.] I am speaking in favour of the amendment. So for all purposes the Legislature should try to be clear as far as possible to prevent any misunderstandings. In fact, the Hon. Minister has the best of intentions, and by Clause 14 he gives wider coverage.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

He is against it.

சேல்டன் சயசிங்ஹ மயா.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

How can you speak for the Minister?

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The Minister spoke loud and clear.

சேல்டன் சயசிங்ஹ மயா.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Clause 14 covers all; literature, drama, fiction, poetry and translation, but in certain instances it has not been specifically included, and the amendment of the hon. Member is to specifically bring into Clause 14,

poetry, fiction, drama and translations, and also Arabic literature. He has been quite fair because the Hon. Minister has in principle accepted that already. I suggest to the Hon. Minister to accept the amendment.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The Hon. Minister made a suggestion which seems to me will not meet the case. What the Hon. Minister now wants to do is to have one broad classification of modern Sinhala literature, and not to have this specialization. Now I want to point out that the idea of three panels for the three different branches of Sinhala literature is a good idea. It is not a bad idea because it helps us to give specialized attention. What is necessary is to give the same thing to the Tamils also. In the case of Sinhala, you have three specialized panels, and I do not know why he is so reluctant—

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

We have panels for Classical Sinhala literature, and Classical Tamil literature, and for Modern Sinhala fiction and Modern Tamil Literature. The only difference is that we have included Modern Sinhala fiction, Modern Sinhala poetry and Modern Sinhala drama. Some of the Gentlemen say they have been looked down upon.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I have not finished.

අ. ආ. 3.15

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Really all are covered by this description, though we have separate panels for Sinhala literature. But I am prepared to put them in and say,

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

No. You do not understand.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Will you accept Malay as well? If you say 'Arabic and Malay', I think that will cover your problem.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I am accepting Arabic.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Why not add Malay?

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I am trying to say that from the time of known history we have had our own culture. But the Hon. Minister wants to confine the amendment only to 'Arabic'. Malay literature is not covered. Why cannot he do it when he includes Modern Sinhala fiction/Modern Tamil fiction, drama and all that. To us there is no race. To us there is only one culture, Islamic culture. We do not belong to any ethnic group; ours is a cultural group. All our language, our literature, is confined to that. You cannot merely add Arabic and say, "I am trying to help you". No. If you are accepting us as Muslims, as different from the Sinhalese and the Tamils, you must then accept the fact that we are a distinct group, and as such, we have our own literature, we have our own culture. Why not concede us that? Arabic is meant for Arabs; but the Malays and Moors are there in one group.

—කුරුක සහාය

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I accept Arabic literature, not Muslim literature. Otherwise, we will have to amend it to suit the Hindus, the Christians, Pakistanis and others as well.

කේනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

The hon. Member for Vaddukkodai moved an amendment. The Minister suddenly says he is not in favour of the amendment as it stands. He wants to cut off the word "Islamic". He must accept the amendment *in toto* or reject it.

This House has been asked to decide on an omnibus amendment moved by the hon. Member for Vaddukkodai. The Hon. Minister wants to knock off one part of it. Unless the Mover of the amendment knocks it off, what are we to do?

In any case, I think that what has been said for the Malays by the hon. Joint Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) is quite right. I wish to speak for them. They have no representative in this House. There are a number of them in my constituency. They are making some attempt to develop a literature of their own.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

What is the language?

කේනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

They are using the Malay language. They used the English language, the Tamil language, the Sinhala language, and now they use the Malay language.

தி லேகா ஸாதிதா மனிடலெ (ஃஃஃஃஃஃ)
பதன் கெடுமெத

செரு மன்றிவரெயென்

(கெளரவ அங்கத்தவர்)

(An hon. Member)

There is no Malay language.

கெனமன் மெ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

There is a Malay language which is spoken in Malaysia. Basha Indonesia is now the official language of Indonesia. Basha Indonesia is what that language is called in Indonesia. Malaysia it is called the Malay language. They are both the same language. There is a spoken Malay language in Ceylon. There is no written Malay language in Ceylon in the sense that there has been no written literature, but an attempt is now being made. If you are now going into the question of dealing with Arabic literature, Islamic literature, etc., it is not at all fair to ignore the Malay language. The Malays have been ignored in every other respect. They have not even an appointed Member in this House to speak for them.

செருமன் மெ.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

It was I who suggested to the Hon. Minister that if he is considering the entire Muslim community in Ceylon, there are broadly two groups—one which traces its ancestry to the Arabs and the other to the Malays. It was I who suggested that Malay be given a place. The hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) mentioned the fact that the Malay language is now developing in the world as a result of its becoming the official language of an important state, Indonesia. Basha Indonesia is now given official status. In Malaysia the Malay language has been given official status.

கெனமன் மெ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

In Singapore it is the official language.

—காரக ஸாதி

செருமன் மெ.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

We have a very powerful minority community, the Malays. The fact that they do not have a written language and literature at the moment is the very reason why you should have a panel for the development of their literature. In the U. S. S. R. as well as in China, national minorities that have not had even an alphabet have had official recognition for creating an alphabet for their language. It was a similar purpose that this *Sahitya Mandalaya* was supposed to perform in this country. It is the duty of the Hon. Minister to take an interest in the matter and see to it that the Malays in this country are given the opportunity to develop their own language and literature.

கதிர்வேலுபிள்ளை மெ.

(திரு. கதிர்வேலுபிள்ளை)

(Mr. Kathiravelupillai)

I am speaking in support of the last statement that Islamic and Arabic should be one of the categorizations. I see the difficulty of the Hon. Minister. He is thinking logically that once you start on a language basis in the matter of categorizing you cannot include the religious basis also as another basis of categorizing. But, although he is logically correct, cultural patterns do not work on a logical basis. We must recognize the existence of cultural patterns in this country.

Islamic culture is one of the national cultures of this country and should be recognized as such. Therefore, I say that we should give categorization and legalization to the existing cultural patterns of this country.

செருமன் மெ.

(கெளரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

There is another section called "Cultural"; this is "Literary".

தி லுமா ஸாதிதா மனேவிலே (ஃஸோமின)

பதன் கெடுபெத

—காரக ஸாவ

ஃஸாபநிதும

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

We are now considering Clause 15.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஃ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

I am sorry, Sir. I had wanted to suggest an amendment in regard to Clause 13. I am sorry, Sir.—[Inter-
ruption].

ஃஸாபநிதும

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! I know what to do. The hon. Member should have been vigilant. We have passed Clause 14 also and we are now at clause 15.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஃ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

I am sorry, Sir. It was not possible to hear you.

ஃஸாபநிதும

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

I am sure I am loud enough.

செல்வன் சயசிங்ஹ மஃ.

(திரு. செல்வற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

We heard.

கெனமன் மஃ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

You are so much closer.

ஃஸாபநிதும

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

We are considering Clause 15. Any amendments?

பெர்னாட் சோய்ஸா மஃ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

No, Sir. My amendment was in regard to the system of auditing. It is a very important amendment that I have to suggest in regard to the entire process of auditing which is one of the things which the Minister has very properly introduced in this amending Bill because he felt that the funds have not been properly spent. There are certain matters in regard to that where I feel that the draftsmen have omitted to consider certain aspects of the whole matter of auditing. The first thing is—

செல்வன் சயசிங்ஹ மஃ.

(திரு. செல்வற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

Are we going back now, Sir?

பெர்னாட் சோய்ஸா மஃ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

I could not hear you, Sir.

ஃஸாபநிதும

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Member says that he could not hear me although I think I spoke loud enough to be heard by everybody. It is strange that the hon. Member did not hear me.

பெர்னாட் சோய்ஸா மஃ.

(திரு. பெர்னாட் சோய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

We are far away from you, Sir.

ஃஸாபநிதும

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Anyway, I would like the hon. Member to be very brief.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

—කාරක සභාව

CLAUSE 13.—(Replacement of sections 16 and 17 of the principal Act.)

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

I will be very brief, Sir.

I am speaking in regard to the whole process of auditing set out in Clause 13, which has a large number of sub-sections. In Clause 13 at page 5, referring to the accounts which are prepared by the *Mandalaya* we have in new Section 17, sub-section (2) the following :

"The *Mandalaya* shall cause its books to be balanced as on the thirty-first day of December in each year and shall, before the thirtieth day of April of the following year, cause to be prepared a revenue and expenditure account and a balance sheet containing a summary of the assets and liabilities of the *Mandalaya* made up to the first-mentioned date. The revenue and expenditure account and the balance sheet shall be signed by the President and by such officer of the *Mandalaya* as may be authorized by the *Mandalaya* to do so."

Thereupon the Auditor-General will appoint somebody from the Institute of Chartered Accountants to audit the accounts.

Now, Sir, there is no purpose in an audited statement unless it comes before this House in time for discussion on the annual estimates. Therefore, I want the section amended to enable that to happen. What I want is this : at page 7, at the bottom, there is sub-clause (7) ; I want it to read as follows :

"The Auditor-General shall transmit the auditor's report together with his comments (if any) upon, or his supplement (if any) to, such report to the *Mandalaya* before the thirtieth day of June, for which the balance sheet referred to in section 17 (2) is received by him".

That is the first thing. There are three processes. Will the Hon. Minister bear with me for a moment ?

The Auditor-General has to get the report in time. When he gets it he gives it to the auditors to be audited. Their report is received by him. Then he gives it to the *Mandalaya*,

and the *Mandalaya* gives it to the Minister. The Minister gives it to the Senate and the House of Representatives. Therefore it is necessary while we have made provision here in section 17 (2) to enable the *Mandalaya* to have its accounts prepared before the 30th of April, to give a sufficient interval of time to the Auditor-General to get the accounts audited. So, I suggest that we give him two months and require him to transmit his report to the *Mandalaya* before the 30th of June of the same year. Upon receipt of that report before the 30th of June—if we amend sub-clause 8—we can ask the *Mandalaya* to transmit to the Minister before the 30th of July that report which they have received, whereupon we can amend sub-clause 9 to say that the Minister shall, before the 30th of September of the same year, that is before the end of the financial year when annual estimates are being discussed in this House, enable this House to have those documents.

අ. භා. 3.30

That is my suggestion. Therefore, there are really three amendments that I am moving. One is to achieve that object. At the end of sub-clause 7—

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

Is it practicable ?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

It is practicable. The only question there would be is to see, first of all, whether sufficient time is given to the Auditor-General to audit the accounts. I think two months should be sufficient—two months between the last day on which he should receive it, that is the 30th of April, and the 30th of June. Assuming that he receives it on the 30th of April, he will have May and June in which to audit it. I think the Auditor-General or any respectable auditor should be

இ ல்லா பாகிதா தீர்மானம் (சுமாரி)
பதன் கெடுதல்

[பதனாதி பாகிதா தீர்மானம்]

able to audit the accounts in two months, whereupon that report must be given, if the Hon. Minister accepts my next amendment, to the *Mandalaya*. That could be provided for by amending sub-clause 8 of the new Clause 17.

சுமாரி தீர்மானம்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I do not think I can accept it. It is too much—[*Interruption*].

பதனாதி பாகிதா தீர்மானம்.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

No, no. The *Mandalaya* keeps the accounts for one month; in one month they transmit the report to the Minister, and the Minister is to be allowed, by my amendment, two months—August and September—in which to go through the whole thing, make any changes he wants, and have all the necessary discussions regarding any faults reported on by the Auditor-General and report to this House—

சுமாரி தீர்மானம்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

That can be done, but the—[*Interruption*].

பதனாதி பாகிதா தீர்மானம்.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

—before the 30th of September. I myself saw that difficulty. If we amend only sub-clause 9 on page 8 to say that the Minister shall bring those accounts and the report before this House before the 30th of September of that year, then he is entirely in the hands of the Auditor-General who is not bound by anything; he is in the hands of the *Mandalaya* which is not bound by anything. Then we will be asking him to honour an impossible condition.

—காரக பதனாதி

Supposing they do not send their report in time to him, he will be guilty of an infringement of the law without having any responsibility in the matter. That is why I want to amend the earlier clause making it obligatory upon the Auditor-General to give his report in two months. I am asking that he gives it before the 30th of June. Two months for him, one month for the *Mandalaya* to consider the report and two months for the Minister to consider the report. Surely, that is enough. I am only indicating the manner in which the five months from the 30th of April to the 30th of September could be divided. I am only dividing the five months in the following way: two months to be given to the Auditor-General, one month to the *Mandalaya*, and two months to the Minister.

சுமாரி தீர்மானம்

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

I cannot accept that amendment.

பதனாதி தீர்மானம்

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Is the hon. Member pressing his amendment?

பதனாதி பாகிதா தீர்மானம்.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

Yes.

பதனாதி தீர்மானம்

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

The amendment is, in page 7, line 41, at end to add, "before the 30th June in which the balance sheet referred to in Section 17 (2) is received by him".

பதனாதி தீர்மானம்.

கௌரவ ஈரியகொல்ல "பதனாதி தீர்மானம்" மன்றத்தின் பதனாதி தீர்மானம்.

வினா விடுக்கப்பெற்றது.

குரல்களின்மீது "இல்லை" என்பவர்களுக்கு வெற்றி யென அக்கிராசனர் அவர்களால் பிரகடனப்படுத்தப் பட்டது.

Question put.

THE CHAIRMAN, having collected the Voices, declared that the "Noes" had it.

ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩල (සංශෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

ஸ்ரீநாத் சோய்ஸா மஹா.
 திரு. பெர்னாட் சோய்சா)
 (Mr. Bernard Soysa)
 Divide !

කාරක සභාව 48 වන ස්ථාවර නියෝගය
යටතේ—පක්ෂව 8 ; විරුද්ධව 21 ; යනුවෙන්—
මෙදිනේ ය.

குழு (48 ஆம் நிலையற் கட்டளையின் கீழ்) பிரிந்தது;
சார்பாக 8; எதிராக : 21.

The Committee divided (under Standing Order No. 48) : Ayes 8 ; Noes 21.

13 වන වගන්තිය කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

13 ஆம் வாசகம் மசோதாவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

Clause 13 ordered to stand part of the Bill.

14 වන වගන්තියේ සිට 16 වන වගන්තිය තෙක් කෙටුම්පත් පණතෙහි කොටසක් හැටියට නිබන්ධයක් ලෙසින් නියෝග කරන ලදී.

ප්‍රඥාති වගන්ති සහ නාමය කෙටුම්පත් පණ
ගෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග
කරන ලදී.

කෙටුම්පත් පණත, සංශෝධන සහිතව, වාර්තා කරන ලදී.

14 ஆம் வாசகத்திலிருந்து 16 ஆம் வாசகம்வரை மசோதாவின் பகுதியாக இருக்கவேண்டுமென ஆணை விடப்பட்டது.

சட்டமாகு வாசகமும் தலைப்பும் மசோதாவின் பகுதி யாக இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

மசோதா திருத்தத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

Clauses 14 to 16 ordered to stand part of the Bill.

Enacting Clause and Title ordered to stand part of the Bill.

Bill reported with Amendment.

ଗରୁ ଝିରିଯାଉଛି

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)

I move,

"That the Bill, as amended, be now read the Third time."

පුල් නය විමසන ලදීත්, සහායම්මත විය.

කෙටුම්පත් පණත ඊට අනුකූලව තුන්වනවර
ක්‍රියාව, සංශෝධිතාකාරයෙන් පම්මත කරන ලදී.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

෧වෙනි (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත
 —දෙවනවර කියවීම

அதன்படி, மசோதா திருத்த-பெற்றவாறு மூன்
ரும் முறையாக மதிப்பிடப்பெற்று நிறைவேற்றப்
பெற்றது.

Question put, and agreed to.

Bill accordingly read the Third time,
and passed, as amended.

ଦେବିଂ (ସଂଶୋଦିତ) ପତ୍ର
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ

மருத்துவம் (திருத்த) மசோதா
MEDICAL (AMENDMENT) BILL
உடனடி உரிமைகளைக் கிராமப்புற மருத்துவம்.

இரண்டாம் மதிப்பிற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது
Order for Second Reading read.

ද. භා. 3.37

ଶରୀର ବିଚଳନ କାନ୍ଦୁ କାନ୍ଦୁ (ଭାବ ଭାବ
ସେବାରେ ଶାନ୍ତି)

(கௌரவ விமலா கன்னங்கர—பதில் சுகாதார அமைச்சர்)

(The Hon. Wimala Kannangara—Acting Minister of Health)

I move,

"That the Bill be now read a Second time."

I place before the House a Bill to amend the Medical Ordinance. This will really include two important and urgent matters which really required rectification earlier—

(a) the recognition of foreign degrees ; and

(b) the registration of apothecaries while in service.

With regard to (a), at present only graduates of the University of Ceylon Medical College and those who are entitled to registration in the United Kingdom are entitled to practise as doctors in Ceylon hospitals and as private practitioners. There are several Ceylonese students who have already gone to East European countries and to China for their medical studies. Before long they will be back in the Island and, therefore, we wish to make provision that they should be allowed to be registered as practitioners under this Medical Ordinance.

වෛද්‍ය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[ගරු විමලා කන්තන්ගර]

Section 29 of the principal Ordinance is being amended to allow Ceylon citizens who hold the degree of Bachelor of Medicine or an equivalent qualification recognized by the Medical Council to be enrolled as doctors provided they pass an examination prescribed by the Medical Council. This is very essential to safeguard those who are fully proficient and qualified in practising medicine and it is only those who have a basic knowledge of the sciences and practical training who will be entrusted with the work of treating the general public and thus prevent any danger to the public health.

With regard to (b), this change is introduced due to long-standing agitation by the apothecaries associations and apothecaries trade unions. This is contained in Clause 4 of the draft Bill. Hitherto, only a retired apothecary can be registered as a medical practitioner. Repeated representations have been made by these apothecaries unions that they should be allowed to register themselves as medical practitioners while in service. So, this provision is made to enable them to register while in service, subject to the following conditions: that they have been in charge of one or more dispensaries or have been engaged in the examination and treatment of patients for a period not less than ten years.

This Bill also includes provision for apothecaries who have been found guilty of misconduct to be issued a certificate by the director if he is satisfied that such an apothecary has been of good conduct for such a period as the director considers reasonable. Due consideration is also being given in this Bill to grant recognition to estate apothecaries. This has been attended to by a previous Bill, and there is provision in Clause 4 for the registration of estate apothecaries to practise medicine and surgery in estates. Though this grade has been in existence for

some time this is the first time legal recognition is being given to this grade of estate apothecaries.

I would also wish to mention that further provision is being made in this draft Bill for the registration of estate apothecaries as medical practitioners if they have been in service for over 20 years and have served satisfactorily as an estate apothecary and within that period have served under one or more medical practitioners for at least 10 years. This is more or less parallel to the position of apothecaries in Government service who work under the supervision of a medical officer. Estate apothecaries are also further to be registered as pharmacists.

With regard to dental surgeons provisions similar to that with regard to doctors is included in Clause 5. A Ceylon citizen holding a degree in Dentistry or Stomatology may be registered as a dentist provided he passes a special examination prescribed by the Medical Council.

The other changes are consequential to the principal amendments explained in the Bill. I, therefore, place the Bill before the hon. Members of this House and I hope it will receive their full support to carry it safely through so that it will be of great benefit to apothecaries as well as other students who have been studying abroad and will be returning to this country very soon.

අ. ආ. 3.40

කේනමන මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I should like to congratulate the Hon. Acting Minister of Health on introducing her first Bill so graciously to the House. As she told us the Bill really deals with two matters. We are in agreement with the general broad principles which the Bill seeks to enunciate but there are certain matters of detail that require second thoughts.

The Acting Minister told us that there are a number of students who have been studying in the Soviet Union, in East European countries, in the Peoples' Republic of China and, if I may also add, the United States of America, West Germany and a number of other places, but who were faced with the predicament that neither the Medical Council nor the law acknowledged that there was any system of medicine in any country except in Ceylon and the U. K. That was an obvious nonsense because there are the most advanced systems of medicine in other countries both capitalist and socialist. It is a very good thing that at least official recognition should have been given to students who have qualified and passed examinations in medicine in other countries, for they have highly developed systems of medicine. They should be allowed to practise as doctors in Ceylon by the Medical Council. The trouble is this. The Medical Council of ours is a thoroughly archaic institution. To start with I do not understand why this system of having the Medical Council approve persons who are to carry on as practitioners should be continued any further. I am certainly in favour of having a Medical Council to judge the sense of professional conduct and to look after that side.

This idea of a Medical Council was taken from Britain, where there was quite a representative council. What has happened here is that the majority of them are appointees of the Government. The tendency of the Medical Council has been to try and preserve the monopoly of medicine of certain groups in Ceylon. The Director of Health Services is the Chairman of the Council. We also have professional bodies looking after the law and engineering professions. As far as the Law Council is concerned, it is a much more representative body than the Medical Council. As an index to what is happening I may refer to the following incident. We were faced with a

really serious problem on the return of a large number of young men and women who have been trained as doctors abroad, in countries which have advanced systems of medicine than ours, but neither the Medical Council nor the Government was prepared to register them. It was a terrible condemnation of the Medical Council and the whole set-up. It would be far better to have any person who has passed as a doctor in a recognized University or institution abroad to register himself as a Government medical practitioner and allow him to practise in Ceylon. You are giving that right to the apothecaries but you are not giving it to the students who have passed out as doctors abroad.

ශ්‍රී විමලා කන්නන්ගර
(கௌரவ விமலா கன்னங்கர)
(The Hon. Wimala Kannangara)
After ten years !

කේනමන් මෞ.
(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

I am not opposed to the right given to apothecaries. But where you give a certain right to apothecaries of registering themselves as medical practitioners, you do not give that same right to these young male and female doctors who have passed out abroad. [Interruption]. As the hon. Member for Akuressa points out, it takes six years in the University or a medical school for a student to become a doctor.

In addition, a very insulting sub-clause has been introduced. That is, in the case of these students who were trained abroad and have become doctors, they are required under Section 3 (1) (b) (cc) to pass a special examination prescribed in that behalf by the Medical Council. Why is that? It is not disputed that the system of medicine in the Soviet Union is far more advanced than in Ceylon, with all due respect to our doctors; and that the system of medicine in the United States is far

வேலு (ஃஸ்கென்) பதன் கெடுப்பத

—தேவநாடு கிஷி

[கேனமன் ம.]

more advanced than in Ceylon; and that it is so in Germany too. I do not see any reason why they should be required to pass a special examination to be registered as a doctor. They have already passed an examination to become a doctor. It is better to ask them to go through a period of internship in a hospital before they go into practice—

ஷா விமலா கன்னங்கரா

(கௌரவ விமலா கன்னங்கரா)

(The Hon. Wimala Kannangara)

That is to safeguard the public.

கேனமன் ம.]

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

You must safeguard the public from some of our own doctors. Now, Sir, in the case of persons who have gone abroad and qualified, I think it will be more than enough if they are called upon to go through a period of apprenticeship or internship in a hospital instead of requiring them to pass a special examination. It is really an insult to other countries and their universities when you impose such a requirement. If you can accept persons with British qualifications—and they do not have to go through any further examination, they just come here and start practising—[Interruption]. I appreciate the enthusiasm of the Hon. fair Minister, but she must also try and see that there is logic in their actions.

கபாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

What is this very friendly chat between the hon. Member and the Hon. fair Minister?

கேனமன் ம.]

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I suppose, Sir, I cannot protest!

கபாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Please address the Chair.

கேனமன் ம.]

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I think it is completely unfair to treat other countries and their medical institutions in this way. If the Government of Ceylon recognizes those universities for every other matter, why cannot you recognize them for medicine without requiring these students to pass an additional examination? I ask the Government to agree to the removal of that clause, which is thoroughly insulting, and, in place of an examination, to introduce a period of apprenticeship or internship for them.

The second point I wish to make is this. The Bill extends registration facilities to estate apothecaries and apothecaries. But there is another group of apothecaries which this Bill seems to have forgotten, that is, apothecaries working in public corporations. I want to refer, particularly, to the C. T. B. There are a number of apothecaries with over ten years' standing working in the medical centre attached to the C. T. B. at Werahera. Most of them are qualified apothecaries who have served under the Department of Health or under the estates medical service and some of them have over ten years' service. If this facility is granted to Government apothecaries with over ten years service, I do not see any reason at all why this group should not be included as well. Therefore, I intend to move at the Committee stage that apothecaries in corporations set up by law, who have the necessary qualifications, like 10 years' service and so on, should also be included. These are the two main matters which I would like accepted because these are two features which spoil an otherwise excellent Bill.

වෛද්‍ය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවන වර කියවීම

අ. ආ. 3.52

බර්නාඩ් සොයිසා මහා.

(ශ්‍රී. ලංකා පොදු මාලිගා)

(Mr. Bernard Soysa)

The Hon. fair Acting Minister in introducing this Bill made a statement in this House which indicated that as far as she is concerned she is very anxious to see that these medical graduates who return from abroad shall not be shut out and shall be allowed to practice in this country, and that this Bill was also aimed at satisfying, to some extent, the demands made by the Government Apothecaries Association.

While I certainly appreciate the Hon. fair Acting Minister's intention in this matter, I have to support my colleague, the hon. Third Member for Colombo Central, in regard to his protest against the limitation that has been placed by the sub-section which he quoted. If the Hon. fair Acting Minister will give her mind to Section 7 which is sought to be amended she will realize that there are two parts to it. One is that a person should have passed an examination, and the other is that the person should have had a certain period of training before being allowed to practise medicine in Ceylon. Now, both sections are sought to be amended. I am sorry. I refer to Section 29. Both sections are sought to be amended by this amending Bill.

Section 29 says that—

“A person shall, upon application made in that behalf to the Medical Council, be registered as a medical practitioner—

(a) if he is of good character, and

(b) if he—

- (i) holds the degree of Bachelor of Medicine of the University of Ceylon and a certificate granted by the Medical Council under section 32, or
- (ii) is registered or qualified to be registered under the Medical Acts, or
- (iii) holds a qualifying diploma within the meaning of the Medical Acts and a certificate granted by the Medical Council under section 32.”

The amendment here is that if a person does not qualify under any of these sections already set out in the Ordinance but has foreign qualifications, he can be registered if such person passes a special examination prescribed in that behalf by the Medical Council and also under new subparagraph (dd) of clause 3 “holds a certificate granted by the Medical Council under section 32.”

The granting of a certificate under Section 32 requires that a person seeking such a certificate should have served for a certain period of time in a hospital. So, if that requirement alone were there, that is, holding a certificate from the Medical Council under section 32, nobody would have objected. That requires that a person who has received a training abroad has to undergo a certain period of internship—study the methods adopted here, learn how to treat patients who come to our hospitals, receive the necessary practical training in order to gear whatever he has absorbed by way of theoretical information to the requirements of this country and the patients of this country. Nobody will object to that because a person who has been trained in America and has got used to American methods of medicine, when he comes here would probably find some difficulty for some time. That may be due to the fact that the patients may explain their symptoms and troubles in a different way from the persons whom he had been used to and also the kind of medicine prescribed in America may not be available to him here.

In the same way, a specialist who has had his training in a Russian or in an American University would have had a very wide range of clinical tests available to him which are not available in this country. For the purpose of treatment, he would have had a wider range of drugs in the pharmacopoeia than is available in this country as well as in regard to surgical appliances of various kinds—much wider than is available in this country. A person who is

වෛද්‍ය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

used to that kind of treatment used in the practice of medicine would, when coming down to Ceylon where we are relatively more backward and despite all the information he has at his disposal, find himself in an unfamiliar situation. It is for that reason we issue a certificate under section 32 stating that this person who has come from abroad has undergone a period of practical experience in a Government hospital. No one can object to that because he learns by experience before he works as a government doctor or embarks on private practice. But there is no reason why such a person should be called upon to prepare for an examination in regard to his clinical experience.

This matter was discussed at a conference summoned by the World Health Organization. The minutes of this conference are available to the Hon. fair Minister; they are in the Ministry and are not available anywhere else. If she would send for them and consult them it would be possible for her to help us in this discussion. The general position of the World Health Organization Conference was that there should be some kind of attempt made to standardize medical instruction all over so that a reasonable standard in regard to that matter could be insisted upon by these countries which are affiliated to the World Health Organization. In accordance with that decision there was general agreement among a large number of countries that participated in this Conference that their medical degrees should be recognized and accepted.

Now, this particular sub-clause requires that these persons who come from the Soviet Union, China, Yugoslavia or the United States should be required to pass an examination conducted by the Medical Council. That seems to be a particularly obnoxious kind of requirement which is likely to be resented by those countries which have so graciously consented to train our doctors.

Even with the establishment of a second medical school the required number of doctors cannot be trained; the Government hospitals are unable to absorb the doctors who are being produced. Medical bills are rising in such a way that the Government is unable to absorb all the doctors.

ශ්‍රී විමල කන්නන්ගර

(கௌரவ விமலா கன்னங்கர)

(The Hon. Wimala Kannangara)

That is only if we do not keep to our building programme.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

I have heard officials of the Medical Department making these comments, but to what extent it would be possible for the Government to find the necessary funds for the building programme of the Hon. fair Minister is a matter that should be resolved within the Government party. We do not now what the results are likely to be. Be that as it may, the fact remains that we are unable to produce the number of doctors required. Those countries have graciously agreed to help us; so why do you want to insult them after they have trained a person and conferred a degree on him by telling them, "We shall call upon such a person to face an examination in order to test him further before allowing him to practise." It is a most insulting kind of requirement, and one that is likely to be resented.

I say that the Hon. fair Minister has been quoted in the press for making very, very forthright comments in regard to various hospitals and the manner in which they have been administered. I trust that she would give her mind to a problem that is growing in regard to this very matter in the Ceylon University. It would have been far better for the Medical Council to have given its mind to that problem instead of laying down the necessity for passing of examinations on persons coming from abroad.

වෛද්‍ය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

The problem is this: In the old days when there was only a small number of medical students here in Colombo, the Medical College was conveniently able to handle the number of cases that came. Apart from the instructions given in the class room, instruction was given by the bed-side where a surgeon or physician with about ten to fifteen or more students stood in the ward demonstrating to the students the various aspects of the subject matter, what a patient is being treated for, and so on. Now, it was possible, when the number of students was small, for that kind of instruction to be given. There was then sufficient emphasis placed upon instruction given in the ward as much as upon the instruction given in the class room.

Today there is a different kind of trend altogether; that is what I am afraid of, and that is what I would like the Hon. fair Minister to keep in mind. The trend is in the direction of more and more class-room lectures than bed-side teaching, for the reason that there are a larger number of students. Where formerly a surgeon may have had a class of ten or fifteen students, today he has to be accompanied with a class of forty to fifty students and would probably thereby cause considerable disruption in the treatment that takes place in the ward and cause difficulties to the patient and the ward administration. There is that difficulty. The cure for that difficulty is not to place emphasis upon class-room teaching and on theoretical instruction. Today, that is what is happening; more and more emphasis is being placed upon theoretical instruction partly as an unintended consequence of having full-time professional teachers in the University. They tend to concentrate their efforts upon class-room instruction with the result—I do not want to say anything offensive, or in any way insulting about any medical practitioner—that it is admitted that those who pass out today are, from the point of

view of capacity to handle any particular given situation, less equipped than those doctors who passed out from the Medical College some years ago.

ශ්‍රී විමලා කන්නන්ගර

(கௌரவ விமலா கன்னங்கர)

(The Hon. Wimala Kannangara)

The course is one year shorter.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

Apart from that fact, from the point of view of adjusting the curriculum—I am talking of this aspect of the matter—the fact remains that there is much too emphasis placed upon lectures in the class-room rather than bed-side instruction that used to be given. From that point of view there is the necessity for standardization as between the Medical College in Peradeniya and the Medical College in Colombo because they have different standards. They are seeking to set up a new standard in regard to instruction, and therefore there is a difference between the kind of instruction given in Peradeniya and instruction given in Colombo.

While that difference arises, the Medical Council concentrates upon prescribed tests that persons coming from abroad, from the Soviet Union for instance, should pass before they are allowed to practise. I think that amounts to giving one's mind to the wrong problem.

While there is this kind of problem arising today, it is much more necessary that standardization is achieved in this country itself in regard to improving medical instruction in our country, correcting deficiencies in the methods of teaching that we have to adopt in our country, looking into the things that are lacking in order to see that the course of instruction given to a doctor or physician or surgeon here is not inadequate, seeing in what way it is inadequate and how we can prepare to fight the inadequacy.

වෛද්‍ය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

It would have been far better for the Medical Council to have given its mind to those matters than to the matter of a test for persons coming here having qualified abroad. It will be embarrassing for the fair Minister to discuss at length in this House the matter of recognition of degrees from country to country for the reason that it would not be appropriate for the Government to say something about any particular country, to say that their standards are unsuitable or inadequate. While we are prepared to accept United States or Soviet Union standards, she may not be prepared to say that we accept standards of such and such a country. It may be embarrassing for the fair Minister and the Government to say so. I am not, therefore, asking her to make any such statements.

But if these people feel that certain countries' standards are low and, therefore, it would be necessary to have some kind of test before we allow them to practise, then we could at least have this limitation; we could divide or class them into two categories in this way. Where the Government of Ceylon and the Department of Education have decided that certain countries could be chosen for students to obtain medical degrees from those countries, we could exempt those doctors from having to sit for this examination because obviously the Education Department and the Government of Ceylon have approved the standards of those countries. In regard to others where such approval has not been granted and whose standards do not have the blessings of the Government or of the Department of Education, a test might be relevant. At least that kind of distinction could have been made by the Hon. fair Minister in this Bill. If that were done, the particular offensiveness of that section in regard to a person coming from the United States, or from the Soviet Union, from the Lumumba University, or any of the other universities with a degree given there to a student whom they have trained, as a benefit conferred upon us or as a form of aid given to

us, could be removed. Otherwise, it would amount to our being only too ready to insult those countries by saying their degree is insufficient as a passport to practise in this country, and that the person so trained must come here and sit for another examination conducted by our Medical Council. We could avoid that if the limitation I suggested had been placed by the Hon. Minister, where she exempts from this test those countries where students have gone to study medicine with the blessings of the Department of Education and the Government of Ceylon. At least that would help us to some extent.

The same thing applies to dentistry and stomatology. It is the same kind of broadening that is expected to be carried through by the Hon. Minister's Bill. I think, even in that matter, the same limitations could have been permitted. It is a curious thing that on account of the practice adopted by the University of Ceylon of limiting the number of students admitted to the Medical Faculty, on account of that, there is an unfortunate impression gaining ground in regard to dentistry, and it is this.

The idea is that the best students are chosen for medicine and those who are of a lesser calibre, who are unable to conform to all the requirements of the Medical Faculty, are asked to go in for dentistry; and if they are found to be still less suitable, or unsuitable for dentistry, then they are asked to take up veterinary science; and if they are unsuitable for Veterinary Science, they are asked to do agriculture. Now, this is a very curious set of values that appear to be operating in this matter, that only the best can be selected for a general medical career. Those who are slightly lower down can treat diseases of the mouth and the teeth. Those who are still lower down are entitled to treat animals. Those who are still lower down are fit for food production in this country. This kind of schematization has set going a very bad and unfortunate impression in this country, and that is that the course in dental surgery is only fit for persons who are not very bright, that the

වෛද්‍ය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

practice of dental surgery is something for the misfits. That is very unfortunate, because dental surgery requires brains as much as any other department of the profession, and there is no reason why people should be encouraged, by this kind of practice, to look down upon the dental surgeon or the course in dental surgery.

Where we have a university in Ceylon which has unwittingly set going this impression on account of the practice that is adopted, I do not see the reason for the particular clause in this Bill requiring dental surgeons trained in the Soviet Union or in the U. S. A. to come here and sit for a further test. It would appear even from the practice obtaining in this country that the dental surgeons trained abroad are at least of equal status, if not of a superior status, compared to the dental surgeons we produce in this country. In those circumstances, it appears to be quite unnecessary to have this kind of examination, and I must plead with the Hon. fair Minister to see that this requirement is taken out.

In regard to the apothecaries, I am aware of the fact the Apothecaries' Association has for years, for a long time, been making this demand, and several Ministers of Health gave their mind to this matter. One fair Minister, who had the same first name as the present Hon. Minister, gave this matter her consideration, and we know that she indicated that some kind of solution would be found. But the problem has come down intact from one Wimala to another, and it is now being sought to be solved. I know very well that some of the steps in regard to this matter—the Hon. Minister will agree with me—had already been taken by the department and instruction had already been received in the Ministry, before the last Minister went out of office, in regard to the question concerning the apothecaries.

The present Bill is to enable apothecaries, in a much wider way, to engage in private practice. One clause

of this Bill attempts to widen the scope of the Act by an amendment of Section 41. Section 41 (1) (a) permits "any Government apothecary actually employed in the public service as an apothecary and for the time being in charge of a dispensary or hospital" to practise medicine. That is already there. In other words, Section 41 (1) (a) says that Government apothecaries are one of the categories of persons allowed to practise. It is in regard to the sub-section coming after (a) that these amendments have been proposed. I am only beginning to wonder, when I read this sub-section (a) together with the other sub-sections, whether, despite the good intentions of the amendments coming subsequently, there is not a limitation being placed, which is not there, upon the very broad category designated by sub-section (a). I have a fear that whereas sub-clause (a) allows "any Government apothecary actually employed in the public service as an apothecary and for the time being in charge of a dispensary or hospital" to practise, this clause would be in conflict with some of the provisions by which you are hoping to broaden sub-clauses (b), (c) and (d).

Would the Hon. fair Minister look at the limitations given here—the new limitations—in sub-clause 2 of Clause 4? Sub-section (2) of section 41 of the principal enactment was originally intended to govern apothecaries who had retired, and it required that a person who had retired should have "been employed as an apothecary in the public service for a continuous period of at least 20 years, and has during such period been in charge of one or more dispensaries or hospitals for an aggregate period of at least ten years, and has performed his duties as an apothecary efficiently and satisfactorily." The amendment proposed by Clause (2) now seeks to substitute for the words "apothecary who has retired or retires or has resigned or resigns from Government service", the words "apothecary, whether he is in the service of the Government or has ceased to be

වෛද්‍ය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

[ඉරිනාඩි සොයිසා මයා.]

in such service”, and that clause goes on to say, “has or had, within such period been in charge of one or more dispensaries or hospitals.”

Now, an apothecary who is already in public service and is in charge of a hospital or dispensary does not get covered by the clause which says, “has or had, within such period been in charge”, because that person has not “been in charge”, he is in charge. The amendment would require that the person should have completed the period of “being in charge”. At least that is the grammatical meaning of it. I do not know what the legal implications are. The attempt to broaden this is inconsistent with the provisions already there in 41 (1) (a)—grammatically.

That is why I think this apparent inconsistency would have crept in by inadvertence. I do not know whether it is possible even now to correct it.

Now, apart from that aspect of the matter, while I am entirely in favour—and I do not want to have any misunderstanding on this point—of giving the apothecaries the right to practise in this way, I would have preferred if the Government had oriented its mind in a slightly different way than it has done. What I mean is this: what is required on the part of an apothecary practising medicine is not merely a period of activity as a practitioner, but that he should have been provided by the Government with a period of instruction, a minimum period of instruction.

I am not suggesting that there should be another test. I am not asking for any more tests or examinations. I am only asking that the apothecary who is going to be given this right to practise in this way, and quite rightly too, can be provided with at least a minimum period of instruction under Government. The Government should make it possible, while enabling these

people to practise medicine and surgery, to see that they receive at least a minimum course of instruction.

That step would have been welcomed by the apothecaries themselves. They have been practically asking for such a provision, because it is not their desire to give a shoddy service to the public. They want to do their best by the public. So, while asking for the right to practise, they were also asking that they be given the opportunity of receiving some instruction in the matter without being left to their own resources for the purpose of trying to find what is required in regard to the treatment of diseases they are called upon to treat.

That aspect of the matter has been completely left out in the proposed amendment. Administratively I am quite sure it could be done even without making special provisions in this Bill. But I would have preferred some provisions in this Bill, not limiting the right of the apothecaries to practise but enabling Government, making it compulsory upon the Government, to provide the necessary instruction in such instances.

The same applies to the estate dispensers. I have a considerable amount of respect for estate dispensers after I came across an instance where an estate dispenser's action in an emergency, within my knowledge, was responsible for saving a number of lives of persons who had been involved in a very serious accident. It only amazed me that that person who had very quietly gone about his business and saved those lives received precious little recognition from anybody—neither from the owner of the estate, nor from the general public, nor from anybody else. My admiration for his skill is such that since that time I have adopted a slightly different attitude to estate dispensers. As we know, the estate dispenser was not necessarily a very well qualified person in the old days. But I am quite

වෛද්‍ය (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත

—දෙවනවර කියවීම

sure today that with the kind of broader educational facilities available, the estate dispenser tends to be a somewhat better instructed and more capable person.

Even in regard to these people it would be advisable if the Hon. Acting Minister had taken note of the necessity for providing a minimal period of instruction and recommended that, and seen to it that the kind of instruction given is improved. It may be at the expense of the Government; there is no need to ask these people to spend anything; only, that they take a certain amount of time away from their practice as apothecaries.

When the Hon. Acting Minister is taking such an important step as extending the scope of practice of apothecaries and enabling apothecaries who are public servants to engage in private practice, while I am not quarrelling with the fair Minister on that matter, I want to state that it is necessary for the Hon. Acting Minister, at the same time, to examine the whole question of the channelled practice system in regard to medical men, because this whole question is developing in two contradictory directions. I have not the slightest objection to apothecaries being allowed private practice. In a large number of areas in this country, quite apart from the necessity of the matter being looked into from the point of view of apothecaries themselves, we do not have sufficient medical practitioners, and therefore it becomes very necessary for these apothecaries to be allowed to practise medicine and surgery. But while apothecaries in Public Service are entitled to that, when the D. M. O. finds himself unable to engage in private practice, obviously you have a situation which becomes an explosive one.

I am a person who held very definite views on the question of abolishing private practice in regard to Government medical practitioners, and I still hold those views. The

compromise that was effected through the channelled practice system was the end result of the conflict that arose between the Government of the day and the medical practitioners in the Public Service. Now it is time to re-examine the channelled practice system for the purpose of correcting the number of defects it has; and unless you correct those defects and not allow those defects to remain in a situation in which they are operating, you will be faced with a state of affairs in which, while you grant further rights through this Bill to a section of the medical men, you can create an explosive situation in regard to their own internal relationship. That is why the whole question has to be examined in order to see that the defects that are there in the present channelled practice system are corrected. I think the Hon. Acting Minister is aware of the large number of defects in the channelled system. I do not want to convert this debate into a discussion on the whole channelled practice system.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Really, the hon. Member has been going outside the question.

බර්නාඩ් සොයිසා මහා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

I have related the matters to each other. As I was saying, you have extended the scope of the apothecaries in the Public Service to allow them private practice.

ශ්‍රී විමලා කන්නන්ගර

(கௌரவ விமலா கன்னங்கர)

(The Hon. Wimala Kannangara)

They are not allowed private practice.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

If that is the position the Hon. Acting Minister is taking up, then say that in the rural areas where medical facilities are not available, with the necessary safeguards, it is advisable that they should be allowed private practice, because you find a large number of areas where you do not find a doctor within reach. They are doing it.

විමලා කන්නන්ගර

(கௌரவ விமலா கன்னங்கர)

(The Hon. Wimala Kannangara)

Legally they are not allowed, but anybody can do anything.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்சா)

(Mr. Bernard Soysa)

That is why I say that when you frame laws you should take into account the actual position. Otherwise, the laws themselves become ridiculous. As the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) says, in a number of areas it is being done and we are not in a position to quarrel. That is why I said that this whole matter should be examined from the point of view of seeing that the channelling system works properly. Otherwise, you get in this kind of situation a very explosive kind of trouble likely to develop on account of the clash of various interests. I am entirely in support of the Hon. Minister's desire to see that these apothecaries are allowed to practise in the way in which this Bill provides and I myself would have wanted to go much further than this. My point is that while seeing that these apothecaries are given these rights, since you are very correctly removing the 20-year condition and 10-year condition that were there earlier, it would be advisable at the same time for the Hon. Minister to see that some kind of minimal instruction is provided for and to make it compulsory for the Government to provide the instruc-

tion without necessarily putting these people into the trouble of having to bear the expense in order to receive such instruction.

These are the comments which I want to make on this Bill.

I want to join with my hon. Friend, the Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman), in stating that the Ceylon Medical Council as such is a completely out-moded kind of institution. It may have served its purpose in its time, but today there are other organizational forms that could be developed for the purpose of seeing that the correct standards of medical ethics are maintained, that proper standards in regard to medicine and surgery obtain in this country, and proper standards even in regard to public health matters are maintained. For that purpose, I think some better organizational system should be devised other than this old and out-moded Medical Council.

I know that a large number of medical men, eminent persons, who have visited these various countries are aware of the fact that medicine in various countries has developed far beyond the kind of thing we have in this country. While they are aware of it, their ideas do not receive the necessary validity that they should because they do not get the opportunity of serving on the Medical Council. The Ceylon Medical Council is extremely limited in its scope and the kind of officialdom that prevails in regard to the decisions of the Medical Council renders its entire outlook extremely narrow. With the best of intentions in the world that some of the members may have, the entire history, the tradition and the constitution of that council enforce a certain narrowness of outlook which is not very healthy; and from that point of view, I would have preferred it if this Bill had sought to amend that entire organizational set-up and not merely brought amendments in regard to these two matters. However, while I would certainly urge the Hon. fair Minister to remove the limitation of the examination in respect of these foreign graduates, I would

கல் துணி

கல் துணி

also ask her to consider these other suggestions we have made very carefully.

එකල්හි වෙලාව අ. සා. 4.30 වූයෙන් කටයුතු අත්සிறවා විවාදය කල් තබන ලදී.

එதான் සிவ விவாதம் 1965 ஓக்டோபர் 19 உதா அமரவாடி பவன் வந்து டுனெ.

அப்போது பி. ப. 4.30 மணியாடிவிடவே சபையின் நடவடிக்கைகள் இடை நிறுத்தப்பட்டு, விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

விவாதம் 1965, ஒக்டோபர் 19 ஆம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை மீள ஆரம்பமாகும்.

It being 4.30 p.m., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned. Debate to be resumed on Tuesday, 19th October, 1965.

கல் துணி

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

செப்தாவ ஓடிபென் கரந டேன் பூனகச
සහතිම කරන ලදී:

“මන්ත්‍රි මණ්ඩලය දැන් කල් තුනිය යුතුය”.—
[ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන].

“சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பெறுமாக” —
[கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன] எனும் பிரேரணை பிரேரிக்கப்பட்டு, வினா எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Motion made, and Question proposed,

“That the House do now adjourn”.—
[Hon. J. R. Jayewardene].

ජයකොඩි මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)
(Mr. Jayakody)

ගරු කථානායකතුමනි, ජනසතු සේවා ඇමතිතුමාගෙන් ඇසිය යුතු ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව වැඩ බලන ඇමතිතුමාට මා කලින් දැනුම් දුන්නා. එතුමාට මේ අවස්ථාවේදී සහාගර්භයේ සිටීමට නොහැකි බව මට දැනුම් දුන් තමුත් ප්‍රශ්නය ඇසීමට අවසරය දුන්නා.

ගරු කථානායකතුමනි, පසුගිය සහාගර්ජය තිබුණු කාලයේදීත්, ඒ වාගේම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජය තිබුණු කාලයේදීත්, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ රියදුරු මහතුන් හා කොන්දොස්තර මහතුන් මාරු කිරීම සඳහා මණ්ඩලයක් තිබුණා. එ රු කිරීම් මණ්ඩලය මගින්

ප්‍රමුඛත්ව ලැයිස්තු සකස් කර තිබුණා. එක ඩිපෝවක සිට තවත් ඩිපෝවකට රියදුරකු හෝ කොන්දොස්තර කෙනෙකු හෝ මාරු කරන විට ඒ ප්‍රමුඛත්ව ලැයිස්තු අනුවත් ඉල්ලීම් අනුවත් තමයි කටයුතු කළේ. ඒ කාලයේ ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ මේ මාරුවීම් කළේ හරියටම ඒ ප්‍රතිපත්ති වලට අනුකූලවයි. මාරු කිරීම් සම්බන්ධයෙන් යම් ප්‍රතිපත්ති සකස් කර තිබුණා නම් ඒවා අකුරටම පිළිපැද්දා. ඒ වාගේම වාත්තිය සංගම්වලත් අදහස් දැනගෙනයි එබඳු මාරු කිරීම් කළේ. නමුත් මේ මැන කදි සිට, එනම් අළුත් ආණ්ඩුව ඇතිවුණාට පසු, ගමනාගමන මණ්ඩලයේ රියදුරන් හා කොන්දොස්තරවරුන් මාරු කිරීමේදී කලින් තිබුණ ප්‍රතිපත්ති සම්පූර්ණයෙන්ම අහක දමා, හරියට අර ගුරුවරුන් මාරු කරන්නා වාගේ, ඇතැම් රියදුරන් හා කොන්දොස්තරවරුන් මාරු කර තිබෙන බව මා සඳහන් කරන්නෙ ඉතාමත් කණ ගාටුවෙන්. හිටපු දේශපාලනඥයින්, හිටපු මන්ත්‍රීවරුන්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පරාජිත ජන්දාපේක්ෂකයන් අද එළි පිටම රියදුරන් හා කොන්දොස්තරවරුන් මාරු කිරීමේ මේ ක්‍රියාවට සම්බන්ධවී කටයුතු කරනවා. අසවල් රියදුරුවරුන්, අසවල් කොන්දොස්තරවරුන් මාරු කර හරින්නය කියා මේ අය ලියුම් එවනවා. ඒ ලියුම් අනුව මාරු කිරීම් කරනවා. විශේෂයෙන්ම මගේ කොට්ඨාශයේ, එනම් දිවුල පිටිය කොට්ඨාශයේ, වූ එවැනි සිද්ධියක් ගැන මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ජා ඇල ඩිපෝවේ සේවය කළ ඒ. පී. සිරිල් කියන කොන්දොස්තර මහත්මයා දැන් ත්‍රිකුණාමලයට මාරු කර යවා තිබෙනවා. ඒ මහත්මයා පමණක් නොවෙයි, ඒ විධියට තවත් කොන්දොස්තරවරුන් හා රියදුරන් 14 දෙනෙකු මාරු කර යවා තිබෙනවා. මේ මාරු කිරීම් පිළිබඳ කඩදාසි මට ගෙනවිත් පෙන්නුව. තමුත්තාත්සේගේත්, විශේෂයෙන්ම ගරු ඇමතිතුමාගේත්, දැන ගැනීම සඳහා මේ මාරු කිරීම් සම්බන්ධව තවත් විස්තර ඉදිරිපත් කරන්නට මා සතුටුයි. මගේ කොට්ඨාශයට තරඟ කොට පරාජිත එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපේක්ෂකයාගේ ලියුමක් අනුව කිසිම දැන්වීමක් හෝ හේතුවක් නැතිවයි මේ මාරු කිරීම් කර තිබෙන්නෙ.

ගරු කථානායකතුමනි, 1965 ඔක්තෝබර්

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[ජයකොඩි මයා.]

5 වන අගහරුවාදා “ඇත්ත” පත්‍රයේ ප්‍රවෘත්තියක් මා දුටුවා. මේ පරාජිත අපේක්ෂකයා රජයේ වැඩ පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට යවා තිබෙන ලිපියේ පිටපතකුයි ඒ ප්‍රවෘත්තියේ දක්වා

තිබුණේ. ධනපති පත්‍රවල මේවා පළවන්නෙ නැහැ. “ඇත්ත” පත්‍රයේ මෙවැනි සත්‍ය ප්‍රවෘත්ති පළවීම ගැන අප ඇත්ත වශයෙන්ම සතුටු වෙන්න ඕනෑ. ඒ ප්‍රවෘත්තිය මා දැන් කියවනවා :

“දිවුලපිටිය ආයතය සඳහා යු. ඇන්. පියෙන් තරඟ කොට පරාජයවූ අපේක්ෂක ඩබ්ලිව්. එච්. ජයකොඩි මහතා මෙවැනි නම් ලැයිස්තුවක් රජයේ වැඩ පිළිබඳ උප ඇමති විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතාටත් ජනසතු සේවා උප ඇමති ඩී. ඩී. වෙලගෙදර මහතාටත් යවා ඇත.

ඒ මහතාගේ නම් ලැයිස්තුවට ඇතුළත්වී ඇත්තේ ලංගම සේවකයින් 14 දෙනෙකි.

ජයකොඩි මහතා උප ඇමතිවරුන්ට යවා ඇති ලිපිය මෙසේ යි :

‘ ඩබ්ලිව්. එච්. ජයකොඩි

බලගල්ල වත්ත,
දිවුලපිටිය,
22. 8. 65.

රජයේ වැඩ පිළිබඳ උප ඇමති,
ගරු විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා,

මහත්මයාණෙනි,

මෙහි පහත නම් සඳහන් ලංගමයේ සේවය කරන සේවකයින් පසුගිය මැතිවරණයේදී අප පක්ෂයේ ජයග්‍රහණයට විරුද්ධව වැඩ කළ අය වන අතර දැනටද ජාතික රජයේ ක්‍රියාත්මක වැඩ පිළිවෙළවල් කඩාකප්පල් වන සේ කටයුතු කරති. එබැවින් මෙම සේවකයින් දැනට සේවය කරන සේවා ස්ථානවලින් නොපමාව මාරු කර හැරීමට කටයුතු යොදන ලෙස ඉල්ලමි.

නම	තනතුර	සේවා ස්ථානය
1. ඇම්. ඇඩ්වින්	... රියදුරු	මිගමු ඩිපෝව
2. ඇම්. අබ්දුල් අසිස්	... රියදුරු	මිගමු ඩිපෝව
3. ඩබ්ලිව්. ඩී. ඩබ්ලිව්. කොස්ත	... රියදුරු	මිගමු ඩිපෝව
4. සුබසිංහ	... රියදුරු	මිගමු ඩිපෝව
5. ඇස්. ඒ. එඩ්මන්ඩ්	... කොන්දොස්තර	මිගමු ඩිපෝව
6. ඒ. ඩබ්ලිව්. ප්‍රනාන්දු	... කොන්දොස්තර	මිගමු ඩිපෝව
7. ඇල්. පී. ගුණසේකර	... රියදුරු	මිගමු ඩිපෝව
8. පී. සිරිමත් ප්‍රනාන්දු	... කොන්දොස්තර	මිගමු ඩිපෝව
9. එච්. පී. අර්නෝලිස්	... රියදුරු	මිගමු ඩිපෝව
10. කේ. පියසිල	... රියදුරු	ජාඇල ඩිපෝව
11. ඒ. පී. සිරිල්	... කොන්දොස්තර	ජා ඇල ඩිපෝව
12. සී. ජේ. බස්නායක	... ලිපිකරු	නුගේගොඩ
13. ඒ. සුබසිංහ	... ලිපිකරු	මිගමුව ඩිපෝව
14. සී. පී. බස්නායක	... ලිපිකරු	මිගමුව ඩිපෝව

මෙයට, (අත්සන).

පිටපත ගරු ජනසතු සේවා උප ඇමති ඩී. ඩී. වෙලගෙදර මහතා වෙත.”

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ජයග්‍රහණ තිබෙනවා. ඒ අනුව තමන්ගේ ගම් කොට්ඨාසයට විරුද්ධව මේ අය වැඩ කළාය, ඒ නිසා සාශවලින් ඉතාමත් දුර බැහැර ප්‍රදේශ මේ අය වහාම මාරු කර හරින්නාය, කියා වලට මේ අසරණ රියදුරු මහත්වරුන් හා පරාජිත අපේක්ෂකයා ලියමන මගින් මාරු කොන්දොස්තර මහත්වරුන් මාරු කර

තව එක ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනවා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටත් මෙම ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මෙපමණ කලක් පාසැල්වලට අළුතින් ශිෂ්‍යයන් ඇතුළත් කර ගැනීමේදී කියා තිබුණේ, ජනවාරි 1 වන දින වන විට ඒ ලමයින්ගේ වයස අවුරුදු 4 මාස 9ක් වී තිබිය යුතුය කියන ප්‍රතිපත්තිය පිළිගන්නා බවයි. මෙම වෘෂ්ටිය සිට එම වයස් සීමාව අවුරුදු 5 කර තිබෙනවා. කළුගල්ල මහතා අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටියදීත් ඔය වයස පිළිබඳ ප්‍රශ්නය පැන නැංග. එම අවස්ථාවේදී ගම්බඳ ප්‍රදේශවල සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ගෙනුත්, ගුරුදෙවුරු සමිතිවලින් වෙනත් නොයෙක් සමාගම්වලින් කරුණු විමසා බලා, වයස අවුරුදු 4 මාස 9ක් ඇතුළත ලමයින් ඇතුළු කර ගතයුතු බවත්, මැයි මාසය දක්වා මාස 3ක කාල සීමාවක් ඇතුළත ලමයින් ඇතුළු කර ගත්ට ඉඩ දිය යුතු බවත් ප්‍රකාශ වන පරිදි තීරණයක් කර තිබුණි. නමුත් මේ ඇමතිතුමා ආවට පස්සේ “ජනවාරි 1 වන දින වන විට කෙළින්ම වයස අවුරුදු 5ක් වී තිබෙන්න

මම ප්‍රශ්න දෙක තුනක් ඉදිරිපත් කරන්ට තිබෙනවා. දෙහිඕව්ට කොට්ඨාශයේ අවුලුගම් කෝරළේ ගම් සභාවක් තිබුණි. එය මැනකදී දෙකට කඩා තියෙනවා, දැරණියගල ගම් සභාව සහ දෙහිඕව්ට නගර සභාව, යනුවෙන්. කලින් සභාපති වශයෙන් කටයුතු කළේ, ජයවර්ධන නමැති අයයි. මේ වර දෙහිඕව්ට ආසනයට ස්වාධීනව ඉදිරිපත් වෙලා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ආධාර කිරීමේ අදහසින් අයින් වෙච්ච තැනැත්තයි, ඔහු. ඔහුගේ පාලන කාලයේදී රුපියල් නවදහස් ගණනක් වංචා කර අසූ වුණා. එම වරද ඔප්පු වෙලත් තියෙනවා. ඔහු, දැරණියගල සිනමා ශාලා දෙකකින් මුදල් එකතු කර පොත්පත්වලට ඇතුළත් කරන්නේ නැතිව අරගෙන තියෙනවා. ඒ වගෙම දෙහිඕව්ට නගරයේ සිනමා ශාලාවකින්ද විනෝද බද්ද එකතු කර ඒවා පොත්පත්වලට ඇතුළත් නොකර අරගෙන තියෙනවා. මේව ගැන පරීක්ෂා කිරීමේදී රුපියල් නවදහස් ගණනක් අය විය යුතුය කියා තීන්දු කළා. නමුත් අළුත් සභාපතිවරු දෙදෙනා මේවා වසා දමා මේවා ගැන සුදුසු පරිදි ක්‍රියා කරන්නේ නැතුව වැඩ කරනවා. ගරු ඇමතිතුමා මේවා ගැන කල්පනා කරන්න ඕනෑ. මේ ප්‍රශ්නය පක්ෂයක් වශයෙන් බලපාන එකක් නොවෙයි. මේව, මහජන මුදල්. මේවා ගැන

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[විරසේකර මයා.]

ක්‍රියා කර වැරදිකරුවන්ට සුදුසු දඬුවම් දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

දෙවන කරුණ ඊළඟට ඉදිරිපත් කරන්න ඕනෑ. විදුලි බලයෙන් වැඩ කරන රෙදි යන්ත්‍ර කීපයක් ඇහැලියගොඩ ඇති කරන්න වැඩ කර ගෙන ගියා, හිටපු රජය. දැන් ඒ ගොඩනැගිලි සාදා අවසානයයි. මා සමග තරඟ කළ කපිලසේන රත්නායක මහතා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඉල්ලුම් පත්‍ර ලබා ගෙන—මේව කොහොම ලබා ගත්තද මා දන්නේ නැහැ—ගමක් ගමක් ගානෙ ඇවිදල එයාගෙ සමිතිවලට ඒ ඉල්ලුම් පත්‍ර බෙදා දීල ඒව යම් යම් අය ලවා අත්සන් කරවාගෙන ඇවිත් මෙහාට ගේනව. යම් විධියකින් එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ මන්ත්‍රී වරයෙක් මෙවැනි දේකට අත ගහනව නම් එක අතකින් කමක් නැහැයි කියන්න පුළුවනි. නමුත් පැරදිව්ව අයත් මෙහෙම එළිපිටම යම් යම් කටයුතු කරන විට එය විකාරයක් බව පෙනී යනව. “අපට වැඩ කළ අයට පමණයි, මෙහි රක්ෂා දෙන්නේ” කියා කෙළින්ම ප්‍රකාශ කරනව නම් මේකෙ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. එහෙම කියන්නේ නැහැ. මේ ගැනත් සොයා බලා කටයුතු කරන්න ඕනෑ ?

තුන් වැනි කාරණය මේකයි: අපේ දෙහිවල-ගල්කිස්සෙ මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.) මේ අවසථාවේ මෙහි නොසිටීම ගැන කණගාටුයි. මා පදිංචිව සිටින්නේ ගල්කිස්සෙයි. දෙහිවල, ගල්කිස්ස හා වැල්ලවත්ත යන ප්‍රදේශවල සිටින ජනතාවට නිතර පාහේ විදුලිබලය නැති වී යන තත්ත්වයක් දැන් සුමාන දෙකක පමණ වෙලේ සිට ඇති වී තිබෙනව. එක්කෝ විදුලි එළිය ඇත්තේම නැහැ; නැත්නම් මිනිත්තු 15ත් 15ට විදුලි එළිය නැති වී යනව. සමහර අයගේ ශීතකරණ තැත්නම් “රිෆ්ලිජේටර්ස්” සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වී ගොස් තිබෙනව. මා දන්නා මහත්වරුන් දෙදෙනෙකුගේ ටේප් රෙකෝඩ්ස් යන්ත්‍ර—රූපියල් තුන් දහස් ගණනක් වියදම්කර මිලට ගත් ඒවා—විනාශ වුණා. හිටි හැටියේ විදුලි බලය අඩු වැඩි වීම නිසයි, ඒ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ. සමහර විටක විදුලි බලය හුඟක්ම වැඩි වෙනව, අනික් වෙලාවට හුඟක්ම අඩු වෙනව. මේ සම්බන්ධයෙන් මා නගර සභාවට ලියාපදිංචි කරන ලදී.

නමුත් තවම කිසිවක් සිදුවී නැහැ. මේ තත්ත්වය නිසා “ප්‍රිෆ්” වල දමා තිබෙන මස් මාළු ආදිය පසුවදට තරක් වෙනව. ඒ නිසා මේ කාරණය ගැන සොයා බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අනික් කාරණය මේකයි: මීට පෙර පොලිසිය පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් තමුත් නාන්සේට ඉදිරිපත් කළා. තමුත්නාන්සේ ඒ ගැන සාධාරණව කල්පනා කර බලා කටයුතු කිරීම ගැන මා ස්තූතිවන්ත වෙනව. එවැනිම තත්ත්වයක් දැරණියගල පොලිසියේත් පැනනැගී තිබෙනව. නමුත් ඒක අර තරම් දරුණු නැහැ. ලැයිස්තු තබා ගෙන මිනිසුන්ට ගහන සිරිතක් තිබුණා. නමුත් තමුත්නාන්සේ ක්‍රියා කළාට පසුව එය නතර වී තිබුණා. මාස දෙකක පමණ කාලයක් මා පිටත ගොස් සිටියි. ඒ කාලය තුළදී නැවතත් එය පටන් ගෙන තිබෙනව. එතන සිටින සිල්වා කියන පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයා ලයිස්තු තබා ගෙන මිනිසුන්ට ගහගෙන ගියා.

ඊටත් වඩා වැදගත් ප්‍රශ්නයක් දැන් ඇති වී තිබෙනව. ළඟදී තමුත්නාන්සේගේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් අළුත් සාප්තටි කෙනෙක් ඒ පොලිසියට එවා තිබෙනව. ඒ ප්‍රදේශයේ හොර ලී කැපීමේ ජාවාරමක් තිබෙනව. පොලිස් ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයාට පහවක් ගෙවා තිබෙන නිසා පොලිසියෙන් ඒ ගැන ක්‍රියා කර එක් කෙනෙක්වත් ඇල්ලුවේ නැහැ. එහෙත්, මේ සාප්තටි එහි ගියාට පසුව භය හත් දෙනෙක්ම වගේ ඇල්ලුව. ඒ නිසා දේශපාලනය කරනවාය කියා, ඒ පොලිසියේ ඉන්ස්පෙක්ටර් මහත්මයාත් පොලිස්කාරයින් තුන් දෙනෙකුත් විසින් මේ පොලිස් සාප්තටි මාරු කරන ලෙස ඉල්ලන පෙත්සමකට—අර භය දෙනෙක් අල්ලා ඔවුන්ට විරුද්ධව නඩු පැවරූ නිසා—දැන් නගරයේ මිනිසුන්ගේ අත්සන් කර ගෙන සනව. ඒ සාප්තටි මට හමු වුණා; නමුත් ඔහු මා සමග මෙය කීවේ නැහැ. එහෙත් මට ආරංචි වූ හැටියේ මා ඔහු හමු වී මේ කාරණය පාර්ලිමේන්තුවේ ඉදිරිපත් කරනවා යයි කීව්ව. රාජකාරිය නියම අත්දමට කළ කෙනෙකුට විරුද්ධව ඒ අත්දමින් කටයුතු කිරීම හරි නැහැ. මෙවැනි පෙත්සමක් ඇවිත් තිබෙනවා නම්, මා කියන දෙයෙහි සත්‍යය ගැන සොයා

කල් තැබීම

බලා නියම අන්දමින් රාජකාරිය කරන ඒ නිලධාරියා ආරක්ෂා කරන ලෙස මා තමුන් නාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 4.43

පී. බී. විජයසුන්දර මයා. (කිරිඇල්ල)

(திரு. பி. பி. விஜேசுந்தர—கிரியெல்ல)

(Mr. P. B. Wijesundara—Kiriella)

ගරු කථානායකතුමනි, විදේශ හා ආරක්ෂක කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේ මේ ගරු සභාවේ නොමැති නිසා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා වෙත මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. සබරගමු පළාතේ අවිස්සාවේල්ල පොලිස් ප්‍රදේශයට අයිති කරදන කියා ගමක් තිබෙන බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. මේ කරදන උතුරේ ගම්වාසීන් පැමිණිල්ලක් කිරීම සඳහා පසුගිය දිනක අවිස්සාවේල්ල පොලිසියට ගිය අවස්ථාවේ කියා තිබෙනවා “තමුසෙලාගේ පැමිණිලි මීට පසු අවිස්සාවේල්ල පොලිසිය බාර ගන්නේ නැත, පැමිණිලි සඳහා පාදක්ක පොලිසියට යන්න” ය කියා. මට පුදුම හිතුණා. මෙය සිදු වී තිබෙන්නේ කොයි විධියටද කියා මා දන්නේ නැහැ. අවිස්සාවේල්ල හා පාදක්ක යන පොලිසි දෙකම අවිස්සාවේල්ලේ සහකාර පොලිස් අධිකාරීගේ පාලනය යටතේ තිබෙන බව අපි දන්නවා. එහෙත්, පළාතේ මන්ත්‍රී වරයාගේ හෝ සහකාර පොලිස් අධිකාරීගේ අනුමැතිය නොමැතිව අවිස්සාවේල්ල පොලිසිය යටතේ තිබුණු කරදන කියන ගම පාදක්ක පොලිසිය යටතට මාරු කර තිබෙනවා. කරදන සිට පාදක්කට එන්න පාරක්වත් නැහැ. එහෙත්, අවිස්සාවේල්ල පොලිසියේ සිට නම්, පැය බාගයක් ඇතුළත කරදන ගමට ජීප් රථයකින් යන්න පුළුවන්කම් තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී කිසිම වගවිභාගයක් නැතිව මෙවැන්නක් කළේ ඇයි දැයි කියා දැනගන්න අප කැමතියි. ඒ නිසා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ සම්බන්ධව සැලකිලි මත්වී සුදුසු පරිදි කටයුතු කරනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, තවත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධව වැඩි විස්තරයක් කරන්න මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මේ පාර්ලිමේන්තු භූමියත්, ශ්‍රාවස්ති භූමියත්, අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ මන්දිරය පිහිටි භූමියත් ඇතුළුව විශ්ව

කල් තැබීම

විද්‍යාල භූමිභාග ආදී ඒවා එක්තරා ශුද්ධ භූමි බවට පත්වූ ඒවා බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. ඒ ස්ථානවල අධිපතින්ගෙන් විමසන්නේ නැතිව ඒ ස්ථානවල සාමාන්‍ය නීතිය ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ නැහැ. මෑත දිනවල සිදු වූ දේවල් ගැන මා දැන් කථා කරන්නට අදහසක් නැහැ. ආරංචියේ හැටියට මෑතදී ඇති වූ සිද්ධීන් පිළිබඳ ප්‍රශ්න සාමදානයෙන් බේරුම්කර ගන්නට යනවා. ඒ විධියේ පියවරවල් ගැනීම ගැන මා ඒ පියවරවල් ගත් උදවියට ස්තූති කරන අතර මින් මතුවට මෙවැනි ස්ථාන තුළ එවැනි දේ පොලිස් දෙපාර්තමේන්තු වෙන් ක්‍රියාවේ නොයෙදවෙන හැටියට කටයුතු කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා (කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමති)

(கௌரவ எம். டி. பண்டா—விவசாய, உணவு அமைச்சர்)

(The Hon. M. D. Banda—Minister of Agriculture and Food)

මොන සිද්ධියක් ගැනද ඔය සඳහන් කරන්නේ ?

විජයසුන්දර මයා.

(திரு. விஜேசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

සිද්ධිය කුමක්දැයි මා සඳහන් කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් මින් මතුවට එවැනි දේවල් සිදු නොවෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

තවත් වැදගත් කාරණයක් තිබෙනවා. අක්කරපත්තු ප්‍රදේශයේ සෙල්වනායගම් නමැති මහත්මයකුටත් තවත් මහතුවත් පොලිස් නිලධාරීන් කණ්ඩායමක් පහර දී ඇති බවට පුවතක් අද දින පත්තරවල පළ වී තිබෙනවා. තවද, මාතලේ නගරයේ ද පොලිස් පහර දීමක් ගැන පුවත්පත්වල සඳහන් වුණා. මෙවැනි සිද්ධීන් ගැන පරීක්ෂාවෙන් ක්‍රියා කළ යුතුයි. මෙවැනි දේවල් අනාගතයේදී සිදු නොවන හැටියට වග බලා ගන්නවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. හා. 4.47

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

කිරිඇල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා පමණක් අද දින ප්‍රශ්නයක් අසන බව අපට කලින්

[ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන]

දැනුම් දුන්නා. එවැනි දැනුම් දීමක් කරන ලද බව දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් ද සඳහන් කරන ලද නමුත් මා ඒ ගැන හරිහැටි දන්නේ නැහැ. වැඩ බලන ජන සතු සේවා කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා ගෙන් මා ඒ ගැන විමසා බලන්නම්. මේ වෙලාවේදී මෙහි නොසිටියේ මන්දැයි විමසා බලන්නම්. කෙසේ වෙතත් ප්‍රශ්න අසන බවක් අනික් ඇමතිවරුන්ට නම් දැනුම් දුන්නා යයි මා හිතන්නේ නැහැ. ඒ ඇමතිවරුන් බොරුල්ලේ පැවැත්වෙන විශාල රැස්වීමකට ගොස් සිටින නිසා මේ වෙලාවේ මෙහි පැමිණියේ නැහැ. කිරි ඇල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නම් ප්‍රශ්නයක් අසන බව කලින්ම දැනුම් දුන් නිසා එතුමාට පිළිතුරු දීම සඳහා මා සූදානම්ව සිටිනවා. කරදන සිට අවිස්සාවේල්ලේ පොලිසියට සැනපුම් විසිගණනක් දුරලූ. පාදක්ක පොලිසිය දුර ඇත්තේ සැනපුම් 10 කින් පමණි. කරදන වසම පාදක්ක පොලිසියට යා කර ඇත්තේ ඒ නිසාලි.

අවුරුදු 50 ක පමණ කාලයක් තිස්සේ කරදන වසම අවිස්සාවේල්ලේ පොලිසිය යටතේ තිබුණු බව කිරිඇල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා. තත්ත්වය එසේ නම් 1965 මේ යුගයේදී එය පාදක්කට යා කෙළේ ඇයිදැයි තව දුරටත් සොයා බලා යුක්ති සහගත පියවරක් ගෙන තිබෙනවා නම් එය එසේම තිබෙන්නට හරින්නම්. නැත් නම් ඒ තීරණය වෙනස් කරන්නම්.

පොලිසියෙන් පුරවැසියන්ට හිරිහැර සිදු වන බව අපත් පුවත්පත් මගින් දැක්කා අක්කරපත් තුවේ සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් දෙපැත්තෙන්ම නඩු පවරා තිබෙනවා. දැන් ඒ සිද්ධිය උසාවියට ඉදිරිපත් වී ඇති නිසා මෙහිදී කථා කිරීම සුදුසු යයි මා හිතන්නේ නැහැ. මාතලේ සිද්ධිය ගැන විභාග කර වැරදිකරුවන්ට විරෝධව ක්‍රියා කරනවා. විශ්ව විද්‍යාලයේ සිද්ධිය ගැන විභාගයක් පවත්වනවා.

විජයසූත් දර මයා.

(திரு. விஜேசுந்தர)

௨௨௩ இடல் : இடல் லெலந டினைப் பஃல ஈரலெல லுஃயே ஃப லுஃ 12௧ ஃடல
 ரு. 32.00ஃ. ஈலெலந பிலபந் ஃடல நல ரு. 35.00ஃ. லுஃ 6 ஃப லுஃலுலெந் ஈலல.
 பிலபநஃ லந 30ஃ. நலபுலெந் லந 45ஃ. இடல், ஃலெலுல லுலு லுலுலுலு, லுலுலுலு
 ஃலுலுலுலு ருலுலு லுலுலுலு ஃலுலுலுலு ஈலலுலு லெல ஃலுலு லுலுலு.

ஃநதா 1 பணஃ ஃலுலுலு லுலுலுலு ஃலுலுலுலு ஃலுலு லுலுலுலு 12 ஃலுலுலுலு
 லுலுலு 32.00 (லுலுலுலுலுலு லுலுலுலு லுலுலு 35.00). 6 ஃலுலுலுலு லுலுலுலுலுலு.
 லுலுலுலுலு ஃலுலு 30. லுலுலுலுலு 45 ஃலுலு. லுலுலுலுலு லுலுலுலு லுலுலுலுலு
 லுலுலுலு லுலுலுலுலுலு (லு. ப. 500, லுலுலுலு ஃலுலுலு, ஃலுலுலு 1) ஃலுலுலுலுலு.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months. Each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box. 500, Colombo 1.